

รายงานการวิจัย

เรื่อง : การศึกษาฐานแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
โดยใช้ชีวิสตอร์ไลน์ สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ
: กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

โดย อารีย์ ปรีดีกุล

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

14 กุมภาพันธ์ 2544

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

A STUDY OF ENGLISH TEACHING MODEL WITH AN EMPHASIS ON
THE LEARNER CENTERED APPROACH BY USING STORYLINE METHOD
FOR RAJABHAT INSTITUTE STUDENTS : A CASE STUDY OF
RAJABHAT INSTITUTE PIBULSONGKRAM

BY : AREE PREEDEEKUN

FACULTY OF EDUCATION
RAJABHAT INSTITUTE PIBULSONGKRAM
FEBRUARY 14th ,2001

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์เลน์ สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกุญแจจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารัตน์ บุญนุช ที่ได้เสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไขการทำวิจัยในทุกขั้นตอนเป็นอย่างดีเยี่ยม ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา เทพนัดิน ณ อุฐanya ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการอ่านงานวิจัยและพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยจนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้เขียนรายทั้ง 8 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา อักษรดิษฐ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และขอขอบพระคุณ อาจารย์ทวีศักดิ์ ขันยศ อาจารย์สุเมธ แสงนาท อาจารย์ Mick Andrew อาจารย์ Mary Andrew และ อาจารย์ Crystal Mackay ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความตรงของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดผลสมมติที่ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงอย่างละเอียดทุกข้อ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.มงคลราษฎร์ กาญจนประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนวยพร สุนทรสมัย และ ดร.ผ่องไส ศุภจรวรรากษ์ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะและให้กำลังใจในการทำวิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณอาจารย์สุรพล ทองงาม ที่ได้ให้ความกรุณาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ คุณโซครัช น้อยกลิน คุณรสสุคนธ์ โภกุล และคุณปองปริยา ปานสมบูรณ์ ที่กรุณาพิมพ์งานวิจัยจนสำเร็จและขอขอบใจนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัย

และท้ายที่สุดขอขอบคุณสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้

ชื่อโครงการวิจัย “การศึกษาวิปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้
วิธีสตอร์ร์ไลน์สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม

ชื่อผู้วิจัย นางอารีย์ บรีดิกุล

เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ 14 กุมภาพันธ์ 2544

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ร์ไลน์สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม 2) เปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอร์ร์ไลน์และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปิดติดใน 2 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ที่กำลังเรียนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจาก การสุ่มอย่างง่าย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการทดสอบนัยสำคัญของมัชณิตเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (TOEFL) ด้วยค่าที่ (t-test) พบร่วมนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน กลุ่มทดลองได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ร์ไลน์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีปิดติด ใช้เวลาในการเรียนการสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ผู้วิจัยทำการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเมื่อสิ้นสุดการเรียนในสัปดาห์สุดท้าย โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้โดยใช้ค่าที่ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอร์ร์ไลน์และวิธีปิดติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 โดยผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ร์ไลน์มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปิดติด

Project Title : A STUDY OF ENGLISH TEACHING MODEL WITH AN EMPHASISE ON THE LEARNER CENTERED APPROACH BY USING STORYLINE METHOD FOR RAJABHAT INSTITUTE STUDENTS : A CASE STUDY OF RAJABHAT INSTITUTE PIBULSONGKRAM

Name of the Investigators : Mrs. Aree Preedekun

Year : 2001

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the English teaching model with emphasise on the learner centered approach by using storyline method for the students in Rajabhat Institute Pibulsongkram 2) to compare the Rajabhat Institute Pibulsongkram students' abilities between the students learning through the learner centered approach by using storyline method with those learning through traditional methods in two cases : English achievement and attitudes in teaching and learning processes.

The subjects of this study were 40 third year students taken by random sample from the faculty of education, Rajabhat Institute Pibulsongkram who were studying the course "Reading English for General Purposes" in the 2nd semester of the 1999 academic year. They were divided into two groups – the experimental group and the control group. Each group consisted of 20 students. The proficiency of English reading comprehension achievement (TOEFL) scores of both groups were at the same level as analyzed by t-test. The experimental group learnt through the learner centered approach by using storyline method while the control group learnt through traditional methods for 8 weeks – 2 periods a week. An English achievement test and an attitude test were administered to both groups at the end of the last week after the two techniques had been employed during the course of the semester. The obtained data were analyzed by t-test.

The findings of this study were that: in comparing the two groups ,the students' achievement in the "English Reading for General Purposes" course and their attitudes regarding teaching and learning processes were different at the .05 level of significance.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	i
บทคัดย่อภาษาไทย	ii
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	iii
สารบัญ	iv
สารบัญตาราง	viii
สารบัญภาพประกอบ	x
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย /	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย /	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	13
กรอบแนวคิดในการวิจัย	15
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติดูบบบที่ 8 และวิสัยทัศน์การศึกษาไทย	16
แนวคิดและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับปฏิรูปการเรียนรู้	18
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนการสอน	21
รูปแบบการสอน	26
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	33
วิธีสอนภาษาอังกฤษ	36
การสอนภาษาอังกฤษในสถานราชภัฏและหลักสูตรวิทยาครุฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536 สาขาวิชาการศึกษา	40
การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	45
การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	การเรียนการสอนวิธีสตอร์ีไลน์	76
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	103
	งานวิจัยในประเทศไทย	103
	งานวิจัยในต่างประเทศ	105
3	วิธีการดำเนินการวิจัย	109
	ลำดับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย	109
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	109
	การกำหนดขอบเขตของเนื้อหา	111
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	111
	วิธีดำเนินการวิจัย	115
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	118
	การออกแบบการวิจัย	118
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	122
	รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ีไลน์	124
	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เรียนภาษา	129
	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบทดสอบวัดผลลัพธ์ที่ทางการเรียน กับจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด	129
	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด	131
	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลลัพธ์ที่ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสอน ...	132
	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน	
	ด้านบรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อม	133
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	135
	ด้านเนื้อหา	136

สารบัญ (ต่อ)	
บทที่	หน้า
ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอน	137
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา	138
ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดจากความคิดเห็น ต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์ และวิธีปักติระหง่านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง	139
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	140
สรุปผลการวิจัย	140
การอภิปรายผล	145
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	152
รายการอ้างอิง	155
ภาคผนวก	169
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เขียนรายงานพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	170
ภาคผนวก ข แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ ต้องการวัด สำหรับผู้เขียนรายงาน	173
แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลลัมพุทธิทาง การเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป	174
แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความคิดเห็นต่อ กระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป	178
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	182
แบบทดสอบวัดผลลัมพุทธิทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษา อังกฤษทั่วไป	183
แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป	202
แผนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์	209
แผนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปโดยใช้วิธี สอน ตามปกติ	214

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ภาคผนวก ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	217
	ภาคผนวก ๕ ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน	223
ประวัติผู้วิจัย	227

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชา วิทยาศาสตร์ทั่วไปและโปรแกรมวิชาพิสิกส์วัดจากข้อสอบ.....	110
2 กำหนดระยะเวลาที่ทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	116
3 รายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้สอน.....	116
4 รูปแบบของการทดลอง.....	119
5 ค่าตัวนิความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบทดสอบผลลัมฤทธิ์กับจุด ประสงค์ที่ต้องการวัด.....	130
6 ค่าตัวนิความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นของ นักศึกษาที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับจุดประสงค์ ที่ต้องการวัด.....	131
7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง.....	132
8 ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้านบรรยายการสอนและ สภาพแวดล้อม.....	133
9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน.....	135
10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้านเนื้อหา.....	136
11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอน.....	137
12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา.....	138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดจากความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอร์ไลน์และวิธีปกติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง.....	139
14 ความรู้พื้นฐานทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดจากข้อสอบ TOEFL.....	218
15 การเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษวัดจากข้อสอบ TOEFL ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	219
16 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	220
17 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองสอน.....	221
18 คะแนนที่เพิ่มขึ้น จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง.....	222

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการเรียนการสอน.....	24
2 ไดรยางค์การสอน.....	25
3 รูปแบบการสอนที่เป็นไปตามเหตุผล.....	31
4 ความสัมพันธ์พื้นฐานในการสอนภาษาตามแนวคิดของเจ็ค ริชาร์ดและTED โรด杰อร์ส์ (Jack Richards and Ted Rodgers 1982).....	33
5 ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิด Constructivism.....	47
6 รูปแบบการสอนตามแนวคิด Constructivism.....	48
7 ลำดับขั้นของการคิดจากขั้นพื้นฐานสู่ความคิดระดับสูง.....	53
8 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปป่า (CIPPA) หรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลัก.....	55
9 กระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.....	57
10 บทบาทของผู้สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.....	61
11 เปรียบเทียบบทบาทของครูในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้.....	62
12 บทบาทของผู้เรียน.....	64
13 เปรียบเทียบการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางและนักเรียนเป็นศูนย์กลาง.....	66
14 วิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.....	69
15 แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีแบบจำลองชิปป่า (CIPPA MODEL).....	71
16 ความสัมพันธ์ของหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.....	73
17 องค์ประกอบของสตอรี่ไลน์.....	82
18 เส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line)	86
19 เส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line).....	87
20 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนและผลงานของนักศึกษา	223

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ภาษาเป็นสมบัติอันมีค่าอย่างมากในมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร สมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา (2522, 1) ทรงกล่าวว่า “ภาษาเป็นบทบาทในการสื่อสารของมนุษย์ตั้งแต่เด็กจนโต ในเรื่องการศึกษาจะห่วงบุคคลที่มีปัญญาและความรู้ทัดเทียมกัน ผู้ที่ใช้ภาษาเป็นและถูกต้องจะสามารถพูดหรือเขียนได้อย่างน่าฟัง หรือน่าอ่านกว่าผู้ที่ใช้ภาษาไม่เป็น และย่อมมีความสำเร็จมากกว่า...” (อ้างใน พิมพันธุ์ เกสสะโกศ:1) ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ไม่ว่าจะเป็นภาษาใด จุดมุ่งหมายย่อมเหมือน ๆ กัน คือเพื่อพัฒนาปัญญาของผู้เรียน ให้สามารถใช้ภาษาอันนั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจกันได้ในหมู่ชน (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2535)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่าง ๆ ทั่วโลกและได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมา จะเห็นได้จากการที่ประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษในฐานะสื่อกลาง สำหรับติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศมาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจการค้า การศึกษาและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทย ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลก ที่มุ่งไปสู่กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่เน้นไปสู่ธุรกิจอุดหนุนรวมและนานาชาติได้ก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องต้องการต่อสถาบันในสังคมไทย ให้เปลี่ยนแปลงปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงนี้ นับแต่สถาบันทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา (เพชรุรย์ สิน Larattan, 2540) ซึ่งสอดคล้องกับที่ บรูจาร์ดัน (Broughton, 1980 : 1) กล่าวได้ว่า ปัจจุบันเป็นยุคสารสนเทศ (Information Age) ประชากรในโลกติดต่อสื่อสารกันได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว มีการเผยแพร่ข่าวสารกันอย่างมากมาย จนกล่าวได้ว่าโลกยุคนี้เล็กลงเนื่องจากสามารถติดต่อสื่อสารกันได้จากทุกมุมโลก ในการติดต่อสื่อสารดังกล่าวมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทมาก เพาะะหลายประเทศทั่วโลกใช้เป็นภาษาที่สองถึง 250,000,000 คน และยังสอดคล้องกับที่จอห์น ไนสบิต (John Naisbitt) (อ้างถึงในความผันของแผ่นดิน, 2540) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ในหนังสือ Global Pardon ว่า ภาษาอังกฤษจะกลายเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมวลมนุษย์ด้วยเหตุผลดังนี้

1. ปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ เป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศถึง 1,000 ล้านคน

2. ร้อยละ 60 ของรายการวิทยุในโลกนี้ออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษ

3. ร้อยละ 70 ของไปรษณีย์ทั่วโลกต้องจ่าหน้าเป็นภาษาอังกฤษ

4. ร้อยละ 80 ของข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ วิจิตร ศรีสอ้าน (2535) กล่าวว่า “ในโลกนี้เด็ก ๆ ตื่นเต้นกับการเรียนภาษาอังกฤษกันมาก เพราะเทคโนโลยีกับภาษาอังกฤษในยุคสังคมข่าวสารนั้นไปด้วยกันและข้อมูลเกือบ 80 % มีฐานข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ”

สำหรับประเทศไทย ทางด้านการศึกษานั้นได้มีการสำรวจข้อคิดเห็นสาธารณะ เรื่อง “โฉมหน้าใหม่ของการศึกษาไทยควรเป็นอย่างไร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการการทำงานของคณะกรรมการศึกษาฯ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ สุความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า” โดยมีการรวมพลังความคิดและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการศึกษาของชาติ ผลการสำรวจปรากฏว่า ประชาชนลงความเห็นว่าเด็กไทยควรรู้ภาษาอังกฤษและใช้การได้อย่างคล่องแคล่ว (เอกสารสัมมนาระดับชาติ เรื่อง ยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์, 2538) และจากผลการสำรวจในโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์สุความก้าวหน้าและความมั่นคงในศตวรรษหน้า” โดยสถาบันราชภัฏสวนดุสิต (2538 : 19) ผู้ตอบแบบสำรวจจำนวนถึง 91.58% จากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ 47,057 คน มีความเห็นว่า เด็กไทยต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากความสำคัญทางด้านการศึกษาและการสื่อสารทางสังคมแล้ว ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทมากทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ดังเช่น อภิชัย พันธุ์เสน (2530 : 80-81) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวโน้มพัฒนาการของโลกและประเทศไทยในอนาคต (พ.ศ. 2536) กับพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในอนาคตซึ่งมีประเด็นหนึ่งคือ เนื่องจากสังคมเปลี่ยนไป บัณฑิตในอนาคตควรจะต้องรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ทางด้านอาชีพการงานในอนาคต และวิจิตร ศรีสอ้าน (2530 : 10) กล่าวว่า “ผู้ให้บัณฑิตในวงการธุรกิจมีความคิดเห็นว่าบัณฑิตในวงการธุรกิจควรมีคุณลักษณะดังนี้ คือ เป็นคนซื่อสัตย์ คนสู้งานและเก่งภาษาอังกฤษ” จึงเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในทุก ๆ ด้าน แต่อดีต ปัจจุบันและอนาคต

เมื่อศึกษาถึงลักษณะทางธรรมชาติของภาษาอังกฤษ พบว่า ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จะมีลักษณะทางธรรมชาติที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ภาษาเป็นวิชาทักษะที่

ประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้ที่มีความรู้ดีลดลงทั้ง 4 ทักษะ ผู้นั้นยอมใช้ภาษาในการสร้างตนเองและสังคมให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างดีและมีความสุข ซึ่ง พนม พงศ์ไพบูลย์ (2542) ได้แสดงทัศนะในเรื่องนี้ว่า นอกจากทุกคนจะเป็นคนดีแล้วต้องมีพื้นฐานทางความรู้และทักษะที่เป็นประโยชน์กับตนเองและประเทศชาติให้เพียงพอ ทั้งภาษาแม่คือภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ในทักษะพื้นฐานดังกล่าว นักศึกษา นักภาษา และนักวิจัยหลายท่านให้ความสนใจและได้ทำการศึกษาว่า ทักษะใด คือทักษะที่สำคัญและจำเป็นต้องศึกษามากอันดับแรก และจากการศึกษาของนักวิจัยของหลายท่าน เช่น ผลการวิจัยของ วุฒิณัฐร์ จิระพันธ์ (2530) จอห์น (Johns, 1981 : 51-57) และไฟรดา ดูบิน (Fraida Dubin, 1983 :14) ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า ทักษะอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต้องศึกษา ก่อนมากที่สุด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการอ่านจะมีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างเห็นได้ชัดในตัวเอง แต่ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในทุกระดับคือ ประสมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังผลจากการศึกษาวิจัยของหลายท่าน เช่น สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2533, 58) และรัตนา ศุภจัตุรัส(2534 : 2) ได้สำรวจงานวิจัยภาษาอังกฤษในระดับประสมศึกษา พบร่วมกันว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กไทยไม่อよดในเกณฑ์ที่น่าพอใจ องค์คุณ วงศ์สินิท (2524) วิจัยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบร่วมกันว่า ความสามารถในการอ่านระดับถ่ายโอน สื่อสาร และวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดนนทบุรี ยังไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 % และสูมณฑา วิรุณญาณ (2530) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ ไม่เกินระดับที่ 2 คือระดับความรู้สำหรับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับถ่ายโอนสื่อสารและวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยของการค้าไม่ถึงร้อยละ 80 (คณึงนิจ รัตนกิจญ์โนนพงศ์ , 2525) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษชั้นตีความของนิสิตปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ (วิลาวัลย์ สมมาตระ, 2524) ความสามารถในการอ่านชั้นตีความของนักศึกษาระดับประภาคเนียบต์การศึกษาชั้นสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครุภัณฑ์ อยู่ในระดับการอ่านที่ต่ำกว่ามาตรฐาน (ชนิษฐา ราชพิมูลย์, 2521) และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นตีความของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครุภัณฑ์ อยู่ในระดับไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 (มุสตี สินลีบูล, 2526) ปราณี วนิชเจริญธรรม (2524 : 57-61) ศึกษาพื้นความรู้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการใช้ภาษาของนิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พบร่วมกันว่าพื้นความรู้ด้านการอ่านและการใช้ภาษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กล่าวคือ ต่ำกว่าเบอร์เซนต์ได้ร้อยละ 50 นอกจากนี้ยังคงกับ

ไมเคิล โอดี เทีย (Michael O'Shea, 1974 : 91) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และมาตรฐานการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียน นักศึกษาไทยอยู่ในระดับที่ไม่สามารถอ่านตัวรากภาษาอังกฤษที่ “ไม่ได้ปรับให้ง่ายขึ้นได้” เจมส์ โคดี (James Coady, 1979 : 59) ได้ให้ข้อสังเกตว่า “ยังมีนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอีกเป็นจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดี แต่ยังไม่ค่อยประสบความสำเร็จในการอ่านและขาดประสิทธิภาพ และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาเป็นเวลา 6 ปีนั้น พบว่า นักศึกษาส่วนมากยังไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า ความสามารถทางด้านการอ่านของนักเรียนนักศึกษาทุกระดับยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ”

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของการฝึกทักษะการอ่านดิจิทัลภาษาอังกฤษนั้น สรุปได้ว่า สาเหตุหนึ่งเกิดจากตัวผู้เรียน คือ นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเรียนแต่จะเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองและครูชี้ช่องมากกว่าเรียนด้วยความสนใจหรือเห็นคุณค่า (ดาวณี รักดี, 2530 : 3) และนอกจากความบกพร่องอันเกิดจากตัวผู้เรียนแล้ว สาเหตุที่สำคัญมากอีกสาเหตุหนึ่ง คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการใช้วิธีสอนแบบใหม่ๆ (สุใจ พงษ์ทองเจริญ, 2526 : 51) ซึ่งตรงกับ สุมณเที่ยง แก่นมน (2524 : 101) จัตุรสุดา ดวงพโลย (2526 : 12) มยุรี สุขวิวัฒน์ (2526 : 34) กัญญา ธรรมรงค์ (1977 : 201-203) และบอท (Bott, 2523 : 33-42) ที่ทำการวิจัยกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาและพบว่า ทักษะการอ่านอยู่ในระดับอ่อนมาก สาเหตุ เพราะขาดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่เหมาะสม ครูส่วนใหญ่ คงใช้วิธีสอนแบบเก่า ๆ โดยเป็นผู้แปลเนื้อเรื่อง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอ่านน้อยมาก นักเรียนไม่ได้คิดและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ที่ได้สำรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา พน ว่า “มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เพราะครูจำนวนมากไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ไม่เตรียมการสอนขาดความเข้าใจหลักสูตร ใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (อ้างใน สารบัญรูป ฉบับเดือนกรกฎาคม 2542) ศิลศิริ สว่างจิตรา (2535) “ได้สำรวจเจตคติทางด้านวิชาการของอาจารย์และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพิษณุโลก พน ว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านวิธีการสอนของอาจารย์และหลักสูตรเก่าล้าสมัย สรณี วงศ์เบี้ยสัจจ์ และวารีวรรณ เบญจพร (2527 : EAP 1) พน ว่า “ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน คือ ผู้ที่มาเรียนในระดับอุดมศึกษาของไทยยังขาดการฝึกฝนการอ่าน แรมสมร ออยุสสถาพร (2535 : 21) กล่าวว่า ครูใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี แต่วิธีที่พบมากคือ การสอนแบบบรรยาย ที่เน้นการเรียนแบบท่องจำ ทำให้นักศึกษาขาดโอกาสที่จะร่วม

แสดงความคิดเห็น และทำกิจกรรมต่าง ๆ ตรงกับที่ ประทีป แจ้งจิตต์ (2529) ทำการศึกษาและพบว่าในสมัยก่อนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การสอนอ่านจับใจภาษาอังกฤษยึดครุเป็นศูนย์กลาง และสมบัติ กาญจนกิจ (2542) มีความเห็นว่าระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันมีวิธีการสอนที่ค่อนข้างจะซ้ำไม่ทันยุคและเน้นในเรื่องของการท่องจำมากกว่าทำความเข้าใจ ระบบการเรียนการสอนลักษณะเช่นนี้จะหมดได้แล้วในทศวรรษหน้า จึงอาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่เป็นปัญหาคือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ สำหรับการใช้ภาษาในการสื่อสารในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม หรือการศึกษาต่อ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการเรียนการสอนของครุ ซึ่งการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีระบัสิพากษาวิจารณ์ว่า ระบบการศึกษาของไทยในระดับอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตให้เป็นหุ่นยนต์เพียงเพื่อเก็บข้อมูลเท่านั้น (ประเวศ วงศ์, 2542) ระบบการศึกษาไทยคงจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามยุคโลกาภิวัตน์ โดยให้มีลักษณะเป็นการศึกษารูปแบบแนวรุก มุ่งให้เด็กได้มีความคิดและมีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษา และเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง (สมบัติ กาญจนกิจ, 2542)

แนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว คือ การแสวงหาแนวทาง วิธีการและรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมาก (พนม พงษ์ไพบูลย์, 2533 : 10) และเป็นที่ทราบกันดีว่าไม่มีวิธีสอนใดที่จะดีที่สุดและสามารถใช้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน จึงเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญของผู้สอนในการแสวงหารูปแบบการเรียนการสอนที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อาชัยญา รัตนอุบล, 2538 : 30) และครุควรมีการศึกษาและทำความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการและแนวการสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ มาปรับปรุงการสอนต่อไป (คณานิสิตระดับบัณฑิตศึกษาภาควิชาแม่ยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532) การสอนจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหานี้ (พิมพ์พันธุ์ เวสสະโกศล, 2533 : 7) เพราะการสอนเป็นความพยายามช่วยให้บุคคลมีความรู้ความสามารถหรือเปลี่ยนพฤติกรรม นาสิโน บราร์น และคณะ (Nacino-Brown, 1982 : 2) นักการศึกษาคนสำคัญ เช่น ถูด (Good, 1973 : 588) ได้ให้ความหมายของ การสอนว่า คือการจัดประสบการณ์การจัดสถานการณ์หรือจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างง่าย กาเย่และบริกส์ (Gragne' and Briggs, 1974 : 1-10) กล่าวว่า การสอนนั้นเป็นการจัดสถานการณ์และกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน เพื่อดึงเอาความสามารถในตัวผู้เรียนออกมามเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเอง การสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และวิธีการหาความรู้และความสามารถนำไปปฏิบัติได้ ในชีวิตจริงนั้น ผู้สอนจะต้องมีความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีสอนแบบต่าง ๆ และสามารถใช้วิธีสอนเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง (อาการณ์ ใจเที่ยง, ม.ป.ป.) ดังนั้นจึงเป็นข้อยืนยันอย่างชัดเจนว่า การสอนนั้นมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และเป็นปัจจัยโดยตรงที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถึงเวลาที่จะต้องมีการปรับปรุงคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษแล้ว (พnm พงษ์ไพบูลย์, 2533 : 10) และมีการเรียกร้องให้น่วยงานทางการศึกษาเข้าใจสุดแลกการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในทุกระดับ และสมควรที่จะได้ทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางในสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในทุกระดับ และสมควรที่จะได้ทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางในสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้ผู้เรียนทุกระดับเกิดการเรียนรู้ และทักษะทางภาษาอังกฤษได้ดีในระยะเวลาที่ไม่นานจนเกินไป (ไทยรัฐ, 2535 : 3) และการแก้ปัญหาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยนั้น จึงควรใช้การสอนเป็นวิธีหนึ่งในการแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลคือ มีความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และก่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ อันเป็นการเตรียมคนเข้าสู่ยุคใหม่ที่ต้องเน้นเรื่องความรู้ เรื่องของทักษะ เรื่องของเจตคติซึ่งจะต้องมีการปรับเปลี่ยนไปมาก (วิจาร ศรีส้าน, 2538) และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งในการประกอบอาชีพ และในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อันเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาประเทศ ดังเด่นรวมย์ของแผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (2540-2544)

สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น มีภารกิจสำคัญที่สุดประการหนึ่ง คือ การผลิตและพัฒนาครู (พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538) และมีหลักการให้ทุกสถาบันราชภัฏทั่วประเทศพึงระดมทรัพยากรทั้งมวล เพื่อดำเนินการผลิตครู โดยมุ่งเน้นคุณภาพและความต้องการของสังคมเป็นสำคัญ (เอกสารสถาบันราชภัฏ : แนวทางการดำเนินงานการปฏิรูปการฝึกหัดครู พ.ศ. 2540-2544) เพราะ “ครู” เป็นบุคคลที่มีบทบาทและสำคัญยิ่งในกระบวนการจัดการศึกษา และเนื้อแท้ของการศึกษา คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นระหว่างครูกับผู้เรียน (ประวิตร ชูศิลป, 2542 : 1) เมื่อวิเคราะห์ในเชิงระบบพบว่า ระบบการฝึกหัดครูแบบเดิมยังขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล กล่าวคือ มุ่งเน้นปริมาณการผลิตและการพัฒนาครูมากกว่าคุณภาพ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ครูเป็นศูนย์กลางมากกว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการท่องจำหลักการทฤษฎีมากกว่าความสามารถในการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง ปฏิบัติตัวอย่างตนเอง คิดและศึกษา วิเคราะห์สังเคราะห์ด้วยตนเอง (เอกสารคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ) ใน การผลิตครูแนวใหม่ ในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 จึงระบุวัตถุประสงค์ของการผลิตครูแนวใหม่ ข้อหนึ่งว่า เพื่อให้สามารถสร้างครูแบบใหม่ที่มุ่งเน้นความสามารถที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงจะทำให้ครูแบบใหม่มีความเป็นสาขาวิชาการมากขึ้น ครูยุคใหม่ต้องรู้วิทยาการด้านคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษและด้านเทคโนโลยีมากขึ้น ตลอดจนสามารถแนะนำวิธีการเรียนรู้ได้ ชี้แนะแหล่งข้อมูลได้ เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ในฐานะที่เป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับสูงของประเทศต้องมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (พระธรรมปีภูว, 2539) และการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้จะต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการพัฒนาที่เน้นการปฏิบัติจริง (Action-Oriented) และการใช้การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นพื้นฐาน (Experiential Learning) (UNESCO, 1996) และในนโยบายปฏิรูปการศึกษา พระบาทบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 การปฏิรูปการฝึกหัดครู พ.ศ. 2540-2544 มีจุดเน้นว่า ครูควรต้องปรับกระบวนการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้น คือ ต้องมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งแนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้ มีแนวคิดมาจากปรัชญา Constructivism ที่เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง และฝึกฝนให้ใช้กระบวนการอย่างชำนาญ คือมีทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการรักลุ่ม จัดเป็นแนวการสอนใหม่ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2542)

สตอรี่ไลน์ (Storyline Method) เป็นนวัตกรรมหนึ่งที่เป็นการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหลายประเทศในยุโรป ผู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมนี้คือ Dr. Steve Bell (อราษฎ์ มูลคำ, 2542) ซึ่งตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า โลกในทศวรรษหน้าต้องการคนที่มีความสามารถในการผสมผสานศาสตร์หลายอย่างเข้าด้วยกัน และสามารถนำศาสตร์เหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการประกอบอาชีพและการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (อัลศรา ชูชาติ, 2542) และสอดคล้องกับที่ พระราชนูนิ (ประยุทธ์ ธรรมจิตติ, 2541) ที่กล่าวไว้ในหนังสือ “ขอบฟ้าแห่งการเรียนรู้” ว่า “ถ้าท่านให้ปลาแก่คนจน เขาจะมีปลา กินเพียงวันเดียว ถ้าท่านสอนวิธีจับปลาให้เขา เขายังมีปลา กินตลอดชีวิต” ด้วย ความเชื่อเช่นนี้ Storyline Method จึงได้นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายทฤษฎีมาม�ใช้ร่วมกัน คือการบูรณาการ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียนเชื่อมโยงออกไปสู่วิธีชีวิตจริง การค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับความต้องการ และทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ในกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาไปพร้อม ๆ กัน ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ พัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน จะช่วยส่งผลให้เกิดพัฒนาการและศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้สูงขึ้นตามลำดับ

(อรหัย มูลคำ และคณะ, 2542)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาฐานแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอรี่-ไลน์ (Storyline Method) ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ ในรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาฐานแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
2. เปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ใน 2 ด้าน คือ

- (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป
- (2) ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาฐานแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครุ ซึ่ง สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) ได้ระบุรวมไว้ เช่น การสอนอ่านโดยใช้สัญญาการเรียน การสอนอ่านโดยใช้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร การสอนอ่านโดยวิธีการ SSR การสอนอ่านตามวิธี MIA การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรม Panorama การสอนอ่านโดยใช้ TLS และ SQ 3 R การสอนอ่านโดยวิธีชี้แนะ การสอนอ่านโดยใช้วิธี Cloze และ SQ 3 R และการสอนอ่านโดยการประเมินพฤติกรรมเพื่อความแม่นยำในการเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองเกือบทุกกลุ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุม ยก เว้น วิธี SQ 3 R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากการวิจัยที่เปรียบเทียบวิธีสอนอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครุแล้ว ยังมีการเปรียบเทียบวิธีสอนอ่าน 2 วิธีที่ต่างกัน ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า วิธีสอนอ่าน 2 วิธี ที่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น มีดังนี้

1. การสอนอ่านด้วยวิธีเคราะห์ข้อความกับการสอนด้วยวิธีแบบเดิม
2. การสอนอ่านโดยให้เพื่อนช่วยสอน และการให้เรียนด้วยตนเอง
3. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ และกิจกรรมตามปกติ
4. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมจริง และหนังสือแบบเรียน
5. การสอนในห้องเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และที่ครุเป็นศูนย์กลาง
6. การสอนอ่านโดยใช้กลยุทธ์การสร้างแนวคิด กับการสอนด้วยวิธีปักติ
7. การสอนแบบกลุ่มเอกตภาพ กับการสอนอ่านด้วยวิธีแปล
8. การสอน Top-level structure กับการสอนด้วยวิธีแปล
9. การสอนอ่านที่มีพื้นฐานจากภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยากับการสอนอ่านแบบแปล และ
10. การสอนอ่านโดยการใช้คำถ้าระดับต่ำ กับการใช้คำถ้าระดับสูง

จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ และจากการวิจัย การเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่นักวิจัยหลายท่านพัฒนาขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนตามคู่มือครูหรือวิธีการสอนตามปกติ ได้ปะ侔ળามานั้น พoS ญูได้รับ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน กกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมเกือบทุกวิธี แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่ได้รับการพัฒนาจากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มีประสิทธิผลต่อความสามารถของผู้เรียนเกือบทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้วิจัย จึงตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสอนร่องรอยและกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามปกติแตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยวิธีสอนร่องรอยและกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนตามปกติแตกต่างกัน ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสอนร่องรอย (Storyline Method) และวิธีสอนตามปกติ
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถของนักศึกษา 2 ด้าน ดังนี้
 - (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป
 - (2) ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยให้วิธีสตอรี่ไลน์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยกึ่งทดลองกับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่งในการศึกษาได้พิจารณา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักศึกษาภาคปกติหลักสูตร 4 ปี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2542 ภาคเรียนที่ 1 หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป รายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป จำนวน 14 โปรแกรมวิชา โดยมีเหตุผลในการเลือกรายวิชา 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นรายวิชาบังคับในหมวดพื้นฐานทั่วไป ที่นักศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ทุกคนต้องเรียน
2. เป็นรายวิชาที่ฝึกนักศึกษาให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญจากข้อความในรูปแบบต่าง ๆ เช่น อ่านข่าว ป้ายประกาศ สารภคยา ภาพ แผนภูมิ ตาราง โฆษณา และคำแนะนำในการใช้สิ่งของ ซึ่งมีความสำคัญและผูกพันกับการทำเนินชีวิต
3. เป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระเป็นหน่วย ๆ ซึ่งแต่ละหน่วยสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไปได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักศึกษา ภาคปกติหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปและโปรแกรมวิชาพิสิกส์ ซึ่งลงทะเบียนเรียนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 แต่ละโปรแกรมมีนักศึกษา 40 คน รวม 80 คน ได้มาโดยสุ่มอย่างง่ายแล้วทำการคัดเลือกอีกครั้งหนึ่งให้เหลือโปรแกรมละ 20 คน โดยดูจากคะแนนผลสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จากข้อสอบ TOEFL ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน (รายละเอียดในตารางที่ 14 และตารางที่ 15 ในภาคผนวก ง) หลังจากนั้นทำการจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองจะได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามปกติ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เนื้อหาที่ใช้ผู้วิจัยนำมาจากเอกสารประกอบการสอนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 ซึ่งรวมโดยอาจารย์ประจำวิชา (ดำรงค์ มะปะวงศ์, ม.ป.ป.) และจากวารสาร สิงพิมพ์ต่าง ๆ ที่พับเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) โดยพิจารณาถึงความยากง่าย ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา

ระยะเวลาใช้ในการศึกษา

ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที สอนสัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เริ่มทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2542 จนถึงวันที่ 26 สิงหาคม 2542

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษวิธีสตอร์ร์ไลน์ หมายถึง ลักษณะการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี หลักการ หลักปรัชญา ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทบาทผู้สอน หมายถึง พฤติกรรมของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอร์ร์ไลน์ ซึ่งผู้สอนจะต้องมีบทบาทที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ บทบาทในขั้นเตรียมการและบทบาทขั้นดำเนินการ

บทบาทผู้สอนขั้นเตรียมการ หมายถึงบทบาทของผู้สอนในการวางแผนการสอนแบบสตอร์ร์ไลน์ บทบาทในการเขียนแผนการสอน บทบาทในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบทบาทในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

บทบาทผู้สอนขั้นดำเนินการ หมายถึง บทบาทของผู้สอนในขั้นปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนที่วางไว้ ซึ่งจะมีบทบาทที่สำคัญ คือ เป็นผู้ถ่ายทอดความหลัก เป็นผู้อ่าน่วยความสะดวก และลดบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้กำกับ

บทบาทผู้เรียน หมายถึง บทบาทของผู้เรียนแบบสตอร์ร์ไลน์ซึ่งผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้กำกับโดยตามคำตามคำแนะนำเพื่อให้นักเรียนได้เป็นผู้ลงปฏิบัติและค้นหาคำตอบบนสามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะมีบทบาทที่สำคัญ คือ บทบาท

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และบทบาทในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาในด้านความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ อันเกิดจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม คือการตอบคำถามที่ผู้สอนถาม วัดได้จากการให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และวัดได้จากผลการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งปรากฏหลังจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งด้วยตนเองและการร่วมมือกับเพื่อน

ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ทั่วไป และโปรแกรมพิสิกส์ คณะครุศาสตร์ ซึ่งลงทะเบียนเรียน รายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

วิธีสอนตามปกติ หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง มีเนลายวิธี เช่น การอภิปราย การแปล การบรรยาย การถามตอบ การรายงาน และการสอนตามคู่มือ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นสอน 3). ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นผลิตและสร้างผลงาน และ 5) ขั้นสรุปรวมทั้งการวัดผลประเมินผล

การสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ (Storyline Method) หมายถึง วิธีที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือเรียกว่าการกำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยใช้คำาหัวหลักเป็นตัวนำสู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนลักษณะที่มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาแต่ละหน่วยในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

ภาษาอังกฤษ หมายถึง รายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 ซึ่งเป็นรายวิชาหนึ่งในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ที่นักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกโปรแกรมวิชาจะต้องเรียน เป็นวิชาส่งเสริมการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

บรรยายการเรียนและสภาพแวดล้อม หมายถึง ลักษณะท่าทางและอธิบายศัพด์ของผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ผู้เรียน การจัดห้องเรียน การจัดกลุ่มผู้เรียน และรวมทั้งสื่อการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่ผู้สอนและนักศึกษาได้ร่วมมือกัน ใน การเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งกิจกรรมหลักคือผู้สอนตั้งคำถามนำเป็น การผูกเรื่องและเปิดประเด็นการเรียนรู้ และผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในการค้นหา คำตอบจนสามารถแสดงข้อค้นพบและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง

เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาวิชานายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่ง ประกอบด้วย หน่วยที่ 1-6 จากเอกสารประกอบการสอนที่ ดำเนิน มะปะงค์ เป็นผู้รวบรวม ประกอบด้วย 1) Organization Skill and Topic Noun 2) Main Idea 3) News and Notices 4) Reading Signs, Graphs and Charts 5) Advertisements 6) Instructions

พฤติกรรมการสอนของผู้สอน หมายถึง บุคลิกลักษณะและวิธีการจัดการเรียนการ สอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของผู้สอนที่ปฏิบัติต่อนักศึกษา ในขณะที่นักศึกษากำลัง เรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา หมายถึง บุคลิก ลักษณะ ท่าทางที่นักศึกษาได้ ปฏิบัติทั้งต่อตนเอง ต่อเพื่อนและต่อผู้สอน ในระหว่างที่เรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ีไลน์ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ได้จากการวิจัยมี ความสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

1. ทำให้ได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้ วิธีสตอร์ีไลน์สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ โดยรูปแบบการสอนนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน การบูรณาการหลักสูตรและบูรณาการรายวิชาต่างๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยม ศึกษา

2. นักศึกษาสถาบันราชภัฏโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาในคณะครุศาสตร์ที่ได้รับการ สอนโดยใช้รูปแบบการสอนนี้ได้รับการเสริมสร้างสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษและเทคนิควิธีการ เรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

3. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอน (Models of Teaching) ในรายวิชาอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้กับรูปแบบมีส่วนร่วมหรือแบบองค์รวม

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

บทบาทผู้สอน

1. ขั้นเตรียม

- วางแผนการสอนแบบสอดคล้องกับ
- เขียนแผนการสอน
- สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน

2. ขั้นดำเนินการ

- ตามค่าตามหลัก
- อ่านวิทยาความดีระหว่างการเรียนการสอน
 - เป็นผู้นำเสนอ
 - เป็นผู้สังเกต
 - เป็นผู้กระตุ้น
 - เป็นผู้เสริมแรง
 - เป็นผู้ตัดคะแนน
 - เป็นผู้แนะนำ
 - เป็นผู้ตัดบรรยาย
 - เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - เป็นผู้ประเมิน
 - เป็นแหล่งความรู้ของนักศึกษา
 - สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์
- ตอบทบทวนจากผู้สอนเป็นผู้กำกับ

- แบบทดสอบภาษาอังกฤษ
- แนวคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544)
 - แนวคิดและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้
 - แนวคิดเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเรียน การสอน
 - รูปแบบการสอน
 - การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - วิธีสอนภาษาอังกฤษ
 - การสอนภาษาอังกฤษในสถานที่ภาษาอังกฤษและหลักสูตรวิทยาลัยครุศาสตร์บัณฑิตปุ่ง พ.ศ.2536
 - การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - การบูรณาการหลักสูตรและภาระเรียนการสอน
 - การเรียนภาษาสอนวิธีสอดคล้อง
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธี สตอร์เลน์ สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามครั้งนี้ ผู้ วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอตามลำดับดังนี้ ผู้

1. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 และวิสัยทัศน์การศึกษาไทย
2. แนวคิดและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับปฏิรูปการเรียนรู้
3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
4. รูปแบบการสอน
5. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
6. วิธีสอนภาษาอังกฤษ
7. การสอนภาษาอังกฤษในสถาบันราชภัฏและหลักสูตรวิทยาลัยครุภัณฑ์ปรับปรุง

2536 สาขาวิชาการศึกษา

8. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
9. การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน
10. การเรียนการสอนวิธีสตอร์เลน์
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 และวิสัยทัศน์การศึกษาไทย

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ได้กำหนดวิสัยทัศน์การศึกษา ไทย พอกลุ่มได้ 3 ข้อใหญ่ ๆ คือ

1. การศึกษาที่มุ่งพัฒนามนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีคุณลักษณะ
 - (1) มั่นคง คิด敏捷 ไฟต์
 - (2) มีทักษะสำหรับยุคโลกาภิวัตน์ เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี ใหม่ ๆ รวมทั้งทักษะการทำงานและการจัดการ เป็นต้น

2. การศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของบุคคล ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การศึกษาที่ปรับแนวคิดการจัดการใหม่
 - (1) ให้ผู้เรียนรู้จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - (2) ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - (3) รูปแบบการเรียนที่หลากหลาย
 - (4) ทุกส่วนของสังคมตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน รัฐ เอกชน องค์กรเอกชนและสื่อมวลชน มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษา

นอกจากนี้ยังมีข้อความบรรจุอยู่ในมาตรา ๕ ซึ่งเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนนั่นคือ มาตรา 24 เป็นมาตราที่ว่าด้วยเรื่อง การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเชิงสภาวะการณ์ และการประยุกต์ ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิด เป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุล กัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 นี้ รุ่ง แก้วแดง ได้กล่าวโดยสรุปว่าในแผนการศึกษาฉบับนี้มีจุดเด่นที่สำคัญและแตกต่างจากแผนอื่น ๆ คือ ยึดคนเป็นศูนย์กลางหรือยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นี่เราได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้เต็มตามศักยภาพ เต็มความสนใจและเต็มความสนใจของเข้าเป็นหลัก ในอนาคตอันใกล้นี้สิ่งที่เราอยากรหึ่นก็คือ ครอบครัวเรียนวิชาได้กิจกรรมที่

จะเรียนได้ สามารถที่จะพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ไม่มีการบังคับว่าทุกคนต้องเรียนเหมือน ๆ กัน ซึ่งจะเป็นการไปทำลายศักยภาพคน ๆ นั้น แทนที่จะเป็นการส่งเสริม

2. แนวคิดและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับปฏิรูปการเรียนรู้

เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงสูญค่าโลกริ่งพร้อมด้วยความข้อมูลทำให้ระบบทำงานเปลี่ยนแปลงไป การดำเนินธุรกิจในศตวรรษที่ 21 จะมีอัตราเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง (Know, 1980) จึงใน ความเคลื่อนไหวการปฏิรูปการศึกษา 2542) ได้จำแนกเป็น 4 ประการคือ (1) จุดมุ่งหมายของการศึกษา (2) การเปลี่ยนจุดหมาย จากการสอนไปอยู่ที่การเรียน เปลี่ยนจากครูเป็นศูนย์กลางให้ข่าวสาร และควบคุม สอนนักเรียนให้เรียนเป็นการเรียนที่เกิดจากแรงขับของนักเรียน มีใช้การควบคุมของครู (3) เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (4) มีความยืดหยุ่น

นักการศึกษาที่แสดงแนวคิดและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลายท่าน เช่น

วิจิตร ศรีสอ้าน กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า หัวใจของการศึกษาคือการศึกษาภัณฑ์ คือการเตรียมคนเข้าสู่โลกใหม่ ที่ต้องเน้นเรื่องความรู้ เรื่องของทักษะและ เรื่องเจตคติ ซึ่งจะต้องมีการปรับเปลี่ยนไปมาก (จากการประชุมคณะกรรมการศึกษา ครั้งที่ 7/2538 วันที่ 18 ธันวาคม 2538)

สมบัติ กาญจนกิจ (2542) กล่าวไว้เช่นกันว่า ระบบการศึกษาไทย คงจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามยุคโลกภัณฑ์ โดยให้มีลักษณะเป็นการศึกษาระบบแคว/topics มุ่งให้เด็กได้มีความคิดและมีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษา เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

รุ่ง แก้วแดง ได้กล่าวถึงเป้าหมายในการจัดการศึกษาไว้ 3 ประการ

1. การจัดการศึกษาเพื่อให้คนเป็นคนดี คือ ดีต่อตนเอง ดีต่อเพื่อนร่วมงานและดีต่อสังคม

2. การจัดการศึกษาเพื่อให้คนมีความสามารถ คือรู้จักนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติ มีความคิดสร้างสรรค์ และทำงานอย่างเป็นระบบมีกลยุทธ์ รู้จักยืดหยุ่น กล้าสร้างงานใหม่ และทำงานโดยใช้ปัญญา

3. การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อให้คนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข แม้มนุษย์จะเป็นคนดี มีความสามารถแล้วก็ตาม แต่อาจไม่มีความสุขในชีวิต ครูอาจารย์สามารถเติมความสุขให้ได้ โดยจัดการเรียนการสอนที่ดี ใกล้ชิดกับนักศึกษาทำให้ผู้เรียนใช้ชีวิตในสถาบันอย่างมีความสุข เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ก็สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีสุขภาพดี ทั้งกายและจิตใจ สร้างสรรค์

ให้คนสังคมเป็นคนมีคุณภาพทุกด้านต่อไป (เก็บความจาก การสัมภาษณ์ รุ่ง แก้วแดง สถานีโทรทัศน์ ช่อง 11 วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2542)

จากกล่าวสรุปได้ว่า แนวคิดและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของไทยในยุคนี้ของ นักการศึกษาไทย ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า การจัดการศึกษาจะต้องจัดเพื่อเป็นการพัฒนาคนให้มี ความรู้ มีทักษะและจิตใจอันดงาม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

ในด้านการจัดการเรียนการสอนนั้น นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดไว้อย่างหลากหลายเช่น กัน ดังนี้

ประวิตร ชูศิลป์ (2542) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาในปัจจุบันว่า การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความ สำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเติบโต ตามศักยภาพการจัดการเรียนที่เป็นศูนย์กลางเป็นการเรียนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนว่ามีความ สามารถทางสมองที่จะเรียนรู้ได้ การจัดกิจกรรมการเรียนจึงต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ พัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นการเรียนที่สอดคล้องกับความสนใจและความสนใจของผู้เรียนไม่ใช่ เรียนด้วยการห่องจำอย่างเดียว และไม่ใช่เรียนโดยการฟังครูบอกเท่านั้น

จรัส สุวรรณเวลา (2542) กล่าวไว้เช่นกันว่า ...การพัฒนาหลักสูตรต้องดูหลักการ ปรัชญาของชาติ วัตถุประสงค์เชิงพุทธิกรรมฯ ฯ โดยการตั้งปัญหาเป็นฐานเป้าหมายชุมชนเป็น หลักและเรียนจากประสบการณ์ตรง..และกล่าวถึงบทบาทของครูอาจารย์ไว้ว่า...ครูต้องเป็นผู้ส่ง เสริมการเรียนการสอน(ไม่ใช่ผู้สอน) เป็นผู้สร้างเขตคิดเป็นผู้จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนเป็นผู้วิจัย สร้างความรู้ เป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และเป็น Clearing house....ที่สำคัญของการ พัฒนาหลักสูตรต้องเน้นเรื่องการปฏิบัติ และความเป็นวิชาชีพให้มาก...

สมคิด ชุนทองนุ่ม (2542) กล่าวถึงการปฏิรูประบบราชการของไทยในอนาคตว่า ว่า ครูคนใดที่ไม่เคยปรับปรุงวิธีการสอนของตนเลยก็จะต้องปรับปรุงวิธีการสอนและใช้วิธีการสอน อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ยึดครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้แต่เพียง อย่างเดียว

ประวิตร ชูศิลป์ (2542) ยังได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ต่อ ๆ กระบวนการเรียนรู้การเรียนที่แท้จริงไม่ใช่การเรียนที่เน้นเพียงการห่องจำ ไม่ใช่การเรียนที่สร้างความทุกข์ แต่เป็นการเรียนที่มีความสุข ในทางพุทธศาสนาถือว่าการศึกษาเป็นการเรียนเพื่อแก้ปัญหามาก กว่าการเรียนเป็นรายวิชาอย่างประเทศตะวันตก จึงเน้นให้ผู้ปฏิบัติรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความจริง และฝึกฝนด้วยตนเองจนเกิดความเข้าใจระดับเจิง

สรรศ วรอินทร์ (2542) กล่าวถึง กระบวนการปฏิรูปการศึกษาว่า ในกระบวนการปฏิรูป การศึกษานี้ส่งผลโดยตรงต่อผลการจัดการศึกษานั้นคงจะได้แก่ การปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งถือว่า เป็นหัวใจในการปฏิรูปและเป็นบทบาทของครูโดยตรง และอาจรวมไปถึงนักศึกษาด้วย โดยการปฏิรูปครั้งนี้พยายามจะเปลี่ยนแปลงการสอนที่ใช้ชลักษณะและกรอบดำเนินการ ให้เป็นการสอนที่ใช้วิธี การสอนหลากหลายรูปแบบ โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ส.ว.สนา ประวัลพฤกษ์ (2539) กล่าวไว้ในประเด็นการจัดการเรียนการสอนว่า สภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การสื่อสารความรู้ ข้อมูลข่าวสารสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว และเร็วขึ้นมาก สภาพการเรียนการสอนปัจจุบันที่เน้นความรู้ความจำ คงไม่เพียงพอที่จะเตรียมคนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่าง pragtic มาก การเรียนการสอนจำเป็นต้องสร้างบุคคลให้มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง รู้จักสร้างและหาความรู้ด้วยตนเองได้ พร้อมที่จะเผชิญปัญหาที่ซับซ้อนในสังคม

ศ.กรินทร์ สุวรรณโรจน์ (2542) กล่าวไว้เช่นกันว่า ครุในยุค 2000 จะต้องมีวิสัยทัศน์ใหม่ จากครูที่เป็นผู้สอน (Teacher) ที่ครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นผู้จัดการ (Manager) หรือผู้อำนวยการ ความสะดวก (Facilitation) ให้แก่ผู้เรียนโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง จนกระทั่งพัฒนาเป็นครู มืออาชีพที่เชี่ยวชาญ (Expert) หรือผู้ให้คำแนะนำปรึกษา (Advisor) เพื่อที่จะให้ครูเป็นเช่นนั้นได้ จะต้อง

1. ครูต้องปรับความคิด ต้องล้ำสมองของตนเอง โดยคำนึงถึง
 - (1) เด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ (All Children can Learn)
 - (2) นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered)
 - (3) ให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning)
 - (4) การประเมินผลการเรียนจากสภาพจริง (Authentic Assessment)

กล่าวโดยสรุปแล้วนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน มีความเห็นว่า 在การจัดการเรียนการสอนนั้น ครูควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ส่วนครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และจะต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ค้นหาความรู้ด้วยตนเองโดยการปฏิบัติไม่ควรเน้นการท่องจำ

นอกจากนี้แล้วยังมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ว่าระบบการศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาผลิตบุคคลที่ให้เป็นหุ่นยนต์เพียงเพื่อเก็บข้อมูลเท่านั้น นายแพทย์ประเวศ วงศ์ (2542) ได้ให้ทัศนะว่า ในขณะที่โลกของเราเปลี่ยนไปตามความต้องการทางด้านการสื่อสารทำให้เกิดสำนึกระแห่งการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์ สังคม และสิ่งแวดล้อม เรียกว่าสัมมาติราภัย การศึกษาของไทยกลับล้าหลังไม่ทันการกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ในเจ็ดประการ คือ หนึ่งแบบ-ศึกษาแบบแยกส่วนไม่มี

ความสัมพันธ์กัน สองตื้น-ไม่เห็นถึงความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ จึงก่อให้เกิดการขาดแย้งสูง สามไม่จริง- เพราะหลักสูตรการศึกษาไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น สีไม่เป็น - เพราะศึกษาแบบท่องจำไม่เข้าใจในเชิงปฏิบัติ ห้าไม่ทัน - เพราะศึกษาแบบไม่ตามอัตลักษณ์ที่เนื้อหาข้าเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มองไม่เห็นปัจจุบันและอนาคต หากไม่พัฒนาคุณค่าภายใน มุ่งสร้างสังคมบริโภคต่ำอย่างเดียว เจ็บไม่สร้างนิสัยในการศึกษาต่อเนื่อง เพราะระบบการศึกษาก่อให้เกิดความเจ็บปวดแก่ผู้เรียนไม่ก่อให้เกิดความปิติในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่ง แก้วแดง (2542) ที่ได้กล่าวว่า "วิกฤติที่สำคัญของระบบการศึกษาไทย คือความทุกข์ของผู้เรียน เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ในชีวิตประจำวันของเด็ก เด็กจะต้องเรียนรู้ สิ่งที่เป็นเรื่องไกลตัว" นายแพทย์ประเวศ วงศ์ ได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหา สำหรับเรื่องนี้ ก็คือ การศึกษาไทยต้องนำวิทยาศาสตร์เข้าสู่กระบวนการศึกษา คือ ต้องศึกษาให้รู้จริง คิดเป็น ตั้งคำถามเป็น ตรวจสอบได้ เอกความรู้ไปใช้ได้ พุดให้รู้จริง ทำให้เป็นจริง มีหลักฐานมีข้อมูล ได้ประโยชน์จากการใช้ความรู้ ก่อให้เกิดปิติในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของคน ในการพัฒนาประเทศต่อไปจึงควรจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

จากแนวคิดและวิสัยทัศน์ของนักการศึกษาที่ได้ประมวลมา กล่าวโดยสรุปแล้วทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) และวิสัยทัศน์ของนักการศึกษาที่สำคัญหลายคน ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า ถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาของไทยใหม่ ปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนก็เปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้จัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้มีความสามารถค้นพบข้อความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

/ 3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนการสอน

การเรียนการสอน เป็นคำที่มักใช้คู่กัน เพราะทั้งสองคำมีความสัมพันธ์กัน ทั้งการเรียนและ การสอนต่างเป็นกระบวนการที่เกี่ยวเนื่องกัน การสอนเป็นการตั้งใจกระทำให้เกิดการเรียนรู้ การสอนที่ดีย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้

ความหมายของการสอน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการสอนไว้หลายทรรศนะ ดังนี้

สุมน ออมริวัฒน์ (2533 : 460) อธิบายความหมายของการสอนไว้ว่า การสอน คือ สถานการณ์หนึ่งที่มีสิ่งตอบไปนี้เกิดขึ้น ได้แก่

- 1) มีความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับสิ่งแวดล้อม และครูกับนักเรียนกับสิ่งแวดล้อม
- 2) ความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่
- 3) ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้

สุพิน บุญชูวงศ์ (2533 : 3-4) ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอน คือ การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ปะทะเพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้ หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น การสอนจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ก่อให้เกิดความเจริญของงาน...การสอนจึงเป็นภารกิจที่ต้องใช้ทักษะสตอร์และศิลป์ จึงจะสามารถก่อให้เกิดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน

จำพอง บุญช่วย (2530 : 8 – 9) กล่าวถึงการสอนว่า เป็นกระบวนการที่มีความลับซับซ้อนต้องอาศัยทักษะสตอร์และศิลป์อาศัยศาสตร์กิจกรรมที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการสอน...และเป็นผู้ที่มีศิลปะหรือมีกลวิธี มีเทคนิคในด้านต่าง ๆ อีกมากมาย

ฮิลล์ (Hills, 1982 : 266) ให้คำจำกัดความของการสอนไว้ว่า การสอน คือ กระบวนการให้การศึกษาแก่นักเรียน ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

กู๊ด (Good ,1975 : 588) อธิบายความหมายของการสอนในแนวแคบและแนกว้างไว้ว่า

1) ในความหมายแคบ การสอน หมายถึง การกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนนักเรียน ในสถาบันการศึกษา

2) ในความหมายกว้าง การสอน หมายถึง การจัดสถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งรวมถึง การปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างครูกับนักเรียน กระบวนการตัดสินใจในการวางแผนการสอน แบบการสอน การเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับสถานการณ์การสอนและการเรียนรู้นั้น ๆ และ การประเมินผล การออกแบบ การเรียนการสอนใหม่และการเผยแพร่

3) การรวมรวมในสิ่งที่ได้สอนไปแล้ว

วิลเลียม เอ็ม อเล็กซานเดอร์ และ เอ็ม ฮาลเวอร์ลัน (M. Aleczander and M. Halverson) ให้ความหมายของการสอนในด้านการนำไปใช้ไว้ดังนี้คือ

1. เนื้อหา คือ สิ่งที่เราให้อะไรแก่เด็ก วิธีสอน คือการที่เราสอนเด็กอย่างไร
2. จุดหมายของการสอน คือ การเรียนรู้ของเด็ก ส่วนวิธีการ คือ แนวทางที่จะนำไปใช้ถึงการเรียนรู้ตั้งแต่ล่าง

3. ผลที่ได้จากการสอน คือ สิ่งที่ปรากฏออกมาอันเนื่องจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ ขบวนการสอนคือ การที่เราจะทำอย่างไรจึงจะก่อให้เกิดประสบการณ์ขึ้นในตัวเด็ก

แลงฟอร์ด (Langford, 1968 : 114) กล่าวว่า การสอนคือกิจกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลคนหนึ่งยอมรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของบุคคลอีกคนหนึ่ง การสอนจึงเป็นกิจกรรมที่ครูกระทำเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ในหนังสือ Dictionary of Education (Good, 1973 : 304 และ 588) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ดังนี้

ความหมายของการสอนในระดับแ粗 หมายถึง วิธีการที่ครูถ่ายทอดความรู้อบรมนักเรียนให้มีความรู้ ความคิด เจตคติและทักษะดังที่จุดประสงค์การศึกษาได้ระบุไว้

ส่วนความหมายของการสอนในระดับกว้าง หมายถึง การกระทำและการดำเนินการด้านต่าง ๆ ของครูภายในได้สภาพการณ์การสอนการเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) การสร้างความสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน 2) กระบวนการตัดสินใจและวางแผนก่อนสอน ซึ่งได้แก่ การวางแผนการสอน การจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การสอนและสภาพแวดล้อมทางการเรียน และ 3) การวัดและประเมินการสอนการเรียน เพื่อนำผลสรุปที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังเดต การกำหนดเนื้อหาที่สอน วิธีสอน สื่อการสอน วิธีวัดและประเมินผล

จะเห็นว่าความหมายของการสอนมีได้มีความหมายเพียงวิธีการที่ครูใช้ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนเท่านั้น แต่หมายรวมถึงการกระทำการต่าง ๆ ของครูเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเจริญของกาม จึงสรุปได้ว่า การสอนหมายถึงการกระทำการของครูภายในได้บทบาท 3 ด้าน คือ 1) บทบาทเชิงบริหารการสอน 2) บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ทางการสอน และ 3) บทบาทเชิงองค์กรการสอน

องค์ประกอบของการสอน

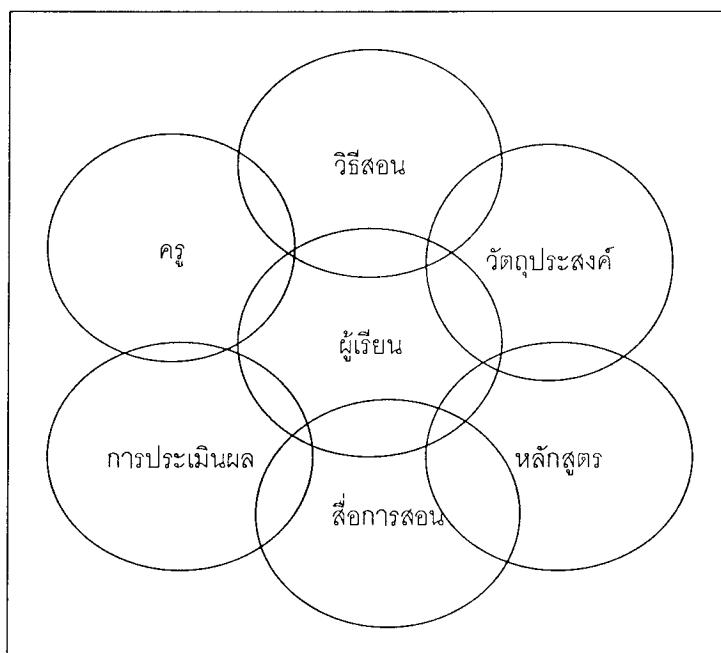
การสอนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการสอน และมีส่วนส่งเสริมให้การสอนประสบผลสำเร็จได้ จัดเป็นองค์ประกอบของการสอนทั้งสิ้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้แสดงทฤษณะเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสอนไว้ ดังนี้

ลำพอง บุญช่วย (2530 : 1) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนไว้ 7 ประการ พร้อมทั้งแสดงแผนภูมิประกอบไว้ดังนี้

1. ครูผู้สอน
2. ผู้เรียน

3. หลักสูตร
4. วิธีสอน
5. วัสดุประสงค์ของการสอน
6. สื่อการสอน
7. การประเมินผล

ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ดังแสดงในแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการเรียนการสอน

สุพิน บุญชูวงศ์ (2532 : 4-5) กล่าวถึงองค์ประกอบของการสอนไว้ 3 ประการ ได้แก่ ครุ นักเรียน และสิ่งที่จะสอน สรุปได้ดังนี้

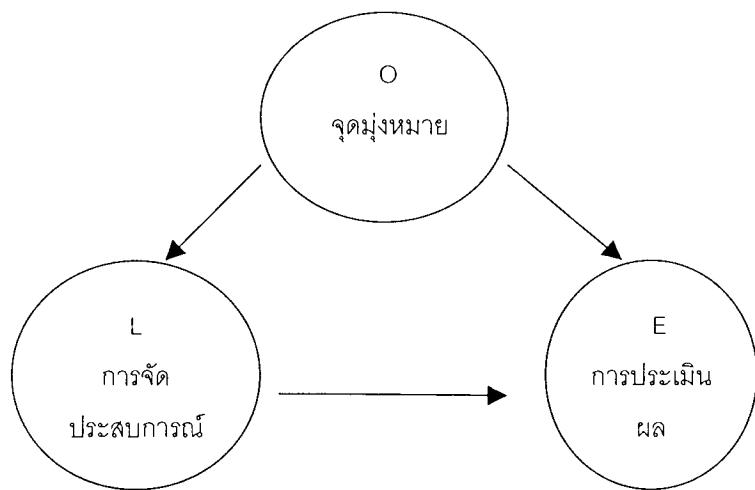
1) ครุ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

2) นักเรียนหรือผู้เรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญเท่ากับผู้สอน ความสำเร็จในการศึกษา เป็นเป้าหมายสำคัญของผู้เรียน ผู้สอนจึงควรเป็นผู้แนะนำ แนะนำ และจัดมวลประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

3) สิ่งที่จะสอน ได้แก่ เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ครุ佳ต้องจัดเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์กัน น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของการเรียนการสอน ไฟทูรย์ สินลารัตน์ (2526 : 106) กล่าวว่า การสอนเป็นกระบวนการสามเหลี่ยม อันประกอบด้วย OLE ได้แก่

1. O = Objective = จุดมุ่งหมาย
2. L = Learning Experience = การจัดประสบการณ์การเรียนการสอน
3. E = Evaluation = การประเมินผล

รวมเรียกว่า “ไตรยางค์การสอน” ได้แสดงเป็นแผนภาพไว้ ดังนี้

แผนภาพที่ 2 ไตรยางค์การสอน

จากองค์ประกอบของการสอนที่นักการศึกษาหั้ง 3 ท่านเสนอไว้ เมื่อนำมาพิจารณาแล้ว สามารถวิเคราะห์แยกย่อยเป็นองค์ประกอบ 2 ด้านได้แก่

1. ด้านองค์ประกอบรวม หมายถึง องค์ประกอบด้านโครงสร้างที่มาประกอบกันเป็นการสอน อันประกอบด้วย
 - (1) ครุ หรือผู้สอน หรือวิทยากร
 - (2) นักเรียน หรือผู้เรียน
 - (3) หลักสูตร หรือสิ่งที่จะสอน

2. ด้านองค์ประกอบย่อย หมายถึง องค์ประกอบด้านรายละเอียดของการสอน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยกระบวนการเหล่านี้ จึงจะทำให้เป็นการสอนที่สมบูรณ์ ได้แก่
- (1) การตั้งจุดประสงค์การสอน
 - (2) การกำหนดเนื้อหา
 - (3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - (4) การใช้สื่อการสอน
 - (5) การวัดผลและประเมินผล

4. รูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนเป็นแนวความคิดที่เป็นที่สนใจมากขึ้น มีผู้คิดค้นและพัฒนารูปแบบการสอนไว้หลายรูปแบบทั้งรูปแบบทั่วไปและรูปแบบเฉพาะรายวิชา ซึ่งให้ประโยชน์ต่อการสอนเป็นอย่างมาก

ความหมายของรูปแบบการสอน

ในทางศึกษาศาสตร์ มีคำที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ คือ รูปแบบการสอน (Model of Teaching หรือ Teaching Model) และรูปแบบการเรียนการสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Instructional Model หรือ Teaching-Learning Model)

คำว่า รูปแบบการสอน มีผู้อธิบายไว้ ดังนี้ (ข้างใน เรขา อรัญวงศ์, 2540)

(1) รูปแบบการสอน หมายถึง แบบหรือแผนของการสอน รูปแบบการสอนแบบหนึ่งจะมีจุดเน้นที่เฉพาะเจาะจงอย่างโดยย่างหนึ่ง รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจึงอาจมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน (Saylor and Others ,1981 : 271)

(2) รูปแบบการสอน หมายถึง แผนหรือแบบชี้ Samantha ใช้เพื่อการสอนในห้องเรียน หรือสอนพิเศษเป็นกลุ่มย่อย หรือเพื่อจัดสื่อการสอน ซึ่งรวมถึง หนังสือ ภาพยนต์ เทปบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์และหลักสูตรรายวิชา รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะเป็นแนวทางในการออกแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รูปแบบนั้นๆ กำหนด (Joyce and Weil, 1986 : 2)

(3) รูปแบบการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการและจุดประสงค์ที่ยึดถือ (พิศนา แรมมณี, ม.ป. ป.)

(4) รูปแบบการสอน หมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้จัดทำ เพื่อให้เกิดผลที่ตัวเป้าหมายได้แก่ผู้เรียน (ละเชียด รักษ์เพ่า, 2528 : 5)

(5) รูปแบบการสอน หมายถึง แผนแสดงการจัดการเรียนการสอน สำหรับนำไปใช้สอนในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด แผนดังกล่าวจะแสดงถึงลำดับความสอดคล้องกัน ภายใต้หลักการของแนวคิดพื้นฐานเดียวกัน องค์ประกอบทั้งหลายได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและทักษะที่ต้องการสอน ยุทธศาสตร์การสอน วิธีสอน กระบวนการสอน ขั้นตอนและกิจกรรมการสอน และการวัดผลประเมินผล (อรุณี สถิตย์ภาควิคุณ, 2535 : 13)

คำว่ารูปแบบการเรียนการสอน หรือรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีผู้อธิบายไว้ดังนี้

(1) รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง โครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ใน การเรียนการสอน ได้แก่หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน การประเมินผล รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ โดยผ่านขั้นตอนตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ปราโมทย์ จันทร์เรือง, 2536 : 16)

(2) รูปแบบการเรียนการสอน เป็นโครงสร้างที่ใช้เป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน และจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน (อารี สัญชาติ, 2540 : 1)

(3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง รายละเอียดของวิธีการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายบางอย่างที่ชัดเจน รายละเอียดของการเรียนการสอนจะมีการระบุแนวทางไว้ว่า ครูจะวางแผนการสอนอย่างไร จะนำไปใช้ในสถานการณ์การเรียนการสอนอย่างไร และจะประเมินผลการสอนอย่างไร (สมพงษ์ สิงหนพ, 2530 : 19)

(4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง แผนแสดงองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน (นวลจิตต์ เชาวกีรติพงศ์, 2535 : 6)

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบร้านักศึกษาไทยส่วนใหญ่ใช้คำว่ารูปแบบการสอน หากกว่ารูปแบบการเรียนการสอน และรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ทำงานของเดียวกันนักการศึกษาต่างชาติ ใช้คำว่า Model of Teaching หรือ Teaching Model หากกว่า Instructional

Model และจากการวิเคราะห์เนื้อหาข้อความที่แสดงความหมายพบว่า คำเหล่านี้ไม่มีความหมายแตกต่างกันอย่างชัดเจน

กล่าวโดยสรุป ลักษณะเฉพาะของรูปแบบการสอน คือ แผนการทำงานเกี่ยวกับการสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียน โดยวางแผนการจัดองค์ประกอบและงานเกี่ยวกับการสอนอย่างมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จอย่างได้อย่างหนึ่ง

ลักษณะของรูปแบบการสอน

ในการพัฒนารูปแบบการสอน ผู้พัฒนาจะต้องมีความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น จิตวิทยา ทฤษฎีการศึกษาและสังคมวิทยา ซึ่งมักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้พอสรุปดังนี้

พิศนา แรมมณี (ม.ป.ป.) อธิบายว่า รูปแบบการสอน ควรมีองค์ประกอบดังนี้ ความหมายซึ่งเป็นการให้มโนทัศน์ของรูปแบบการสอน ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดและความเชื่อพื้นฐาน ลักษณะสำคัญของรูปแบบ ขั้นตอนการสอน ประเภทของรูปแบบภายใต้แนวคิดเดียวกัน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่ใช้ในการสอนตามรูปแบบ

พิมพ์พันธุ์ เวสสະโกคล (2532 : 5) อธิบายว่า องค์ประกอบของรูปแบบการสอนประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน และการประเมินผล

นวลจิตต์ เชาวกรติพงศ์ (2535 : 100) ได้พัฒนารูปแบบการสอนขึ้น โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ความสำคัญและความเป็นมา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของรูปแบบ ความเชื่อพื้นฐานและหลักการรูปแบบ ลักษณะของรูปแบบ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะในการใช้รูปแบบนั้น

ปราโมทย์ จันทร์เรือง (2536 : 16) ได้พัฒนารูปแบบการสอนขึ้น โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน การประเมินผลและกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ รูปแบบการสอนแบบต่าง ๆ มีองค์ประกอบทั่วไปที่เหมือนกัน และบางรูปแบบมีองค์ประกอบที่เป็นลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาที่แตกต่างกัน รูปแบบการสอนที่นักการศึกษาได้พัฒนาและเผยแพร่แล้วจึงมีข้อต่าง ๆ กัน

ประเภทของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอน มีความหมาย 2 แนวใหญ่ ๆ แนวแรกของรูปแบบการสอนเป็นกิจกรรมหรือวิธีสอน ส่วนแนวที่ 2 มองรูปแบบการสอนว่าเป็นโครงสร้างที่แสดงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ใน

การสอนที่จะนำมาใช้ร่วมกัน ตัวอย่างของรูปแบบการสอนตามแนวแรก ได้แก่ แนวความคิดของ จอยซ์และเวลล์ และแนวความคิดของ เชียลเลอร์และคอนน์ ตัวอย่างของรูปแบบการสอนตามแนวที่ 2 ได้แก่ รูปแบบการสอนของบลูม ของ ทิศนา แรมมณี และ ของ อรทัย มูลคำ ฯลฯ

รูปแบบการสอนตามแนวคิดของจอยซ์และเวลล์ จอยซ์และเวลล์ จัดรูปแบบการสอนเป็น 4 กลุ่ม คือ (Joyce and Weli, 1972 : 11-12)

1. รูปแบบที่มาจากการสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) เป็นรูปแบบที่เน้นความสัมพันธ์ในสังคม เพื่อให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมโดยการเรียนรู้ร่วมกัน รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ การค้นคว้าเป็นกลุ่ม (Group Investigation) การคิดแก้ปัญหาสังคม (Jurisprudential Inquiry) การสืบเสาะทางสังคม (Social Inquiry) และการฝึกปฏิบัติ (Laboratory Method)

2. รูปแบบที่มาจากการกระบวนการคิด (Information Processing) เป็นรูปแบบที่เน้นให้เกิด พฤติกรรมทางความคิด รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ การฝึกโน้ตศิร์ (Concept Attainment) การสอนอุปมา (Inductive Teaching) การฝึกสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Training) การสืบเสาะความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (Science Inquiry) การสร้างสังกัดแนวทาง (Advance Organizer) และการพัฒนาความมีเหตุผล (Developmental)

3. รูปแบบที่มาจาบุคคล (Personal) เป็นรูปแบบที่เน้นพัฒนาการของบุคคลิกภาพของบุคคล เพื่อให้เข้าใจตนเอง รับผิดชอบตนเอง และตระหนักในตนเอง รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือการสอนแบบไม่นำทาง (Non-Direct) การประชุมในชั้น (Classroom Meeting) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (Synectics) การฝึกความตระหนักรู้ในตนเอง (Awareness Training)

4. รูปแบบที่มาจากการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) เป็นรูปแบบที่วิเคราะห์พฤติกรรมของคนโดยกำหนดสิ่งแวดล้อมให้ รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ การวางแผน (Operant Conditioning)

รูปแบบการสอนตามแนวคิดของเชียลเลอร์และคอนน์ เชียลเลอร์, อเล็กซานเดอร์, และเลวิสจัดรูปแบบการสอนเป็น 5 กลุ่ม ตามจุดมุ่งหมายของการสอน ดังนี้ (Saylor, Alexander and Lewis, 1981 : 271-293)

1. รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา (Subject Matter/Disciplines) เน้นการให้เนื้อหาวิชา รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ การบรรยาย (Lecture) การอธิบายชักถาม (Discussion-

Questioning) การดูและฟัง (Viewing, Listening) การฝึกสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Training)

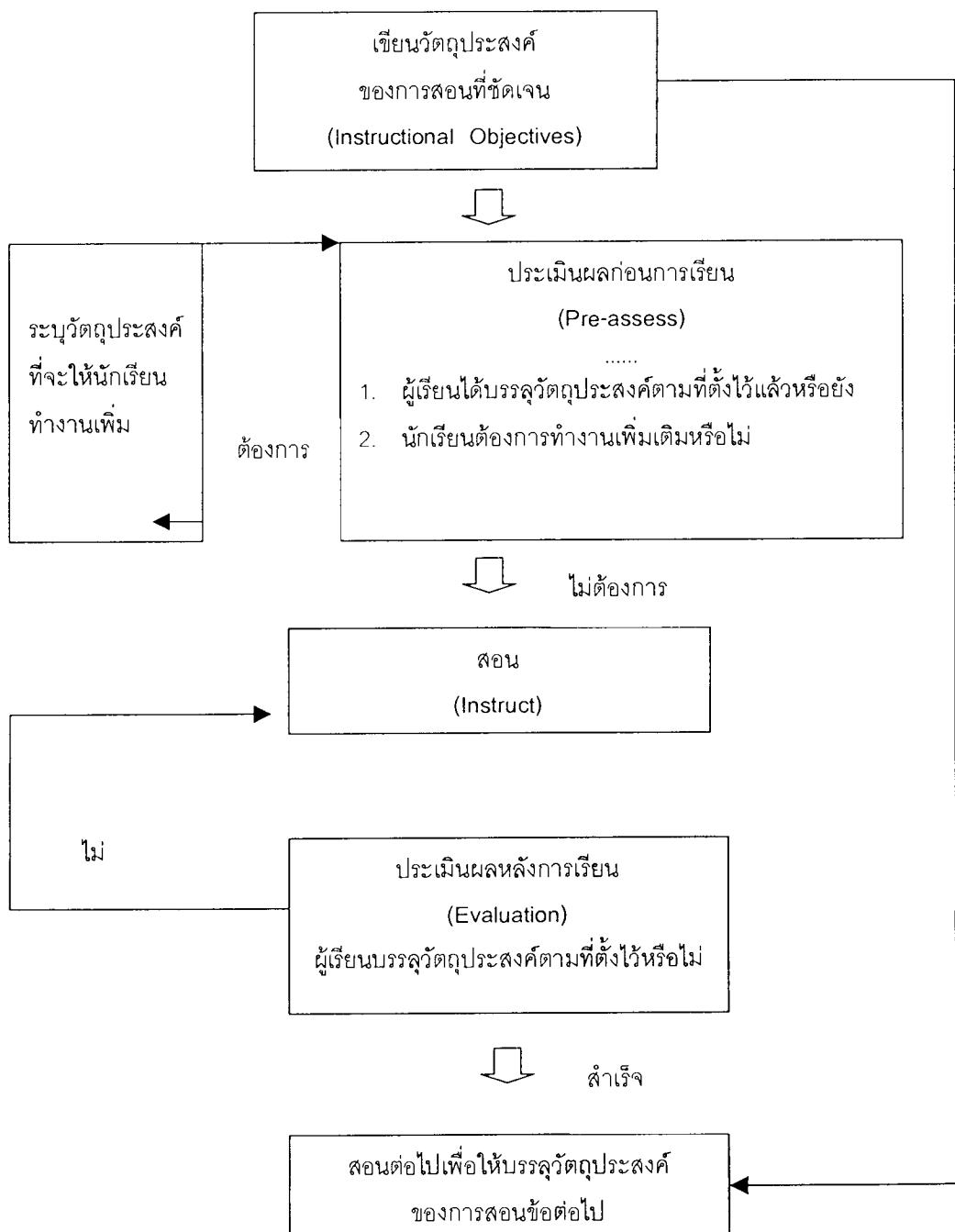
2. รูปแบบที่เกี่ยวกับสมรรถภาพ/เทคโนโลยี (Competencies/Technology) เน้นการวางแผนการสอน รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ การออกแบบระบบการสอน (Instructional System Design) บทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction) การฝึกฝนหรือฝึกหัดซะ (Practice & Drill)

3. รูปแบบที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของมนุษย์/กระบวนการ (Human Traits/Process) เน้นกระบวนการที่ทำให้เกิดคุณลักษณะ รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ บทบาทสมมุติ (Role Playing) การจำลองสถานการณ์ (Simulation)

4. รูปแบบที่เกี่ยวกับหน้าที่ทางสังคม/กิจกรรม (Social Functions/Activities) เน้นกิจกรรมในชุมชน รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ กิจกรรมชุมชน (Community Activities) การค้นคว้าเป็นกลุ่ม (Group Investigation) การคิดและแก้ปัญหาสังคม (Jurisprudential) รูปแบบที่เกี่ยวกับความสนใจและความต้องการ/กิจกรรม (Interest & Needs/Activities) เน้นการเรียนอย่างอิสระของแต่ละบุคคล รูปแบบการสอนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้คือ การศึกษาอย่างอิสระ (Independent Learning and Self-Instruction) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (Synectics)

ปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบการสอนที่เป็นไปตามเหตุผล (A Logical Instructional Model = LIM) ซึ่งได้พัฒนาจากแนวความคิดของนักการศึกษา โดยได้ขยายรายละเอียดจากแบบเดิม เพื่อให้กระจงชัดและสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 รูปแบบการสอนที่เป็นไปตามเหตุผล

แนวทางและเกณฑ์การเลือกรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบ มีจุดเด่นและจุดด้อยต่าง ๆ กัน ในการนำไปใช้จึงควรพิจารณาจากสถานการณ์เฉพาะว่าจะสอนเรื่องอะไร ผู้เรียนอยู่ในวัยใด ความสามารถและความสนใจของผู้เรียนนั้นหมายความใด เกณฑ์ในการเลือกมีดังนี้

1. ความเหมาะสมกับสถานการณ์ (Appropriate to the Situation) กล่าวคือหมายความกับสภาพโรงเรียน ห้องเรียน ปรัชญาของโรงเรียน ความคาดหวังของพ่อแม่และลักษณะพิเศษของครุภัณฑ์สอน

2. ความครอบคลุม (Comprehensiveness) รูปแบบที่เลือกใช้ควรครอบคลุมเนื้อหา วิชา วิธีสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สภาพแวดล้อมทางการเรียน ถ้าไม่ครอบคลุมยังขาดในด้านใด จะสามารถเสริมหรือปรับปรุงได้หรือไม่

3. ความยืดหยุ่นหรือการนำไปปรับใช้ (Flexibility or Adaptability) รูปแบบที่เลือกนี้สามารถนำไปปรับใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้เพียงไร สามารถปรับใช้ในระบบโครงสร้างการบริหารและหลักสูตรที่มีอยู่ได้หรือไม่ สามารถปรับใช้ร่วมกับรูปแบบอื่นได้หรือไม่ สามารถปรับใช้กับเด็กระดับวัยต่าง ๆ ได้หรือไม่ สามารถปรับเพื่อสนองความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนได้หรือไม่

4. การปฏิบัติ (Practicality) รูปแบบที่เลือกนี้มีวัสดุอุปกรณ์ที่พอจะนำมาใช้หรือผลิตขึ้นได้ ค่าใช้จ่ายไม่สูงเกินไป การอบรมเพื่อใช้รูปแบบพอดีทำได้ และการนำรูปแบบไปใช้ในสถานการณ์ที่เป็นอยู่พอดีทำได้

5. ความเที่ยงตรง (Validity) กล่าวคือ รูปแบบการสอนใช้วิธีการพัฒนาหมายความเพียงได้ มีผลการวัดที่สนับสนุนประสิทธิผลของวิธีสอนรูปแบบนั้นหรือไม่ และได้นำไปใช้ในการสอนเด็กแล้วเป็นอย่างไร เป็นต้น

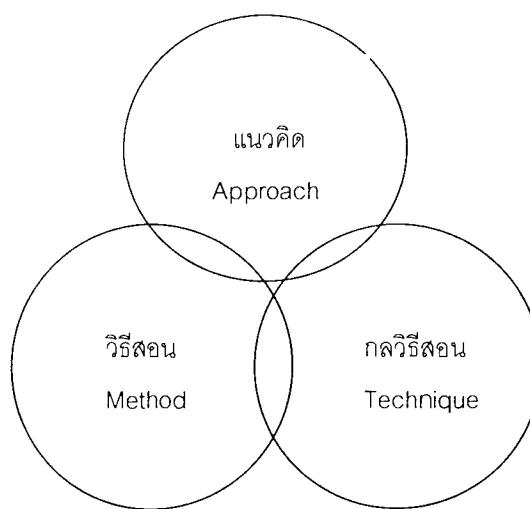
ขั้นสุดท้ายของการเลือกและนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ คือ การพิจารณาว่าจะนำรูปแบบใดไปใช้ในการสอนเรื่องใด ระดับชั้นใด และอายุเท่าไร อนึ่งการทดสอบของรูปแบบ หลายรูปแบบก็อาจจำเป็นในการสอนบางสถานการณ์ ในบางเรื่องอาจจะใช้รูปแบบนี้ แต่ถ้าเรื่องอาจจะใช้รูปแบบอื่นก็ได้ ควรจะสังเกตถึงลักษณะที่คล้ายกันของหลายรูปแบบ เช่น เรื่องกระบวนการคิดระดับสูง การคิดสร้างสรรค์ (อารี สันหนวี, 2540 : 6-7)

5. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น สุเมตรา อังวัฒนกุล (2535) ได้ศึกษาและเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฯว่า เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ได้แก่ การศึกษาถึงความต้องเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา รัฐธรรมนูญและภาระที่ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

เอ็ดเวิร์ด แอนโนนี (Edward Anthony, 1972) ได้เสนอคำ 3 คำที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษคือ แนวคิด (Approach) วิธีสอน (Method) และกลวิธีการสอน (Technique) ว่าคำทั้ง 3 นี้มีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ กลวิธีการสอนจะช่วยให้วิธีสอนบรรลุผลในขณะที่วิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้สอนยึดถือ

แจ็ค วิชาร์ด และTED รอดเจอร์ส (Jack Richards and Ted Rodgers, 1982) มีความเห็นว่าในแต่ละวิธีสอน (Method) นั้น จะต้องประกอบไปด้วยทฤษฎี และการปฏิบัติร่วมกัน ดังนั้นในระบบการสอนจะต้องประกอบไปด้วยแนวคิด (Approach) รูปแบบการสอน (Design) และกระบวนการสอน (Procedure) ที่สัมพันธ์กันดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 ความสัมพันธ์พื้นฐานในการสอนภาษาตามแนวคิดของ แจ็ค วิชาร์ด และ เท็ด รอดเจอร์ส (Jack Richard and Ted Rodgers, 1982)

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์

Geoffery Thornton (1972) อ้างในวารสารวิชาการ ได้เสนอแนวคิดในการอธิบายการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ พoS ที่เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้คือ

1. กลุ่ม The Behaviourists Hypothesis

กลุ่มนี้อธิบายว่าการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากประสบการณ์ (Experience) และการสังเกต (Observation) การเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นเดียวกัน มนุษย์เรียนรู้ภาษา เพราะได้รับข้อมูลจากคนรอบข้าง รวมทั้งมีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาจากสังคมนั้น ๆ

2. กลุ่ม The Innateness Hypothesis

กลุ่มนี้มีความเชื่อตรงกันข้ามกับกลุ่ม Behaviourists กลุ่มนี้อธิบายว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษา เช่นเดียวกับความสามารถด้านการเดิน การนั่ง การยืน ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เป็นกระบวนการภายใน (Innateness) ที่มีอยู่ในสมองของมนุษย์ทุกคนที่เรียกว่า กลไกการเรียนรู้ภาษา หรือ LAD (Language Acquisition Device) กลุ่มนี้ยังว่าการเรียนรู้ภาษามิใช่เกิดจากการเลียนแบบพ่อแม่หรือคนรอบข้าง

3. กลุ่ม Cognitivist

แนวความคิดของกลุ่ม Cognitivist พัฒนามาจากกลุ่ม Innateness คือยังมีความคิดเช่นเดียวกันว่า การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เกิดจากกลไกภายในสมอง (Mentalist) แต่ในขณะเดียวกันกลุ่มนี้ยังให้ความสำคัญกับกลไกภายนอกที่เป็นตัวกระตุ้น หรือเป็นสิ่งเร้าให้กระบวนการภายในสมองเกิดการทำงาน จัดระบบ ประมวลผล เพื่อสร้างกฎเกณฑ์ทางภาษาขึ้น ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มนี้ให้ความสำคัญทั้งด้านความรู้ ด้านภาษา (Linguistic Competence) และความรู้ด้านการใช้ภาษา (Linguistic Performance)

4. กลุ่ม Functional Perspective

Halliday (1981) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของเด็กว่า เด็กเรียนรู้ภาษาเพื่อตอบสนองการใช้งาน (Functions) ในชีวิตประจำวัน Halliday อธิบายจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ภาษาของเด็กว่า เด็กเรียนรู้ภาษา เพราะมีจุดมุ่งหมาย 6 ประการคือ

1. เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร (Instrumental Function)
2. เป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้สึกส่วนตัว (Personal Function)
3. เป็นเครื่องมือในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Function)
4. เป็นเครื่องมือในการสั่งการ (Regulatory Function)
5. เป็นเครื่องมือในการสำรวจหาความรู้ (Heuristic Function)

6. เป็นเครื่องมือในการสะท้อนจินตนาการ (Imaginative Function)

กล่าวโดยสรุป แนวคิดในการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ มีอยู่หลายแนวความคิด แต่ละแนวคิดต่างก็มีมุมมองที่ต่างกันออกไป เช่น กลุ่ม Behaviourists มองว่าเด็กเรียนภาษาโดยการเลียนแบบลิ้งที่ได้ยินได้ฟังจากคนรอบข้าง โดยผ่านกระบวนการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ กลุ่ม Innateness โดย Chomsky (1957) กลุ่มนี้เชื่อว่ามนุษย์มีกลไกในการเรียนรู้ภาษาติดมาตั้งแต่กำเนิด กลุ่ม Cognitivists มองว่าการเรียนรู้ภาษาของเด็กเกิดจากการถ่ายทอดภาษาในมีปฏิสัมพันธ์กัน และอีกกลุ่มหนึ่งที่อธิบายแตกต่างกันออกไป ได้แก่ Functional Perspective ที่เน้นด้านหน้าที่ (Function) ของภาษาในสังคมจะเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการใช้งานในหน้าที่ต่าง ๆ ในสังคมของผู้พูดภาษานั้น ๆ

ปริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

พีเตอร์ สเตรวนส์ (Peter Strevens, 1977 : 90-92) ได้แบ่งปริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ซึ่งถือว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและการพัฒนาทางความคิดและสมองของผู้เรียน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงเน้นภาษาอังกฤษพื้นฐานคือ เน้นไวยากรณ์ของรูปประโยคต่าง ๆ รวมทั้งทักษะทั้ง 4 คือ พูด อ่าน และเขียน

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes : ESP) เป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสนองความต้องการโดยเฉพาะของผู้เรียน ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการหนึ่งการใดโดยเฉพาะ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนี้ ยังแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ (English for Academic Purposes) ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาวิทยาการใหม่ ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

(2) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการงานและอาชีพ (English for Occupational Purposes) ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เช่น เป็นมัคคุเทศก์ ช่างเทคนิค เลขาธุรการ เป็นต้น

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้มีประสิทธิภาพผู้สอนควรมีความเข้าใจฐานะของภาษาที่เรียนและจุดประสงค์หลักของการเรียนการสอนอย่างถ่องแท้

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้นิยมเรียนมากที่สุด ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามาเมื่อส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2391 ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 3 ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 4 พระองค์มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้จังคۇفرىنجماڭۋاچاراسونภาษาอังกฤษแก่ราชโองการ และราชธิดาในราชสำนัก

ภาษาอังกฤษเริ่มนีบทบาท และความสำคัญในวงการศึกษาของไทยยิ่งขึ้น ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 5 ได้มีพระบรมราชโองการตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นในพระราชวัง จนกระทั่งปี พ.ศ. 2424 ได้โปรดเกล้าฯ ให้จังคۇفرىنجماڭۋاچاراسون วิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน และ เริ่มมีพระราชนูญดิการศึกษา พ.ศ. 2433 ซึ่งมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดมาจนถึงปัจจุบัน (สาบปฏิรูป. 2542 : 69)

6. วิธีการสอนภาษาอังกฤษ

จากการที่ได้ศึกษาความเป็นมาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ทำให้ทราบว่า ประเทศไทยได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบมาเป็นเวลา กว่าหนึ่งร้อยปี ตั้งแต่มีพระราชนูญดิการศึกษาพุทธศักราช 2433 หลักสูตรภาษาอังกฤษ ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงไปตามกระแสและความต้องการของสังคม และตามพัฒนาของวิทยาการ เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาตามโดยตลอด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับที่สมมติราชองค์มุนกุล (2535) ได้สรุป การพัฒนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า ในช่วงปี ค.ศ. 1880-1920 วิธีการสอนภาษาที่นิยมใช้กันมากที่สุดคือ วิธีสอนแบบปฏิรูป (Reform Method) แบบตรง (Direct Method) และแบบสัทศาสตร์ (Phonetic Method) ในปี ค.ศ. 1920 -1940 วิธีสอนแบบ ผสมผสาน (Compromise Method) และแบบเน้นการอ่าน (Reading Method) เป็นวิธีการสอนที่นิยมใช้กันมากกว่าแต่ในช่วงปี ค.ศ. 1940-1970 ซึ่งเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา วิธีสอนแบบเหล่าทหาร (Army Method) วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingual Method) และวิธีสอนแบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory) เป็นวิธีสอนที่นำเข้ามาแทนที่วิธีดังกล่าวข้างต้น และได้รับความสนใจกันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้ เพราะได้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน ในช่วงปี ค.ศ. 1970-1980 มีวิธีการสอนแบบ

ใหม่ ๆ เกิดขึ้น ได้แก่ วิธีสอนแบบเงียบ (Silent Way) แบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) แบบข้อควร (Suggestopedia) ส่วนในปี ค.ศ. 1980 จนถึงปัจจุบันการเรียนการสอนได้เปลี่ยนมาเป็นวิธีการเรียนการสอนที่เน้นความสามารถในการสื่อสาร

ปลายปี ค.ศ. 1960 จอร์จและเวล (Joyce และ Weil, 1986) ได้สำรวจวิธีสอน (Teaching Approaches) ต่าง ๆ และได้จัดกลุ่มวิธีสอนแบบการสอนหลัก ๆ 4 แบบ แบบของการสอนแต่ละแบบจะแตกต่างกันที่พื้นฐานทางทฤษฎีการศึกษาและเป้าประสงค์การศึกษา อายุ่งไกวัดตามอาจมีการใช้กระบวนการสอนหรือวิธีสอนบางอย่างร่วมกันได้ เช่น ในทุกแบบการสอน ต้องมีการกำหนดจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจน มีการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน เป็นต้น แบบการสอนทั้ง 4 แบบ มีดังนี้

- แบบการสอนที่เน้นกระบวนการความคิด (Information Processing Models) แบบการสอนในกลุ่มนี้ เน้นการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ต่าง ๆ การจัดระบบความรู้และการคิดเชิงวิเคราะห์ กล่าวได้ว่าแบบการสอนในกลุ่มนี้ เน้นการพัฒนากระบวนการรู้คิด (Cognitive Processes) ให้กับผู้เรียน ตัวอย่างวิธีสอนในกลุ่มนี้ เช่น วิธีสอนโดยใช้สื่อช่วยจัดแนวคิด (Advance organizers) วิธีสอนมโนทัศน์ (Concept Teaching) วิธีสอนเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดแบบสืบสอด งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนส่วนมากในแบบการสอนนี้ใช้แนวคิดของจิตวิทยาการรู้คิด เป็นพื้นฐาน

- แบบการสอนที่เน้นพฤติกรรมนักเรียน (Behavioral Models) แบบการสอนในกลุ่มนี้พัฒนามาจากทฤษฎีจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมที่เน้นเรื่อง สิ่งร้าและภาระตอบสนอง การเสริมแรง การปรับพฤติกรรม ในขณะที่แบบการสอนในกลุ่มแรกสนใจกระบวนการรู้คิดของนักเรียนซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่อ้าสังเกตได้โดยตรง แบบการสอนในกลุ่มที่สองสนใจการกระทำต่าง ๆ ของนักเรียนในชั้นที่สามารถวัดและสังเกตได้ การออกแบบการสอนจึงมักวิเคราะห์ทักษะที่จะสอน (ทักษะในที่นี้หมายถึง ทักษะทางการคิด หรือทักษะการปฏิบัติ) ออกแบบเป็นทักษะชั้นเย้อยตามลำดับชั้น แล้วสอนไปตามลำดับชั้นนั้น แบบการสอนในกลุ่มนี้ เช่น วิธีสอนแบบสาธิตตัวแบบที่ถูกต้อง (Direct Instruction) วิธีสอนแบบจำลองสถานการณ์ เป็นต้น

- แบบการสอนที่เน้นทักษะทางสังคม (Social Models) แบบการสอนใน 2 กลุ่มแรก มุ่งส่งเสริมทักษะทางวิชาการให้กับนักเรียน ส่วนแบบนี้ มีแนวคิดว่าการพัฒนาทักษะทางวิชาการให้กับนักเรียนควรอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือกัน การช่วยเหลือกันระหว่างนักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ ภูมิหลังด้านเชื้อชาติ และวัฒนธรรม และสติปัญญา เป้าประสงค์ของการสอนในกลุ่มนี้ จึงมุ่งพัฒนาทักษะทางสังคม และการสร้างความเข้า

ใจระหว่างสมาชิกของกลุ่ม นอกเหนือไปจากการพัฒนาทักษะทางวิชาการ กระบวนการที่นำมาประยุกต์ใช้กับแบบการสอนนี้ คือ กระบวนการประชาธิปไตย (Democratic Processes) งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนในกลุ่มนี้ ทำกันอย่างกว้างขวางในกลุ่มนักจิตวิทยาสังคมและกลุ่มที่เน้นเรื่องพลวัตของกลุ่ม (Group Dynamics) วิธีสอนที่แพร่หลายในแบบการสอนกลุ่มนี้ คือ วิธีสอนเพื่อการเรียนแบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) และผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (child centered)

4. แบบการสอนที่เน้นการพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน (Personal Models) แบบการสอนในกลุ่มนี้มีจุดประสงค์การสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ความคิดที่ดีเกี่ยวกับตนเอง การรู้จักตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ การไตร่ตรอง ทบทวนและประเมินกระบวนการคิดของตนเอง ซึ่งในกลุ่มนี้มีเทคนิคการสอนที่เน้นเฉพาะบางวิธี เช่น Nondirective Teaching และ Classroom Meeting Model

ถ้าจะพิจารณาถึงลักษณะการเรียนการสอนในปัจจุบัน จะเน้นเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านทักษะ ฉะนั้นพฤติกรรมด้านใดจะเปลี่ยนไปมากน้อยย่อมขึ้นอยู่กับผู้เรียนว่ามีพฤติกรรมแต่ละด้านเปียงได้ และประสบการณ์ใหม่ที่ครูจะให้นั้นจัดเป็นพฤติกรรมด้านใด ดังนั้น ครูจะต้องใช้เทคนิคบริษัทสอนแบบต่าง ๆ หลายวิธีให้เหมาะสมกับนักเรียน จึงจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ได้ครบ ซึ่งจะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

จากผลงานวิจัย ชิ่งสุรุป ไวยากรณ์ (2542) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรพบว่า มีการเรียนการสอน 4 วิธี ได้แก่

1. วิธีสอนแบบไวยากรณ์ และแปล (Grammar Translation Method) วิธีนี้มุ่งที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ของภาษา รู้ความหมายของศัพท์ ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียนมากกว่าทักษะการฟังและการพูด

2. วิธีสอนแบบฟัง – พูด (The Audio-Lingual Method) คือการ เน้นการฝึกเพื่อให้เกิดการสื่อสารตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง หรือการฝึกใช้คำให้เหมาะสมกับความหมาย

3. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communication Approach) คือ วิธีการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์เป็นจริงมากที่สุด เน้นความคล่องแคล่ว ขณะเดียวกันก็ไม่ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา

4. วิธีการสอนแบบทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skill) หมายถึง วิธีการสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาตั้งแต่ 2 ทักษะขึ้นไป

ประเภทของวิธีสอน

วิธีสอนมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบก็ย่อมมีลักษณะและวิธีการสอนแตกต่างกัน ฉะนั้น เมื่อนำวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาจัดประเภทตามลักษณะเฉพาะจะได้ 2 แบบ คือ

1. วิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-Centered Method) ได้แก่ วิธีสอนที่ครู เป็นผู้สอน ครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ เช่น ครูจะเป็นผู้ตั้งจุดมุ่ง หมาย ควบคุมเนื้อหา จัดกิจกรรม และวัดผล เป็นต้น วิธีสอนแบบนี้ได้แก่ วิธีสอนแบบบรรยาย วิธีสอนแบบสาธิตและ วิธีสอนโดยการทบทวน

2. วิธีสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Pupil-Centered Method) ได้แก่ วิธีสอนที่ ให้นักเรียนได้มีโอกาสเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้วางแผนบทเรียนดำเนินการค้นคว้า หาความรู้ ครูเป็นเพียงผู้แนะนำไปสู่การค้นคว้า และนำสื่อการเรียนจนนักเรียนได้ความรู้ด้วย ตนเอง ได้แก่วิธีสอนแบบทดลอง วิธีสอนแบบโครงการ วิธีสอนแบบศูนย์การเรียน วิธีสอนแบบ สืบสานสอบสวน วิธีสอนแบ่งกลุ่มทำงาน วิธีสอนแบบอภิปราย วิธีสอนแบบหน่วย วิธีสอนแบบ อุปนัย วิธีสอนแบบนิรนัย วิธีสอนแบบแสดงบทบาทและ วิธีสอนแบบวิทยาศาสตร์

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ได้มีการพัฒนาวิธีสอนขึ้นมา หลายวิธีด้วยกัน บางวิธีนิยมใช้กันอยู่ทั่วโลก เช่น แล้วก็เลื่อนความนิยมไป การที่วิธีสอนนั้น ๆ เสื่อมความนิยมมิใช่ เพราะความล้มเหลวในการปฏิบัติจริง แต่เป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงแนวคิด เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาทั้งทางด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยา และการศึกษา ทำให้แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนการสอนภาษาเปลี่ยนแปลงไปด้วย วิธีสอนแบบใดจะเป็นที่นิยมมากน้อยเพียงใด จึงขึ้น อยู่ว่าแนวคิดทางการสอนนั้นจะเป็นที่นิยมมากน้อยเพียงใด ยังไม่อาจกล่าวได้ว่าวิธีสอนภาษา อังกฤษแบบใดเป็นวิธีสอนที่ดีและสมบูรณ์ที่สุด แต่ละวิธีก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ด้วยกันทั้งนั้น ครูผู้สอนจึงควรที่จะศึกษาวิธีสอนแต่ละวิธีให้เข้าใจ เพื่อที่จะสามารถเลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับ ผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาในแต่ละระดับชั้น ตลอดจนช่วยให้ดำเนินการ เรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

**7. การสอนภาษาอังกฤษในสถาบันราชภัฏและหลักสูตรวิทยาลัยครุฉบับปรับปรุง 2536
สาขาวิชาการศึกษา**

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันราชภัฏนั้นได้มีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในปัจจุบันได้ปรับปรุงมาจากหลักสูตรวิทยาลัยครุฉบับปรับปรุง 2536 สาขาวิชาการศึกษานั้น โครงสร้างที่ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป (General Education) หมายถึงวิชาการศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวางและรู้รอบในสิ่งที่จำเป็น สำหรับการเป็นพลเมืองดีของสังคม หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึงวิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่ง ที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ วุฒิเทคนิคหรือและเข้าใจกระบวนการงานอาชีพ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้านแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท
- 2.2 กลุ่มวิชาชีพครุ
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึงวิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สายและโปรแกรมวิชา

หลักสูตรวิทยาลัยครุสาขาวิชาการศึกษามีจำนวน 60 โปรแกรมวิชา เป็นสายและโปรแกรมวิชาดังนี้

1. สายก่อนประถมศึกษา มี 3 โปรแกรมวิชา
2. สายประถมศึกษา มี 2 โปรแกรมวิชา

3. สายมัธยมศึกษา มี 45 โปรแกรมวิชา
4. สายการศึกษาพิเศษ มี 1 โปรแกรมวิชา และ
5. สายเทคนิคการศึกษา มี 10 โปรแกรมวิชา

ผู้วิจัยได้คัดเลือกโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปและโปรแกรมวิชาพิสิกส์ ในระดับปริญญาตรีเป็น 2 โปรแกรมวิชา ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

จุดประสงค์และการจัดการเรียนการสอน

สำหรับจุดประสงค์และการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาการศึกษานี้ผู้วิจัยจะยกล่าวเฉพาะในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป แต่เพียงหมวดเดียว ส่วนในหมวดวิชาเฉพาะด้านและหมวดวิชาเลือกเสรีจะไม่ขอนำมากล่าวในที่นี้

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป เป็นหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชานุชยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นหมวดวิชาที่มุ่งสร้างคุณภาพของคนให้มีความเจริญของdamด้านปัญญาธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ตลอดจนมีความรู้ในด้านศิลปวิทยาการที่สร้างบุคลิกลักษณะของผู้มีการศึกษา และมีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตตามระบบครอบประชาริบไตย

จุดประสงค์ทั่วไป

จุดประสงค์ทั่วไปของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มีดังต่อไปนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและวิชาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การเมืองการปกครองของไทย ความรู้ความเข้าใจเพื่อนร่วมโลก เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ให้มีทักษะการเรียนระดับบุคุณศึกษา ทั้งทักษะในด้านการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง ด้านการคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ได้ ตลอดจนทักษะด้านภาษาให้สามารถติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ดี

3. ให้มีเจตคติที่ดีและซาบซึ้งในคุณค่าของสัจธรรม ความดี ความงาม และการดำเนินตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบ ซาบซึ้งในศิลปะและสุนทรียภาพ ตระหนักในการปฏิบัติตามวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย
4. การจัดรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ควรจัดให้เรียนในระยะต้น ของระดับการศึกษา เช่น ระดับปริญญาตรี ควรจัดให้เรียนช่วงระยะเวลา 2 ปีการศึกษาแรก

การจัดการเรียนการสอน

ระดับปริญญาตรี ทุกสาขาให้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป 40 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษา และการสื่อสาร 10 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 10 หน่วยกิต กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 10 หน่วยกิต และกลุ่มวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี 10 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาและภาษาต่างประเทศ ให้เรียนวิชาบังคับ 4 หน่วยกิต และวิชาเลือก 6 หน่วยกิต ดังนี้

บังคับ

2611201	การใช้ภาษาไทย	2	หน่วยกิต
2631101	ห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้า	2	หน่วยกิต

เลือก

ให้เลือกจากรายวิชาในกลุ่มย่อยที่ 1 และกลุ่มย่อยที่ 2 ต่อไปนี้ กลุ่มย่อยละ 1 รายวิชา รวม 4 หน่วยกิต และเลือกเรียนอีก 2 หน่วยกิต จากรายวิชาที่เหลือในกลุ่มย่อยที่ 1 หรือ กลุ่มย่อยที่ 2

กลุ่มย่อยที่ 1

1550103	ภาษา	2	หน่วยกิต
2611204	การอ่านทั่วไป	2	หน่วยกิต
2611221	การเขียนเพื่อการสื่อสาร	2	หน่วยกิต

กลุ่มย่อยที่ 2

2621103	การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป	2	หน่วยกิต
2621110	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	2	หน่วยกิต
2621111	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	2	หน่วยกิต
2731105	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	2	หน่วยกิต
2731106	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร	2	หน่วยกิต

2741105	ภาษาจีนเบื้องต้น	2	หน่วยกิต
2741106	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	2	หน่วยกิต
2761105	ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น	2	หน่วยกิต
2761106	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร	2	หน่วยกิต
2771105	ภาษาเยอรมันเบื้องต้น	2	หน่วยกิต
2771106	ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร	2	หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป

มีรายวิชาที่จัดอยู่ในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งแต่ละวิชาจะมีรหัสและคำอธิบายรายวิชา สำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (Reading English for General Purposes) รหัส 1550103 มีคำอธิบายรายวิชา คือ ฝึกให้ผู้เรียนอ่านจับใจความสำคัญจากข้อความในรูปแบบต่าง ๆ เช่น อ่านข่าว ป้ายประกาศ ลักษณะ กราฟ แผนภูมิ ตาราง โฆษณาและคำแนะนำในการใช้สิ่งของ

การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป

ในปี พ.ศ. 2541 สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราษฎร์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามหลักสูตรวิทยาลัยครุนับปรับปรุง พ.ศ. 2536 และเปลี่ยนชื่อ วิชาพื้นฐานทั่วไป มาเป็น วิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดและเป้าหมายของหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปอย่างแท้จริง ซึ่งการปรับปรุงในครั้งนี้ได้เน้นและให้ความสำคัญของเนื้อหาและกิจกรรมในการบูรณาการหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในการที่จะดำรงชีวิตในสังคมแห่งปัจจุบัน และยุคข่าวสารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ประกาศใช้ในปีการศึกษา 2542 โดยนำไปแทนหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปของหลักสูตรวิทยาลัยครุ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536 หลักสูตรวิทยาลัยครุ ปี พ.ศ. 2537 และหลักสูตรสถาบันราชภัฏปี พ.ศ. 2538-2541 และเจตนา湿润ของหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปนี้ มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และความเป็นพลเมืองดี โดยจัดบูรณาการเนื้อหาสาระเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงขององค์ความรู้และการใช้ประโยชน์จัดเป็นรายวิชามีผลบังคับให้นักศึกษาทุกคนต้องเรียน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ประกอบและกลุ่มตัวอย่างจะเป็นนักศึกษารุ่นสุดท้ายที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งหลังจากนี้รายวิชานี้จะเปลี่ยนจากรายวิชาในหมวดพื้นฐานทั่วไปเป็นรายวิชาการศึกษาทั่วไป

แนวทางการจัดการสอนและการเรียนรู้

ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้มีการจัดการสอนและการเรียนรู้ดังนี้

1. การจัดหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปมีการบูรณาการเนื้อหาสาระในระดับการจัดหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์ และจะต้องมาบูรณาการในขั้นการจัดการเรียนรู้และการสอนด้วยกล่าวคือ ทีมผู้สอนต้องทำความเข้าใจร่วมกัน เรื่องวัตถุประสงค์เนื้อหาสาระ กิจกรรมและการประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดถึงการทำความกระจงในการเข้ามายิงแนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ

2. กระบวนการเรียนรู้ ควรเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำการมากขึ้น และควรมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้อง ที่สร้างเสริมคุณลักษณะนักศึกษา สัมพันธ์กับรายวิชาที่เรียนในแต่ละภาคเรียน เช่น การเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบคัน ควรมีกิจกรรมเสริมการนำผลของการเรียนรู้และสืบคันมาจัดนิทรรศการหรือภาระ เป็นต้น หรือการเรียนวิชาพุทธิกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน ควรมีกิจกรรมทีมงานเพื่อทำงานในลักษณะต่าง ๆ เป็นต้น

3. การประเมิน ควรเน้นการประเมินจากกิจกรรมการปฏิบัติให้มากขึ้น การประเมินด้วยข้อทดสอบควรลดการวัดความจำให้เหลือน้อยลง และเพิ่มข้อสอบแบบอนันต์ที่เน้นการจัดระบบความคิดและการเรียน

4. การสอนในรายวิชาต่าง ๆ สามารถจัดให้มีการวิจัยด้านการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรหรือการวิเคราะห์พุทธิกรรมการสอนหรือพุทธิกรรมการเรียนรู้

การปฏิรูปการฝึกหัดครู

สถาบันราชภัฏในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาทักษะด้านมีภาระที่สำคัญที่สุด ประการหนึ่ง คือ การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครุสำนักงานสถาบันราชภัฏจึงได้กำหนดกรอบนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการปฏิรูปการฝึกหัดครู (พ.ศ. 2540-2544) ของสถาบันราชภัฏขึ้นจากนโยบายข้อที่ 4 เรื่องการเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนในสถาบันราชภัฏโดยปรับหลักสูตรให้มีความทันสมัย และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ใหม่ ในส่วนของการปฏิรูปองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องทำการปฏิรูปมี 5 องค์ประกอบคือ จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์ การเรียนรู้โดยตรงในบริบททางการและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนควรเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงหน้าข้อมูลข่าวสารจาก

แหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ส่วนพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ จะต้องปรับเปลี่ยนไปตามวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยเปลี่ยนบทบาทของอาจารย์จากการเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์โดยใช้ตนเองเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนมาเป็นผู้กระตุ้นสนับสนุน และจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน

8. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ความหมาย

ความหมายของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้ นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายไว้ เช่น

นายแพทย์ประเวศ วงศ์ (2542) ได้อธิบายลักษณะการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ “ชีวิตของผู้เรียน” เป็นตัวตั้ง เรียนรู้เพื่อสร้างปัญญาให้รู้จักตนเอง รู้จักโลก สามารถพึงตนเองได้ทั้งด้านเศรษฐกิจ จิตใจ สังคม อุปกรณ์กันอย่างมีคุณภาพ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง มีความสุข สนุกสนานและเกิดจันทร์ในการเรียนรู้

สถาบันแห่งชาติเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ (2542) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของคำว่า “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” ไว้ 2 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน และด้านผู้จัดกระบวนการเรียนรู้

ความหมายด้านผู้เรียน หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิด มีอิสระในการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจ สามารถค้นพบข้อความรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำความรู้ประสบการณ์ไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมส่วนรวมได้

ความหมายด้านผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึงการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ ที่ผู้จัดต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและควรพิจารณาในศักดิ์ศรี สิทธิและหน้าที่ของผู้เรียน มีการวางแผนการจัดกิจกรรม และจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และที่สำคัญที่สุดคือ ต้องเน้นประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้ให้ความหมายของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า เป็นการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

นวลจิตต์ เชาว์กีรติพงศ์ (2542) กล่าวว่าการสอนแบบใหม่ ผู้เรียนจะต้องสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นมาเอง และมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เราเรียกการสอนนี้ว่า การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

วัฒนาพร ระงับทุกษ์ (2542) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ว่าคือ การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่

พิศนา แรมมนี (2542) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ว่าคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์

จากความหมายที่ประมวลมา พอสรุปได้ว่า การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแท้จริง และกิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะเป็นผู้ที่คอยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

ปรัชญาการศึกษาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานของแนวคิด

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีปรัชญาการศึกษาที่สำคัญ เป็นพื้นฐาน ดังนี้คือ

1. ปรัชญาพัฒนานิยม (Progressivism)
2. ปรัชญาปฏิรูปนิยม (Reconstructionism)
3. ปรัชญาอัตติภาวนานิยม (Existentialism)
4. ปรัชญาตามแนวพุทธศาสนา (Buddhist Philosophy of Education)

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอิทธิพลสำคัญต่อนักการศึกษาและครูผู้สอน ในการกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแนวคิดทฤษฎีที่สนับสนุนมีดังนี้ คือ

1. แนวความคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism or S.R. Associationism)
2. แนวความคิดของกลุ่มพุทธนิยม (Cognitivism)
3. แนวความคิดของกลุ่มนิยมมนุษยนิยม (Humanism)
4. แนวความคิดของกลุ่ม (Constructivist)

แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีแนวคิดจากปรัชญา Constructivism ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม เป็นปรัชญาที่มีข้อสันนิษฐานว่าความรู้ไม่สามารถแยกจากความอยากรู้ ความรู้ได้มาจากการสร้างเพื่อขอรบกวน (Martin et al, 1994 : 44)

แนวคิด Constructivism เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเองโดยผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) ของผู้เรียนได้ แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้ โดยจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญา หรือเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น (Unequilibrium) ซึ่งเป็นภาวะที่ประสบการณ์ใหม่ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ผู้เรียนต้องพยายามปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม แล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่

การใช้แนวคิด Constructivism ใน การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องเน้นประเด็นสำคัญ

2 ประเด็น คือ

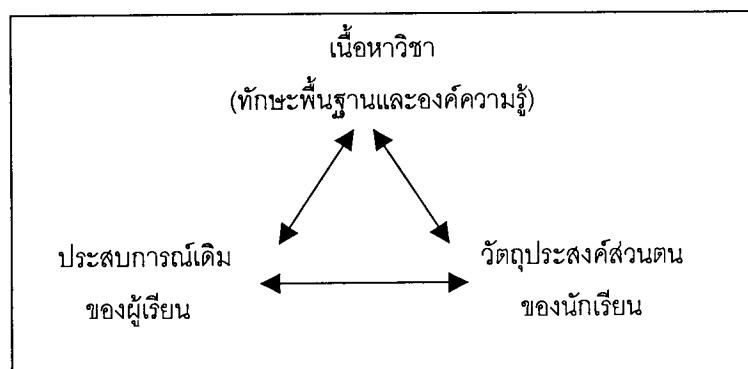
1. อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่จะสอนกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
2. อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่จะสอนกับเป้าหมายส่วนตนของผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาตามแนวคิด Constructivism นั้นผู้สอนต้องพยายามช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเนื้อหาความรู้ให้เข้ากับประสบการณ์เดิมและวัตถุประสงค์ของผู้เรียน จึงจะทำให้เกิดความรู้ที่มีความหมายดังแผนภาพที่ 5 (Henderson, 1993 : 4-5)

แผนภาพที่ 5

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิด Constructivism

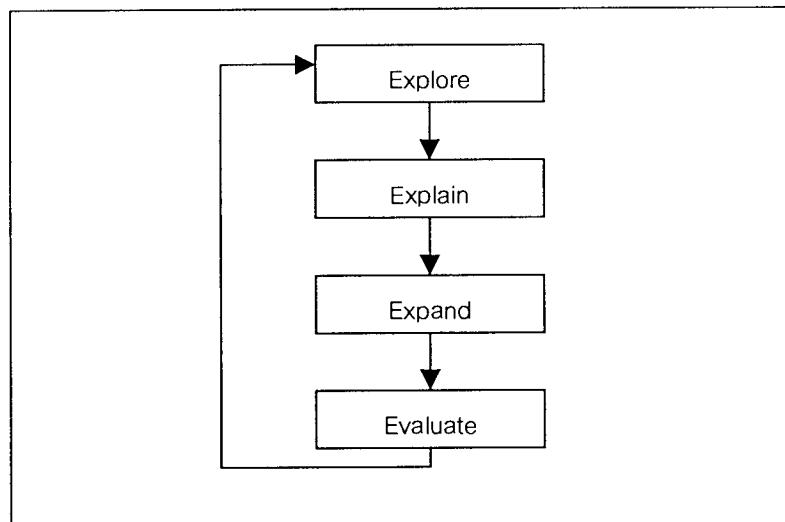
(อ้างใน พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2542)

นักการศึกษาได้นำแนวคิด Constructivism นำมาใช้เป็นหลักการสอนและพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิด Constructivism มีขั้นตอนดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 รูปแบบการสอนตามแนวคิด Constructivism

(Martin et al, 1994 : 46 ข้างใน พิมพันธ์ เดชะคุปต์ , 2542)

Explore เป็นขั้นที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสังเกต สนับสนุน การร่วมมือกันสำรวจเพื่อให้เห็นปัญหา

Explain เป็นขั้นที่ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เช่น แนะนำ ถ้าให้คิดเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบ หรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง ความรู้ที่ได้เป็นความรู้เชิงประจักษ์

Expand เป็นขั้นที่ผู้สอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้คิดค้นต่อ ๆ ไป พัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์พัฒนาการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และพัฒนาให้มีประสบการณ์กว้างไกลทั้งเรื่องธรรมชาติและเทคโนโลยี

Evaluate เป็นขั้นที่ผู้สอนประเมินในทศนิยของผู้เรียน โดยตรวจสอบความคิดที่เปลี่ยนไปและตรวจสอบทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ การปฏิบัติการแก้ปัญหา การถามคำถาม ตลอดจนพัฒนาให้ผู้เรียนสนใจและเคารพความคิดและเหตุผลของคนอื่น ๆ ด้วย

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาอีกหลายคนที่ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไว้ดังนี้

สบ ลักษณะ กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่ควรจะเป็นให้ว่า ควรเป็นการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับการยอมรับนับถือในการเป็นเอกตบุคคล ได้เรียนด้วยวิธีที่เหมาะสมกับความสามารถ ได้เรียนสิ่งที่สนใจ ต้องการหรือมีประโยชน์ ได้ปฏิบัติตามกระบวนการเพื่อการเรียนรู้ได้รับการเข้าใจส ประเมิน และช่วยเหลือเป็นรายบุคคล และได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และสำเร็จตามอัตภาพ

โภวิท วรพิพัฒน์ กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่พึงประสงค์ควรเป็นไปเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น

โภวิท ประวัลพุกษ์ อธิบายให้ว่า กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตร หมายถึง กระบวนการได้ ๆ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการ เชน กระบวนการกลุ่ม ทักษะกระบวนการ 9 ขั้น กระบวนการสร้างความตระหนักร กระบวนการสร้างเจตคติ ฯลฯ

อัจฉรา วงศ์สอง กล่าวว่า การเรียนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการเรียนรู้ ช่วยเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยการเตรียมเนื้อหา วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ตลอดจนเป็นผู้ค่อยสอดส่อง สำรวจ ในขณะผู้เรียนฝึก และให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงตนเองและเกิดพัฒนาการขึ้น

ทิศนา แรมมนี ได้เสนอหลักในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้โดยเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้ด้วยตนเอง ทำความเข้าใจ สร้างความหมายของสาระข้อความให้รู้ให้เกิดนองลงและค้นพบข้อความรู้ ด้วยตนเอง

2. ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ต่อกันและกัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดและประสบการณ์แก่กันและกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาท มีส่วนร่วม (Participation) ในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กระบวนการ (Process) ควบคู่ไปกับผลงาน (Product)

5. ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง (Application)

นักการศึกษาต่างประเทศหลายคนได้แสดงทัศนคติยังกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้เช่นกัน คือ

Donna Brandes และ Paul Ginnis กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคือระบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ด้วยความเชื่อที่ว่า มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะ

บรรลุศักยภาพสูงสุดของตนเอง 100% ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน

Colin Campbell และ Hunna Kryszewska มองว่า หลักการสำคัญของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การให้บทบาทแก่ผู้เรียนได้เต็มข้อมูลและเนื้อหาที่จะทำกิจกรรมได้เอง โดยใช้ประสบการณ์ความรู้และความชำนาญของผู้เรียนแต่ละคน

Hellmut R.Lang และคนอื่น ๆ ได้เสนอหลักในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ว่า เป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาครอบคลุมด้วยวิธีการของแต่ละบุคคลที่อาจแตกต่างกันไป เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

Marcy P.Driscoll มองการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับการเรียนการสอนที่ผู้อื่นออกแบบให้เท่านั้น แต่พวกเขาก็ต้องเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้นในการกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนและวิธีการที่ความต้องการเหล่านั้นจะสมฤทธิ์ผลด้วย

Shlomo Sharan และ Yael Sharan เสนอความคิดว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางควรเริ่มต้นที่ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนควรจะวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้และลงมือปฏิบัติอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนทุกรายจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดสนุกที่สุดหากเข้าได้เรียนรู้เนื้อหาและความคิดรวบยอดต่าง ๆ จากกิจกรรมแทนการรับจากภายนอกเล่า

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542) ได้เสนอแนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ แนวทางที่มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนโดยเน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความต้องการ มีส่วนร่วมและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน ซึ่งแนวคิดนี้นำไปสู่หลักในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางดังจะได้นำเสนอต่อไป

หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542) ได้เสนอแนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ว่า หลักสูตรและการเรียนการสอนที่ควรคำนึงถึงเป็นดังนี้

1. ด้านหลักสูตร จะต้องตั้งเป้าผลผลิตที่ได้ คือ 1). เป็นผู้มีสมรรถภาพ (Compretentency)
- 2). เป็นผู้มีคุณภาพ (Quailty) และ 3). เป็นผู้มีสุขภาพดี (Healthy)

2. ด้านการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บทบาทของผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียน ฝึกคิด ฝึกค้นคว้า และฝึกให้ผู้เรียนบริการสังคม

แนวคิดของการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้มาจากการศึกษาของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งเป็นต้นคิดในเรื่องของ “การเรียนรู้โดยการกระทำ” หรือ "Learning by Doing" (Dewey, 1963)

ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (ศ.พ.ร.) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้เสนอหลักในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construct) ดังนี้

- 1) แสวงหาข้อมูล
- 2) ศึกษาทำความเข้าใจ
- 3) คิดวิเคราะห์
- 4) ตีความ
- 5) แปลความ
- 6) สร้างความหมายแก่ต้นเอง
- 7) สังเคราะห์ข้อมูล
- 8) สรุปข้อความรู้

2. ให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด (Participation)

3. ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์แก่กันและกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Interaction)

4. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ “กระบวนการ” ควบคู่ไปกับ “ผลงาน/ข้อความรู้ที่สรุปได้” (Process/Product)

5. ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Application)

อนุ ฤทธิฤทธิ์ (2542) ได้เสนอหลักการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไว้ดังนี้

1. การเรียนเป็นกระบวนการที่ควรเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา ดังนั้นผู้เรียนจึงควรมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

2. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งต่าง ๆ กัน มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเพียงแหล่งเดียว ประสบการณ์ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ

3. การเรียนรู้ที่ดีจะต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากความเข้าใจ จึงจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสามารถใช้การเรียนรู้นั้นให้เป็นประโยชน์ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบด้วยตนเองนั้นมีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งและจดจำได้ดี

4. การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญ หากผู้เรียนเข้าใจและมีทักษะในเรื่องนี้แล้ว จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และคำตอบต่าง ๆ ที่ตนต้องการ

5. การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน คือ การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นวัตกรรม เชาวศิริพิพิธ (2542) ได้เสนอคิดที่เกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า

1. จะต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมทางร่างกาย (Physical Participation)
2. ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมทางอารมณ์ (Emotional Participation)
3. ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมทางสังคม (Social Participation)
4. ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมทางสติปัญญา (Intellectual Participation)

ทิศนา แม่มณี (2542) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ ศูนย์กลางของการเรียนรู้ จะต้องประกอบด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. นักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Construct)
2. นักเรียนจะต้องมีโอกาสปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้จากผู้อื่น (Interaction)
3. นักเรียนจะต้องมีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Physical Participation)
4. นักเรียนจะต้องได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ (Process)
5. นักเรียนจะต้องมีโอกาสนำความรู้ไปใช้ (Application)

วัฒนาพร วงศ์บุญชู (2542) ได้เสนอหลักการพื้นฐานของแนวคิดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า ควรมีลักษณะดังนี้

1. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน
2. เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความหมายต่อการเรียนรู้
3. การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
4. สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียน
5. ครุภารกิจที่มีความหลากหลายและเป็นแหล่งเรียนรู้
6. ผู้เรียนมีโอกาสเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างจากเดิม
7. การศึกษา คือ การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนหลาย ๆ ด้านพร้อมๆ กันไป

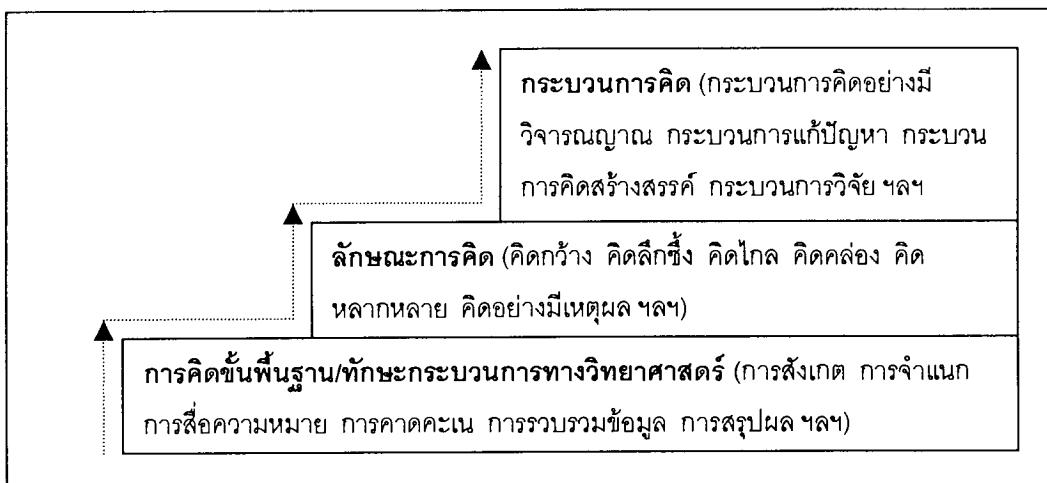
จากกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีข้อควรคำนึงถึงในการพิจารณา จัดการเรียนการสอนทั้งในด้านหลักสูตรและด้านการเรียนการสอน ผู้สอนคือผู้ที่มีความสำคัญที่จะก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นเป้าหมาย เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาในตัวผู้เรียนใน 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านติดปัญญา

แนวทางของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542) ได้เสนอแนวทางของการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจัดโดยให้ผู้เรียนใช้กระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และฝึกฝนให้ใช้กระบวนการอย่างชำนาญ คือ มีทักษะกระบวนการ ซึ่งกระบวนการที่ใช้คือ กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่ม

กระบวนการคิด คือ การใช้การคิดตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ลักษณะความคิดจนถึงกระบวนการคิด ดังปรากฏในแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 ลำดับขั้นของการคิดจากขั้นพื้นฐานสู่ความคิดระดับสูง

กระบวนการกลุ่ม เป็นแนวทางให้ผู้เรียนใช้กลุ่ม เพื่อร่วมกันสร้างความรู้ โดยประสานความร่วมมือ ประสานความคิด ทำงานร่วมกัน รับผิดชอบงานร่วมกัน จนสามารถบรรลุเป้าหมาย การทำงานกลุ่มควรต้องเป็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ หัวหน้าดี และกระบวนการทำงานดี

ที่ศนา แรมมณี (2542) "ได้เสนอแนวคิดหลัก 5 แนวคิด และนำมาประสานกันเรียกว่า CIPPA เพื่อประกอบในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้"

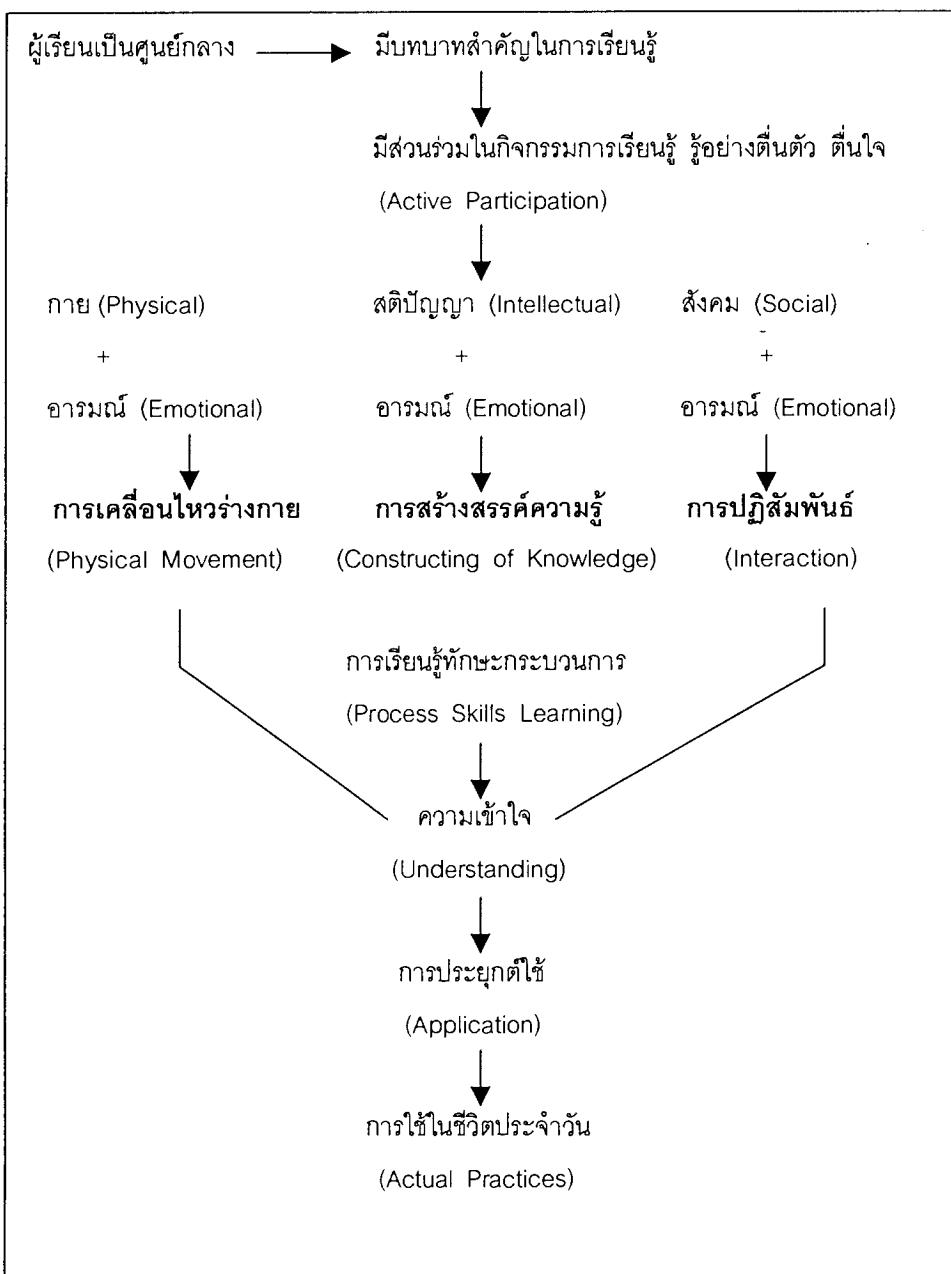
1. แนวคิดการสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism)
2. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)
5. แนวความคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การใช้แนวคิดหลักทั้ง 5 ดังกล่าวข้างต้น ให้บันทึกฐานของทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development)
2. ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

จากแนวคิดดังกล่าว อาจสรุปได้ดังแผนภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง ได้ดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 การจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบซิปปา (CIPPA) หรือแบบประสาณ 5 แนวคิดหลัก (พัฒนาโดย ทิศนา แฉมณี)

หลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วัฒนาพร วงศ์สุข (2542) มีความคิดสอดคล้องกับ อรทัย มูลคำ และคณะ (2542) ว่า หลักในการออกแบบกิจกรรม ควรจะมีดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย ติดปัญญา สังคม และอารมณ์ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้ามาร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและกระตือรือร้น ที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา กิจกรรมที่จัดจึงควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1) ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใกล้เคียงกันเป็นระยะ ๆ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

2) มีประเด็นท้าทายให้ผู้เรียนได้คิด เป็นประเด็นที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เพื่อกратตุนให้ผู้เรียนคิดหรือลงมือทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3) ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว

4) ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน เกี่ยวข้องกับชีวิต ประสบการณ์และความเป็นจริงของผู้เรียน

2. ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ได้พูดคุย ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น และจะปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้

3. ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญ โดยครูผู้สอนพยายามจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพราะการค้นพบความจริงได้ ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนมักจะจดจำได้ดี และมีความหมายโดยตรงต่อผู้เรียน รวมทั้งเกิดความคงทนของความรู้

4. เน้นกระบวนการ (Process) ควบคู่ไปกับผลงาน (Product) โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน มีใช่มุ่งจะพิจารณาถึงผลงานแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของผลงานขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของการกระบวนการ

5. เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้หรือใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิด หาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตประจำวัน พยายามส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติ จริงและพยายามยามติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียน

ขั้นตอนกระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) ได้เสนอขั้นตอนหรือกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ดังภาพ

แผนภาพที่ 9 แสดงกระบวนการสอนที่เป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (พ.ค.ร.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้พัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนผู้เรียนเป็นศูนย์กลางขึ้น โดยกำหนดตัวบ่งชี้การเรียนของผู้เรียน 9 ข้อ และ ตัวบ่งชี้การสอนของครู 10 ข้อ เป็นเครื่องตรวจสอบว่า เมื่อได้กิจกรรมที่เกิดการเรียนหรือการสอนตามตัวบ่งชี้เหล่านี้ เมื่อนั้นได้เกิดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว ดังนี้

ตัวบ่งชี้การเรียนของผู้เรียน

1. ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับชีวิตจริงและสังคมล้อม
2. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง
3. ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม
4. ผู้เรียนฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์คิดใหม่ๆ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล
5. ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ปัญหา ทั้งด้วยตนเอง และร่วมด้วยช่วยกัน
6. ผู้เรียนได้ฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง
7. ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข
8. ผู้เรียนฝึกตนเองให้มีวินัยและมีความรับผิดชอบในการทำงาน
9. ผู้เรียนฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับผู้อื่น ตลอดจนสนใจให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้การสอนของผู้สอน

1. ผู้สอนเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ
2. ผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้า จูงใจ และเสริมแรง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
3. ผู้สอนอาจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาผู้เรียนอย่างทั่วถึง
4. ผู้สอนจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
5. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง

6. ผู้สอนส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดี และปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียน
 7. ผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และค้นพบความรู้
 8. ผู้สอนใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง
 9. ผู้สอนฝึกนิริยา罵ารยาทและวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย
 10. ผู้สอนสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542) ได้เสนอข้อบ่งชี้การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไว้ เช่น กันว่า ควรมีลักษณะดังนี้

 1. ผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง (Construct)
 2. ผู้สอนใช้ทักษะกระบวนการ (Process) คือกระบวนการคิด (Thinking Process) และกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง
 3. ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง (Participation) ลงมือคิดปฏิบัติ สรุปความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทั้งสมาชิกภายในกลุ่มและสมาชิกระหว่างกลุ่มและปฏิสัมพันธ์กับครู
 4. ผู้สอนสร้างบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งบรรยากาศทางกายภาพและจิตใจ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข (Happy Learning)
 5. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทั้งทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
 6. ผู้สอนพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ชีวิตประจำวันได้ (Application)
 7. ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) คือ เป็นผู้จัดประสบการณ์ รวมทั้งสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางสร้างความรู้ด้วยตนเอง คือ ผู้สอนที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกนั้นมีบทบาทดังนี้
 - 1) เป็นผู้นำเสนอดอก (Presenter)
 - 2) เป็นผู้สังเกต (Observer)
 - 3) เป็นผู้ถามคำถาม (Question asker)
 - 4) เป็นผู้ให้การเสริมแรง (Reinforcer)
 - 5) เป็นผู้แนะนำ (Director)
 - 6) เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflector)
 - 7) เป็นผู้จัดบรรยากาศ (Atmosphere organizer)

8) เป็นผู้จัดระบบ (Organizer)

9) เป็นผู้แนะนำ (Guide)

10) เป็นผู้ประเมิน (Evaluator)

จะเห็นได้ว่า ตัวบ่งชี้ทั้งการเรียนของผู้เรียนและตัวบ่งชี้การสอนของผู้สอนจะเป็นตัวกำหนดทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การสอนจะประสบผลสำเร็จได้นั้นทั้งผู้สอนและผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทของตน ผู้สอนเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนและผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน ซึ่ง อรหัย มูลคำ(2542) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับ วัฒนาพร ระจันทุกษ์ (2542) ดังต่อไปนี้

บทบาทของผู้สอน

1) บทบาทด้านการเตรียมการ ประกอบด้วย

- 1) การเตรียมตนเอง
- 2) การเตรียมแหล่งข้อมูล
- 3) การเตรียมกิจกรรมการเรียน
- 4) การเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์
- 5) การเตรียมการวัดและประเมินผล

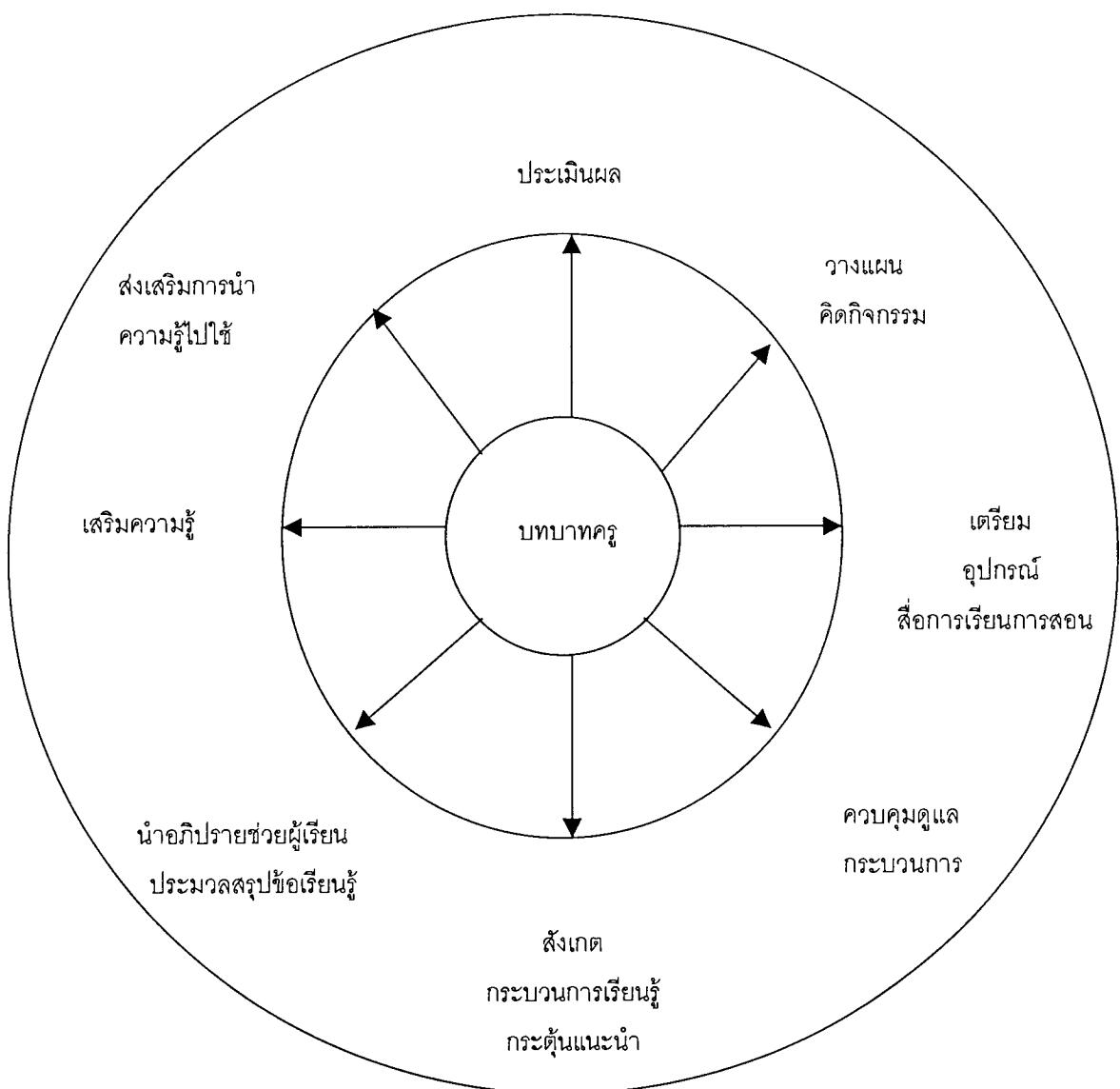
2) บทบาทด้านการดำเนินการ

- 1) การเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา (Helper and Advisor)
- 2) การเป็นผู้สนับสนุนและเสริมแรง (Supporter and Encourager)
- 3) การเป็นผู้ร่วมทำกิจกรรม (Active Participant)
- 4) การเป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (Monitor)
- 5) การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร
- 6) บทบาทด้านการประเมินผล

จากบทบาทของผู้สอน ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (พ.ค.ร.) "ได้สรุปบทบาทครุผู้สอนไว้ ดังในแผนภาพที่ 10"

แผนภาพที่ 10

บทบาทของผู้สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

บทบาทของครูในการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางในฐานะผู้จัดการให้เกิดการเรียนรู้

ธนู ฤทธิภูต (2542) "ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและครูที่สอนแบบปกติไว้ดังแผนภาพที่ 11"

แผนภาพที่ 11

เปรียบเทียบบทบาทของครูในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ครูรุ่นใหม่ (Progressive)	ครูรุ่นเก่า (Traditional)
1. สอนผู้เรียนโดยวิธีบูรณาการเนื้อหา	1. สอนแยกเนื้อหา
2. แสดงบทบาทในฐานะผู้นำประสบการณ์ทางการศึกษา	2. มีบทบาทในฐานะตัวแทนของเนื้อหาวิชา
3. กระตือรือร้นในบทบาท ความรู้สึกของผู้เรียน	3. ละเลย เฉยเมยต่อบบทบาทของผู้เรียน
4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร	4. นักเรียนไม่มีส่วนร่วมแม้แต่จะออกความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร
5. ใช้เทคนิคการค้นพบด้วยตนเองของผู้เรียน เป็นกิจกรรมหลัก	5. ใช้เทคนิคการเรียนโดยการท่องจำเป็นหลัก
6. มีการเสริมแรงหรือให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ มีการใช้แรงจูงใจภายใน	6. มุ่งเน้นการให้รางวัลภายนอก เช่น ระดับผลการเรียน แรงจูงใจภายนอก
7. ไม่เคร่งครัดกับมาตรฐานทางวิชาการจนเกินไป	7. เคร่งครัดกับมาตรฐานทางวิชาการมาก
8. มีการทดสอบน้อย	8. มีการทดสอบบ่อยมาก เป็นระยะๆ
9. มุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มแบบร่วมมือ	9. มุ่งเน้นการแข่งขัน
10. สอนโดยไม่ยึดติดกับห้องเรียน	10. สอนในขอบเขตของห้องเรียน
11. มุ่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ให้เรียน	11. เน้นย้ำประสบการณ์ใหม่เพียงเล็กน้อย
12. มุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการและทักษะด้านจิตพิสัย เท่าเทียมกัน	12. มุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการเป็นสำคัญ ละเลยความรู้สึก หรือทักษะด้านจิตพิสัย
13. มุ่งเน้นการประเมินกระบวนการเป็นสำคัญ	13. ประเมินด้านกระบวนการเพียงเล็กน้อย

บทบาทของผู้เรียน

เมื่อครูปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาระบบการสอนของตนแล้ว ผู้เรียนก็จะเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนด้วย การเรียนการสอนจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปแล้ว ผู้เรียนจะมีบทบาทที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. บทบาทการมีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้
2. บทบาทในการศึกษาหรือลงมือกระทำการตามต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจ ใช้ความคิดในการกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นำมาได้ และสร้างความหมายให้เกิดประโยชน์
3. บทบาทในการจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สรุปสร้างขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดความคงทนและสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้สะดวกขึ้น
4. บทบาทในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้นั้นเกิดประโยชน์ต่อชีวิต นอกจากรับรู้จากการประยุกต์ใช้จะช่วยตอกย้ำความเข้าใจและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนในความรู้นั้น ๆ และการนำความรู้ไปใช้ยังก่อให้เกิดการเรียนรู้อีก ฯ เพิ่มเติมได้ด้วย

ในการดำเนินการตามบทบาททั้ง 4 ข้างต้น ผู้เรียนจำเป็นจะต้องแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเรียนรู้กับผู้อื่น พอกลุ่มเป็นแผนภูมิได้ดังแผนภาพ 12

แผนภาพที่ 12 บทบาทของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียนในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

โดยสรุปการเรียนรู้แบบเน้นครูเป็นศูนย์กลางและแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีความแตกต่าง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบยึดครูเป็นศูนย์กลางและแบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

บทบาท	การเรียนรู้แบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง	การเรียนรู้แบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
ผู้เรียน	ผู้รับความรู้ (Non-Active Constructor)	ผู้สร้างความรู้ (Active Constructor)
ผู้สอน	ครู (Teacher)	ผู้อำนวยความส่อง (Facilitator)
เนื้อเรื่อง	เน้นทักษะ : การอ่าน การฟัง	เน้นทักษะการคิดและทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม
การประเมิน	วัดความจำ เน้นแบบทดสอบ	วัดกระบวนการค้นพบและผลงาน

นอกจากนี้ สุมณฑา พรมบุญ (2540) ยังได้แสดงตารางการเปรียบเทียบการเรียนรู้ ให้เห็นความแตกต่างของการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนเป็นศูนย์กลางไว้ดังนี้

แผนภาพที่ 13 เปรียบเทียบการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

ครูเป็นศูนย์กลาง	นักเรียนเป็นศูนย์กลาง
1. บทบาทครู	ผู้ถ่ายทอดความรู้
2. หน้าที่ครู	<ul style="list-style-type: none"> → ครูพูดเป็นส่วนใหญ่ → นักเรียนพูดเป็นส่วนน้อย → ครูเตรียมสิ่งที่จะพูด → ครูสอนสิ่งที่ควรรู้ → เม้นเนื้อหาความรู้ → สอบถามความรู้ ความจำเป็น → สรุปความรู้ ความจำเป็น
3. จุดมุ่งหมาย	<ul style="list-style-type: none"> → ครูพูดเป็นส่วนน้อย → นักเรียนพูดเป็นส่วนมาก → ครูเตรียมกิจกรรมและคำถ้าที่กระตุ้นให้นักเรียนพูดและทำกิจกรรม → ครูสอนสิ่งที่ครูรู้หรือไม่รู้ก็ได้ → เม้นให้นักเรียนคิด ทำ และแสดงออกเพื่อแก้ปัญหา/สร้างสรรค์ → มุ่งการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นส่วนใหญ่
4. การวัดผล	<ul style="list-style-type: none"> → สอบถามความรู้ ความจำเป็น → สรุปความรู้ ความจำเป็น
	<ul style="list-style-type: none"> → วัดผลโดยด้าน อาทิ ผลงานขั้นสุดท้าย กระบวนการคิด กระบวนการทำงาน ความรับผิดชอบ เป็นต้น

ดร. สุมณฑา พรมบุญ

(จากเอกสาร "ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม" โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสำนักคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. เอกสารอัดสำเนา, 2540.)

จะเห็นได้ว่าในการจัดประสบการณ์ หรือกิจกรรมการเรียนรู้หากครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีปัจจัยการแนวคิดดังที่ได้กล่าวมา การเรียนรู้ของผู้เรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลเนื่องจาก

1. ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตน เพราะผู้เรียนแต่ละคนต่างก็มีความคิด ความเห็น ประสบการณ์ และความชำนาญด้านต่าง ๆ ติดตัวมาด้วยกันทุกคน อาจจะมากน้อยต่างกัน การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จะเป็นสิ่งสำคัญต่อตัวเขามาก

2. ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ประสบการณ์ที่เรียนมาก่อนแล้ว เพาะกายการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น กิจกรรมที่จัดในลักษณะปลายเปิดจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเติมรายละเอียดลงไป ดังนั้นกรอบแนวคิดอันเดียวกันอาจจะมีรายละเอียดแตกต่างกันหลักหลายวิธี ซึ่งผู้คิดอยู่ต่างกลุ่มกัน ทำให้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นได้อีก

3. ผู้เรียนให้ความสนใจบทเรียนมากขึ้น เพราะผู้เรียนจะต้องปฏิบัติกิจกรรมที่ครูมอบหมายและสนใจอย่างจะรู้ว่าตนเองจะต้องทำอะไรบ้าง เพราะไม่ว่าด้วยหน้ามาก่อน

4. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่ม เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานทางด้านเนื้อหา วิชา หรือประสบการณ์ต่างกัน ดังนั้นในขณะร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเข้าใจ และตั้งใจฟังว่าเพื่อนพูดอะไร ผู้เรียนสามารถช่วยสอนหรือแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ ในการทำงานร่วมกันผู้เรียนสามารถดึงเอาความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ร่วมกันได้

5. ผู้เรียนมีความสามัคคีกันในกลุ่ม เพราะในการทำงานร่วมกันนี้ ผู้เรียนจะต้องช่วยกันทำเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ดังนั้นผู้เรียนจะต้องช่วยกันทำ ไม่ใช่แข่งขันกัน ซึ่งหลักการแนวคิด ทฤษฎี ได้แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนา “มนุษย์” ผู้มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาให้อกงาม เติบโตได้ด้วยตนเอง

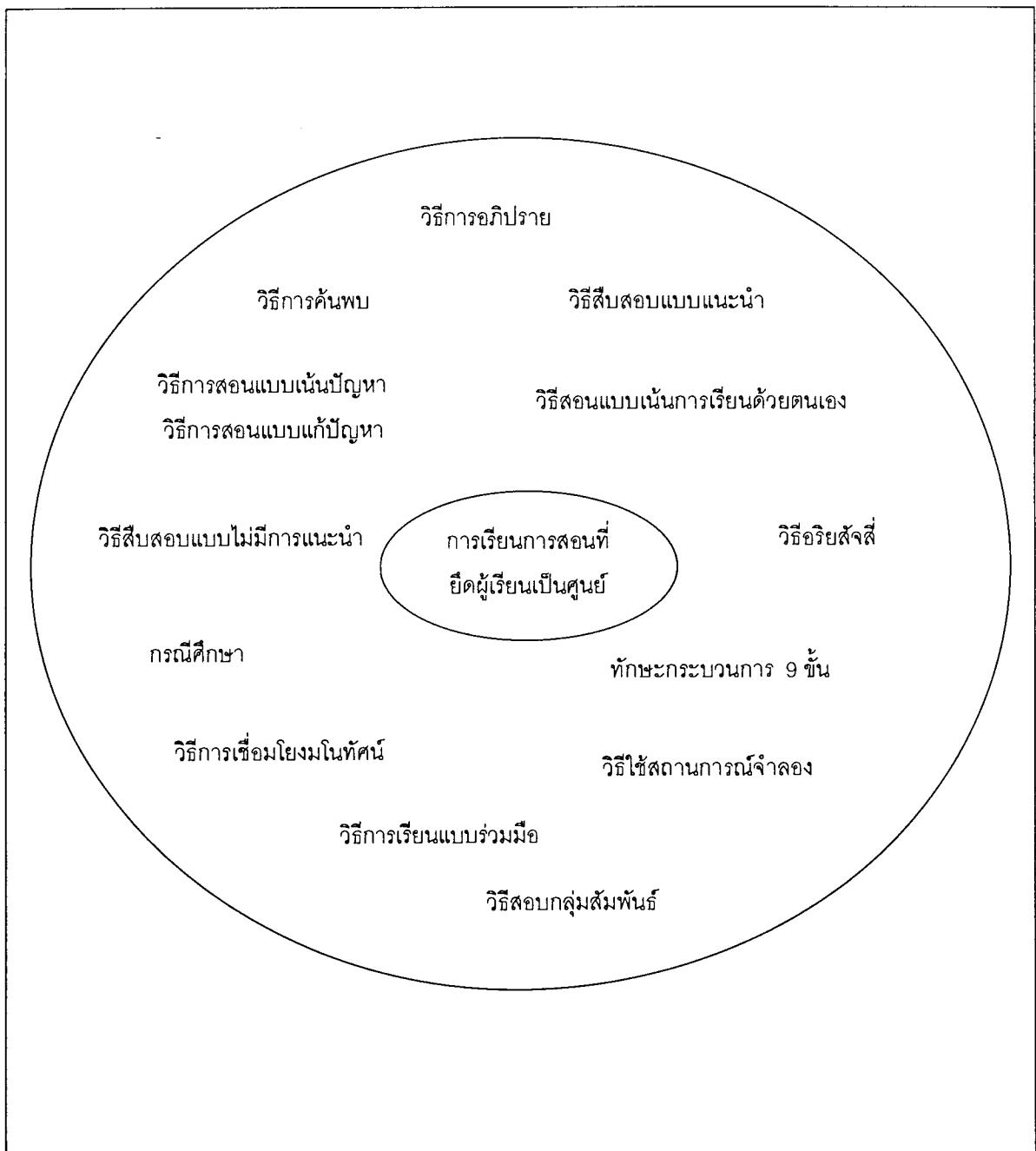
เทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ในการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้ มีเทคนิควิธีการที่หลากหลาย วิธีด้วยกัน วัฒนาพร วงศ์พุทธ์ (2542) ได้เสนอไว้ดังต่อไปนี้ คือ

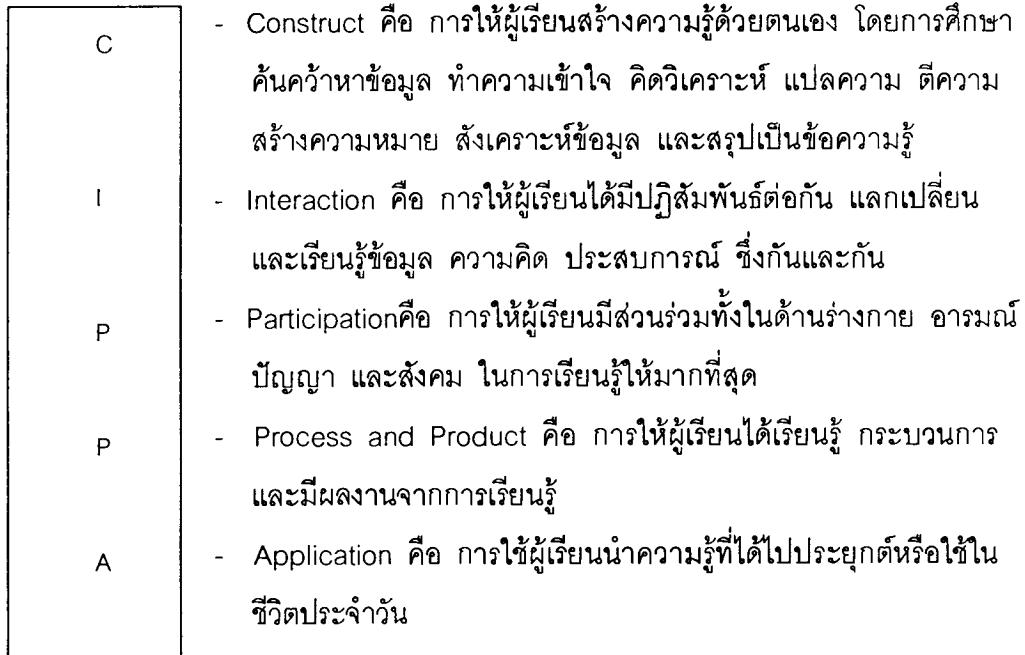
1. การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม (Indirect Instruction) ช่องการสอนแบบนี้ก็มีหลาย วิธี เช่น การสอนแบบลึบคืบ การเรียนการสอนแบบแก้ปัญหา การเรียนแบบสร้างแผนผังความคิด และการเรียนแบบตั้งคำถาม
2. การศึกษาเป็นรายบุคคล (Individual Study) เช่น เรียงความ รายงาน ศูนย์การเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ CAI ช่วยสอน ชุดการสอน ฯลฯ
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี (Technology – Related Instruction) การจัดการสอนแบบนี้ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการสอน ศูนย์การเรียน ลิ้งพิมพ์ตำราเรียนและแบบฝึกหัด ฯลฯ
4. การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Instruction)
5. การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Instruction) การสอนแบบนี้ เช่น เกม ละครบ สถานการณ์จำลองบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง ฯลฯ
6. การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เช่น Jigsaw, Co-op Co-op, Team-Games – Tournaments , STAD และ ฯลฯ
7. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)
8. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

นอกจากเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางดังที่ได้นำเสนอแล้ว พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542) ได้สรุปวิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ เช่นกัน ดังภาพ

แผนภาพที่ 14 วิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

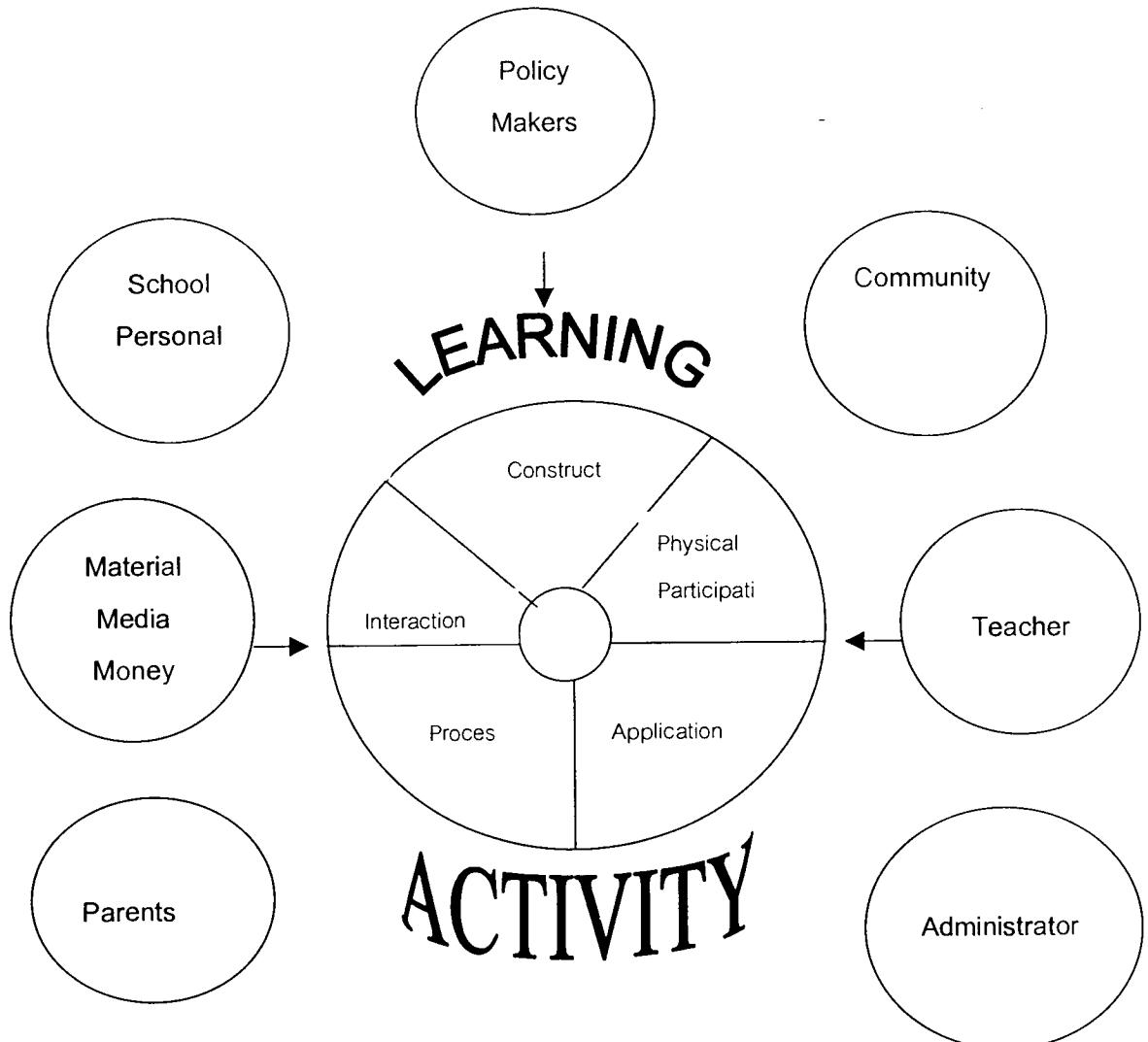

ทิศนา ๔๙๘๘๗ (๒๕๔๒) ได้เสนอแนะว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่ได้รับความสนใจ และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติคือ CIPPA Model ซึ่งมีรายละเอียดของรูปแบบดังนี้

CIPPA Model นอกจากจะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแล้ว ยังสามารถนำไปใช้เป็นตัวชี้วัด หรือเป็นเครื่องตรวจสอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ว่า กิจกรรมนั้นเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือไม่ โดยนำเอาเกณฑ์ในแผนการสอนมาตรวจสอบตามหลัก CIPPA

แผนภาพที่ 15 แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
โดยใช้ แบบจำลองซิปป่า (CIPPA MODEL)
ของ ทิศนา แซมมัน (2542)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนตามโมเดล CIPPA และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งทางด้านภาษา สติปัญญา และสังคม ส่วนการมีส่วนร่วมทางด้านอารมณ์นั้น ความจริงแล้วมีเกิดขึ้นควบคู่ไปกับทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาษา สติปัญญา หรือสังคม

9. การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน

ประวัติความเป็นมาของการบูรณาการ

การเรียนการสอนแบบบูรณาการนี้ แฮเบิร์ท (Herbart , 1890) นักปรัชญาการศึกษาชาวเยอรมันเป็นผู้เริ่มคิด ดิวอี้ (Dewey, 1933) นักการศึกษาชาวอเมริกันเป็นผู้นำแนวคิดนั้นมาเสนอให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นภายใต้ปรัชญาความเชื่อที่ว่า การศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนในลักษณะเบ็ดเสร็จทั้งด้าน มิใช่พัฒนาแต่เพียงเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น การดำเนินการในการนำเสนอแนวคิดของหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการซึ่งดิวอี้ เป็นผู้เริ่มนี้ได้รับการสนับสนุนจากนักการศึกษาที่มีเชื้อเสียงหลายคนในระยะเวลาต่อมาอาทิ บ魯เนอร์ (Bruner ,1986) วิพกอทสกี้ (Vygotsky, 1978) และ โรกอฟฟ์ (Rogoff, 1990) เป็นต้น (กรมวิชาการ ,2539 : 3-5) นักการศึกษาของไทยหลายคน เช่น สุมิตรา คุณานุกร (2518) สงัด อุทราวนันท์ (2527) และ รำรง บัวศรี (2532) เป็นต้น ก็ได้นำหลักการในเรื่องนี้มาเผยแพร่และทดลองใช้ในประเทศไทยโดยลำดับ

ความหมายของการบูรณาการ

ความหมายเฉพาะในทางศึกษาศาสตร์ของคำว่า บูรณาการ โดยนัยแรก หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ คือ ทำให้หน่วยอยู่ ๆ ที่สัมพันธ์กันอยู่เข้ามาร่วมทำหน้าที่อย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว ที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนในตัวเอง (พระเทพเวที, 2531 : 24)

อีกความหมายหนึ่ง ในสาขาวิชาทางครุศาสตร์ หมายถึง การนำเอกสารศาสตร์สาขาวิชา ต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสานเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน (อรหัย มูลคำ, 2542 : 10)

จากความหมาย อาจกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) คือเน้นท่องค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นที่การ

เรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญยิ่งกว่าการนอกเนื้อหาของครู ซึ่งผลของการสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตร และการเรียนการสอนโดยใช้การบูรณาการเป็นตัวแปรได้เป็น 4 กรณีดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 15 ความสัมพันธ์ของหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

หลักสูตร	การเรียนการสอน	ผล
บูรณาการ	บูรณาการ	ดีที่สุด
ไม่บูรณาการ	บูรณาการ	ดี
บูรณาการ	ไม่บูรณาการ	พอใช้
ไม่บูรณาการ	ไม่บูรณาการ	ต้องปรับปรุง

(อธิบาย มูลค่า และคณะ 2542, 11)

จากแผนภาพจะเห็นว่าในกรณีที่มีการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน ผลที่เกิดขึ้นย่อมเป็นสิ่งที่พึง期盼าที่สุด ในขณะที่ถ้าการบูรณาการไม่เกิดขึ้นในเรื่องใดเลย ผลที่เกิดขึ้นย่อมไม่เป็นที่พึง期盼าและต้องมีการปรับปรุง สำหรับกรณีที่การบูรณาการเกิดขึ้นเพียงเรื่องเดียวโดยหลักการแล้วเรา y อมพอด้วยการบูรณาการเกิดขึ้นกับการเรียนการสอนมากกว่าหลักสูตร เพราะอย่างน้อยที่สุดการเรียนการสอนก็มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้สอนและผู้เรียนโดยตรงมากกว่าหลักสูตร

ลักษณะสำคัญของการบูรณาการ

ผลของการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Curriculum & Instruction) ที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ ถ้าสามารถดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์แล้วก็ควรจะมีลักษณะสำคัญโดยรวมดังต่อไปนี้ด้วย กล่าวคือ (ธรรม บัวศรี, 2532 : 180-181)

1. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ และกระบวนการเรียนรู้
2. เป็นการบูรณาการระหว่างพัฒนาการทางความรู้และพัฒนาการทางจิตใจ
3. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการกระทำ
4. เป็นการบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในสถานศึกษา กับสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน
5. เป็นการบูรณาการระหว่างวิชา และเนื้อหาต่าง ๆ

ประเภทของการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน

จากคุณลักษณะทั้งหลายข้างต้นนี้ เราสามารถบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนได้เป็น 2 แบบคือ (UNESCO-UNEP, 1994 : 51)

1. แบบสาขาวิชาการ (Interdisciplinary) ได้แก่การสร้างหัวเรื่อง (Theme) ขึ้นมาแล้วนำความรู้จากวิชาต่าง ๆ มา整合สัมพันธ์กับหัวเรื่องนั้น ซึ่งบางครั้งเราก็อาจจะเรียกวิธีบูรณาการแบบนี้ได้ว่า สาขาวิชาการแบบมีหัวข้อ (Thematic Interdisciplinary Studies) หรือ การบูรณาการที่เน้นการนำไปใช้เป็นหลัก (Application-First Approach)

2. แบบพหุวิชาการ (Multidisciplinary) ได้แก่การนำเรื่องที่ต้องการจะจัดให้เกิดบูรณาการไปสอดแทรก (Infusion) ให้ในวิชาต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งเราก็อาจจะเรียกวิธีบูรณาการแบบนี้ได้ว่า การบูรณาการที่เน้นเนื้อหารายวิชาเป็นหลัก (Discipline-First Approach)

ไม่ว่าจะเป็นการบูรณาการหลักสูตรแบบใดก็ตาม ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญ 5 ประการซึ่งประกอบด้วยเสมอ

1. การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

2. การส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมทำงานกลุ่มด้วยตนเอง โดยการส่งเสริมให้มีกิจกรรมกลุ่มลักษณะต่าง ๆ หลากหลายในการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างแท้จริงด้วยตนเอง

3. จัดประสบการณ์ตรงให้แก่นักเรียน โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย ตรงกับความเป็นจริง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างได้ผล และส่งเสริมให้มีโอกาสได้ปฏิบัติจริงจนเกิดความสามารถและทักษะที่ติดเป็นนิสัย

4. จัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกล้าคิดกล้าทำ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดของตนเองต่อสาธารณะหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อสร้างเสริมความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

5. เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม และ จริยธรรม ที่ถูกต้องดีงาม ให้ผู้เรียนสามารถจำแนกแยกแยะความถูกต้องดีงามและความเหมะสมได้ สามารถจัดความขัดแย้งได้ด้วยเหตุผล มีความกล้าหาญทางจริยธรรม และแก้ไขปัญหาด้วยปัญญาและสามัคคี

นอกจากนี้ครุภาระคำนึงถึงความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนประกอบด้วย เพราะในปัจจุบันนี้นักศึกษาเริ่มมีความสามารถทางสติปัญญาที่แตกต่างกัน

ความสำคัญของบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน

Steve Bell และ Kathy Fifield อ้างถึง ชาตรี สำราญ, 2542 ได้กล่าวถึง ความสำคัญ ในการบูรณาการหลักสูตรว่า เป็นความจำเป็นสำหรับศิวิรัตน์และอนาคต เพราะโลกในทศวรรษหน้าต้องการคนที่มีความสามารถในการผสมผสานศาสตร์หลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกันเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่ในความเป็นจริงในปัจจุบันการเรียนการสอนในปัจจุบันได้แยกส่วนออกจากกันไม่มีการเชื่อมโยงสู่ความเป็นจริงในชีวิตปัจจุบัน

จากแนวคิดนี้ กิติยาดี บุญซื่อและคณะ (2540) (อ้างถึงใน ชาตรี สำราญ, 2542) จึงได้เสนอว่า การสอนในยุคใหม่ควรจะต้องสอนให้เด็ก ๆ เห็นคุณค่าการเรียนรู้ (Learning Appreciation) ไว้ว่า “การเรียนรู้ของเด็กจะประสบความสำเร็จเมื่อเขาเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ว่า เรียนไปทำไม เพื่ออะไร ได้อย่างไร เป็นอย่างไร และเป็นอย่างไร เด็ก ๆ จึงจะเห็นว่าบทเรียนแต่ละบทมีคุณค่าต่อเมื่อสิ่งที่เขาเรียนนั้นเป็นประโยชน์ และมีความหมายต่อตัวเขา” เมื่อผู้เรียนมีความคิดเช่นนี้ เขาก็จะเลือกเรียนในสิ่งที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าอันจะนำไปสู่บุคคลที่มีคุณภาพ

มูลนิธิสศรี-สุนทรีวงศ์ (อ้างถึงใน สุมณฑา พรมบุญ และคณะ, 2540) กล่าวถึงเป้าหมายของคุณภาพของผู้เรียนว่าจะต้องเก่ง ดี มีสุข ว่า “เก่ง เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ดี ขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประยัต กด้วยภูริหันท์ มีสุข สุขภาพ และใจ”

ชาตรี สำราญ, 2542 ได้เสนอว่า การที่จะให้ผู้เรียน เก่ง ดี และมีสุข ได้นั้น ผู้สอนจะต้องจัดบทเรียนที่ดี มีคุณภาพ เมื่อเป็นเห็นนี้จึงสอดคล้องกับ Steve Bell และ Kathy Fifield รวมทั้งนักการศึกษาไทยอีกหลายคน (อ้างใน ชาตรี สำราญ, 2542) ที่ได้กล่าวถึง บทเรียนที่มีคุณภาพนี้จะต้องมีศิลปะแห่งการผสมผสานหรือการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน (Integrated Curriculum and Integrated the Matic Unit)

Amy E. Seely (เพราพวรรณ โภมลามาลย์, 2539 อ้างใน ชาตรี สำราญ, 2542) กล่าวว่า “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการจะช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ และในทางกลับกันก็จะสามารถเชื่อมโยงเรื่องของชีวิตจริงภายนอกห้องเรียนเข้ากับสิ่งที่เรียนได้ ห้องเรียนจึงเปรียบเสมือนหน้าต่างของโลก.....”

จึงพอสรุปได้ว่า เป้าหมายหลักของการศึกษานั้น คือ การมุ่งพัฒนาคนซึ่งเป็นทรัพยากรุ่นเยาว์สูงสุดของประเทศไทยให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพ เป็นคนเก่ง ดี และมีสุข การที่บุคคลจะบรรลุดุล มุ่งหมายดังกล่าวได้ นักการศึกษาต่างมีความเชื่อว่า จะต้องจัดการศึกษาแบบบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงสู่ความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบัน

10. การเรียนการสอนวิธีสตอรี่ไลน์ (Storyline Method)

นักจิตวิทยาการศึกษาเชื่อว่า บุคคลมีศักยภาพในการเรียนรู้แตกต่างกัน แต่ถึงจะแตกต่างกัน บุคคลย่อมสามารถพัฒนาความสามารถให้เต็มตามศักยภาพที่ตนมีอยู่ได้ การจัดการเรียนการสอนที่ดีที่สุดก็ควรจะเป็นการจัดการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลเพื่อส่งเสริมให้บุคคลได้เรียนรู้โดยความสามารถที่แท้จริงแห่งการพัฒนาการและศักยภาพของตนโดยแท้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติจริงในทุกขั้นตอนของกิจกรรมจนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงเริ่มเป็นที่สนใจของนักการศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะการจัดการเรียนการสอนลักษณะนี้สามารถกระทำได้กับทุกกลุ่มผู้เรียน เพียงแต่ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวสำหรับการทำงานในลักษณะนี้ให้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น รวมทั้งจะต้องให้ความสำคัญแก่การอำนวยโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ในลักษณะของการบูรณาการ (Integration) ทั้งหลักสูตรเนื้อหาองค์ความรู้แขนงต่าง ๆ และกระบวนการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน เพื่อส่งผลให้เกิดเป็นพัฒนาการที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ในหมู่ผู้เรียนสืบไป (อรทัย มูลคำ และคณะ, 2542)

Storyline Method เป็นวัตกรรมใหม่ของการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนที่กำลังเป็นที่นิยมในประเทศไทยต่าง ๆ ของทวีปยุโรป มีรูปแบบและขั้นตอนวิธีการที่่าสนใจ สนุกสนาน ท้าทายต่อจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการที่เหมาะสมกับลักษณะเยาวชนไทย รวมทั้งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาและหลักการของหลักสูตร

ความหมายของสตอรี่ไลน์ (Storyline Method)

วลัย พานิช (2542 : 1) ได้ให้ความหมายสตอรี่ไลน์ว่าเป็นคำที่มาจากการคำว่า Story และ Line ซึ่งหมายถึง เส้นทางของเรื่องหรือแนวของเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องที่เรียงติดต่อเป็นลำดับดุจเส้นเชือก

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (มปป.) ได้กล่าวถึงสตอรี่ไลน์ว่าเป็นวิธีที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือที่เรียกว่าการกำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยใช้คำนามหลักเป็นตัวนำสู่การให้นัก

เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนตามสภาพจริงที่จะมีการบูรณาการระหว่างวิชา เพื่อเป้าหมายพัฒนาศักยภาพของนักเรียนทั้งตัวผู้เรียน

ชาตรี สำราญ (2542) กล่าวว่า สดอร์ไลน์เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะใช้กระบวนการคิดและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและจากกระบวนการกลุ่ม

เกษิณี ผลประพุติ, 2542 กล่าวว่า สดอร์ไลน์ เป็นวัตกรรมใหม่ของการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนที่มีรูปแบบและขั้นตอนวิธีการที่นำเสนอใน สนับสนานท้าทาย จิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการ

อรทัย มูลคำ และคณะ, 2542 ให้ความหมายของ สดอร์ไลน์ ว่าเป็นวัตกรรมการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับที่

Steve Bell and Kathy Fifield, 1988 กล่าวถึง สดอร์ไลน์ว่าเป็นวิธีการเรียนการสอนที่บูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน เช่นเดียวกัน

จากการความหมายที่ประมวลมา อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า สดอร์ไลน์ หมายถึง วิธีการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน จะมีการทำหนดเส้นทางการเดินเรื่องโดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำสู่การให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม ซึ่งมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

ความเป็นมาของสดอร์ไลน์

อรทัย มูลคำ และคณะ, 2542 ได้กล่าวถึงความเป็นมาของ สดอร์ไลน์ (Storyline Method) ว่า สืบเนื่องจากสถานการณ์การปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ในสหราชอาณาจักรปลายทศวรรษ 1980 (Sallis, 1996 : 10) นักการศึกษาพบว่า ด้านผลการเรียนรู้ของนักเรียนในประเทศต่าง ๆ ของทวีปยุโรปต่ำลง แต่ในเชิงโลกตะวันออกได้พัฒนาข้ายกตัวอย่างรวดเร็ว รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายปฏิรูปการศึกษาขึ้น มีการประกันคุณภาพ มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา Storyline Method ได้เกิดขึ้นในระยะนี้ โดยความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดของครูผู้สอน ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ ต่อมารับการเผยแพร่ไปในประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรป ตำราและเอกสารในเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์หลายภาษา (Bell, 1988) และเผยแพร่หลายในปัจจุบัน

วัลย พานิช (2541) ได้กล่าวไว้ว่า Storyline Method เป็นวิธีการที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาในสกอตแลนด์ โดย Steve Bell และ Sallie Harkness ซึ่งทั้งสองท่านเรียกได้ว่าเป็น the origination of the Scottish Storyline Method (Jeff Creswell, 1997) ทั้งสองได้ร่วมกันพัฒนา วิธีสอนนี้กับเพื่อนร่วมงานอีกท่านคือ Fred Rendell ทั้ง 3 นักการศึกษาที่ Inserice

Department ของ Jordanhill College of Education เมืองกลาสโกว์ สก็อตแลนด์การพัฒนาวิธีสอนนี้โดยนักการศึกษาชาวสก็อตทำให้ Storyline ได้ชื่อว่าเป็น Scottish Method อีกชื่อหนึ่ง Storyline เป็นวิธีสอนที่นิยมแพร่หลายต่อมาในหลายประเทศในยุโรปและอเมริกา

เกษิณี ผลประพุติ (2542) กล่าวถึง Storyline Method ว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการนำเอาทฤษฎีการเรียนรู้ห้องเรียนรู้ห้องเรียนมาใช้ร่วมกัน เช่น การบูรณาการ การมีส่วนร่วม การเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียนเชื่อมโยงออกไปสู่วิถีชีวิตจริง การค้นคว้าหาความรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้สร้างและพัฒนาคือ Steve Bell แห่งมหาวิทยาลัย Starthelyde วิทยาเขต Jordanhill ประเทศสก็อตแลนด์ ผู้ที่นำนวัตกรรมนี้มาเผยแพร่ในประเทศไทยคือ อรทัย มูลคำ นักวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ และเริ่มขยายผลครั้งแรกเมื่อปี 2540 ที่โรงเรียนในจังหวัดสตูล

ความเชื่อของสตอร์เลน

นักจิตวิทยาทางการศึกษาทั้งในทวีปยุโรปและประเทศไทยต่างเชื่อว่า Storyline Method ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าโลกในทุกรอบหน้าต้องการคนที่มีความสามารถในการผสมผสานศาสตร์หลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน และสามารถนำศาสตร์เหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการทำงาน เช่นเชื่อว่านักการเมืองที่ดีควรมีความสามารถทั้งทางด้านความเป็นผู้นำ นักธุรกิจศาสตร์ นักนิติศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ นักอนุรักษ์ธรรมชาติ และนักวิทยาศาสตร์ ที่สามารถจัดการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยไม่สร้างปัญหาใหม่ให้เกิดผลกระทบกับระบบอื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีผู้คิดค้นนวัตกรรมนี้ยังมีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่าความมีลักษณะดังนี้

1. ความรู้ความมีลักษณะเป็นองค์รวมและสามารถสังสมเพิ่มพูนได้
2. ผลของการเรียนรู้จะคงทนและถาวรหือไม่ ขึ้นอยู่กับวิธีการที่ได้มาซึ่งความรู้นั้น และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. ผู้เรียนจะรู้คุณค่าและสร้างผลงานที่ดีมีความหมายได้ โดยผ่านการเรียนรู้จากการกระทำการที่ทำของตนเองด้วยประสบการณ์ตรง

ด้วยความเชื่อเช่นนี้ สตอร์เลน ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ห้องเรียนรู้ห้องเรียนมาใช้ร่วมกัน เช่น การบูรณาการ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียนเชื่อมโยงออกไปสู่วิถีชีวิตจริง การค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผลงานแต่ละชิ้นที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ชิ้นในกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เจตคติและทักษะที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาไปพร้อม ๆ กัน ที่สำคัญอีก

ประการนึง คือ พัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันจะช่วยส่งผลให้เกิดพัฒนาการและศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้สูงขึ้นตามลำดับ

หลักการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรี่ไลน์

สำหรับหลักการของสตอรี่ไลน์ นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เช่น

วจัย พานิช (2541) เสนอว่า หลักการของ สตอรี่ไลน์ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนมีดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน

สตอรี่ไลน์ เน้นแนวคิด Child-centered ของ John Dewey ที่ว่าเด็กต้องมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ของตนเอง ในวิธี สตอรี่ไลน์ ผู้สอนเน้นคุณค่าของผู้เรียนทุกคนต่างมีประสบการณ์และทักษะเดิมของตนเองซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความรู้/ประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียนและผู้เรียนเป็นผู้แสดงหาดิดตามการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. เน้นการปฏิบัติและการเสริมแรง

สตอรี่ไลน์ ถือว่าเป็น "Constructivist way of working" นั่นคือผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตัวเอง เน้นเรื่องการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเป็น Active learning ซึ่งจะช่วยพัฒนาการด้านสติปัญญา ทักษะและทัศนคติแก่ผู้เรียน ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนวิธีนี้สตอรี่ไลน์ จะได้ประสบการณ์การทำงานซึ่งผู้สอนให้ความสำคัญในการทำงานนั้นและสิ่งนี้จะเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ทำงานเพื่อให้การเรียนรู้มีคุณค่าและมีความหมาย

3. เน้นการเรียนการสอนที่เป็นบูรณาการ

สตอรี่ไลน์ เป็นวิธีสอนแบบบูรณาการเนื้อหาหนังสือและกระบวนการ โดยสามารถรวมวิชาสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ สิ่งแวดล้อมและภาษาสอนรวมกันได้ภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกัน เพราะในชีวิตประจำวันนั้นคนในสังคมอาจต้องใช้กระบวนการคิดหลากหลายจากหลายเนื้อหาสาระมาช่วยแก้ปัญหา จึงเป็นการฝึกทักษะแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

4. เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพในการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมในสตอรี่ไลน์ นั้นเป็นการบูรณาการร่วมกันที่มีหลากหลายรูปแบบที่มีความแตกต่างกันในเรื่องความยากง่าย ผู้เรียนทุกคนจะแสดงความสามารถของตนเองตามศักยภาพที่มีแตกต่างกันได้

5. เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน

สตอร์รีไลน์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาทางสังคมโดยร่วมทำกิจกรรม หลากหลายรูปแบบลักษณะการเรียนนั้นมีหลายแบบตั้งแต่เรียนคนเดียว เรียนเป็นคู่ เรียนเป็นกลุ่มอย่างหรือร่วมเรียน ทั้งชั้นเรียน ห้องในชีวิตจริงมีคนหลายคนในสังคมต่างก็ต้องช่วยกันทำงานเพื่อบรรลุจุดประสงค์ร่วมกัน ดังนั้นสตอร์รีไลน์ จึงเป็นวิธีการส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ทางหนึ่ง

6. เน้นเรื่องการตั้งคำถามของผู้สอน

การตั้งคำถามของผู้สอนจะเป็นหัวใจของการสอนด้วยวิธีสตอร์รีไลน์ เพราะคำถามจะเป็นตัวนำไปสู่กิจกรรมหลากหลายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและเป็นตัวเรื่องของการดำเนินเรื่องให้ต่อเนื่องกันเป็นลำดับภายในหัวข้อเดียวกัน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (ม.ป.ป.) ได้เสนอหลักการของการเรียนการสอนโดยวิธีสตอร์รีไลน์ไว้ เช่นกันว่าควร มีหลักการดังนี้ คือ

- ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful Learning) เพื่อผู้เรียนจะสามารถจำได้ถาวร (Retention) ซึ่งการเรียนแบบนี้ต้องเริ่มต้นด้วยการทบทวนความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

- ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน (Participation) ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สด ปัญญา สังคม เป็นการพัฒนาทั้งตัวผู้เรียน

- ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตามประสบการณ์ชีวิตของตน และเป็นประสบการณ์จริงในชีวิตของผู้เรียน

- ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ข้ามแล้วข้ามอีก โดยไม่มีการเบื่อหน่าย

- ให้ผู้เรียนได้สร้างจินตนาการตามเรื่องที่กำหนด เป็นการเรียนรู้ด้านธรรมชาติ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง วิถีชีวิต ผสมผสานกันไป อันเป็นสภาพจริง ๆ ของชีวิต

- ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดระดับสูง เช่น คิดไตรตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดสร้างสิ่งใหม่ คิดวิจัย เป็นต้น

- ให้ผู้เรียนได้ใช้การทำงานกลุ่มจนเป็นทักษะโดยอาจจะเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2 คน 4 คน 6 คน รวมทั้งการทำงานกลุ่มในห้องเรียน ซึ่งชื่นกับลักษณะกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ยังเป็นการพัฒนาให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อีกด้วย

- ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวสู่สิ่งไกลตัว เช่น เรียนตัวเรา บ้านของเรา ครอบครัวเรา ชุมชนเรา ประเทศเราและประเทศเพื่อนบ้าน เป็นไปตามระดับสติปัญญาของผู้เรียน

9. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นสุข สนุกสนาน เห็นคุณค่าของงานที่ทำ และงานที่นำไป

นำเสนอต่อเพื่อน ต่อชุมชน ทำให้เกิดความตระหนักรู้ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สตอรี่ไลน์ มีแก่นที่สำคัญด้วยการให้ประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนซึ่ง

เกิดจากการลงมือทำกิจกรรมจึงทำให้ความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เข้าได้มีความหมายนั่นก็คือการ

ทำในการศึกษา (Education) ได้บรรลุจุดประสงค์ส่วนหนึ่ง ก็คือผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาในชีวิต

ได้หรือทำได้จริง

การสร้างสตอรี่ไลน์

Jeff Creswell (1997) ได้เสนอหลักการในการวางแผน การสร้าง Storyline ไว้ 6

ประการ สรุปได้ดังนี้

1. ยึดหลักของการเล่านิทาน / เล่าเรื่อง ดังนั้นสตอรี่ไลน์ จึงควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับคน (Human) กิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวกับคน เช่น เรื่องเกี่ยวกับสังคม ครอบครัว สิ่งที่ดี งามหรือสิ่งที่ไม่ดี บทเรียนต่าง ๆ ที่น่าจดจำ เป็นต้น และจะต้องเป็นกระบวนการทั้งนี้ชีวิตจริง

2. ยึดหลักของการวางแผนโครงเรื่องให้ผ้าติดตาม นิทานหรือเรื่องราวที่สนุกและน่าสนใจ ก็คือเรื่องที่ผู้ฟังเคยติดตามคาดคะเนว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป และผู้เรียนต้องสนุกที่จะเรียนรู้ ตลอดเวลา

3. ยึดหลักว่าผู้สอนเป็นผู้วางแผนเนื้อหาให้เป็นไปตามหลักสูตรโดยวางกรอบของเส้นทาง เดินเรื่อง แต่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการในรายละเอียดต่าง ๆ นั่นก็คือผู้เรียนเป็นคนลงมือทำกิจกรรม ค้นหาข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง

4. ยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ในสตอรี่ไลน์ นั่นก็คือ ต้องให้ผู้เรียนได้รับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของตนเองมาวิเคราะห์เชื่อมโยงเพื่อตอบคำถาม หลักของผู้สอนโดยต้องสร้างหรือพัฒนารูปแบบแนวคิด (Conceptual Model) ของตนเอง สำหรับประสบการณ์ใหม่ที่ผู้เรียนกำลังเกี่ยวข้องกับ Storyline นั้น ๆ

5. ยึดหลักเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องในบริบทตามข้อที่ 1 การดำเนินเรื่องต้องเป็นเรื่องที่ เกี่ยวเนื่องกัน ผู้เรียนได้ใช้ความคิด / ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม เพิ่มเติมประสบการณ์ใหม่จากการ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

6. ยึดหลักโครงสร้างผู้สอนต้องให้ผู้เรียนมีรูปแบบแนวคิดของตนเอง ให้เข้าได้แสงหนา ข้อมูลมีการค้นพบ เสนอข้อค้นพบ และพิสูจน์สิ่งที่เข้าได้คิดด้วยการเรียนรู้จากกิจกรรมและทักษะ หลาย ๆ อย่าง

องค์ประกอบที่สำคัญของสตอรีไลน์

วลัย พานิช , 2542 ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของสตอรีไลน์ ไว้ว่า การสร้างเรื่องใน Storyline นั้น เป็นการดำเนินเรื่องหรือผูกเรื่องที่มีความต่อเนื่องประดุจเส้นเชือก โดยมีคำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวเชื่อมการดำเนินเรื่องหรือตัวเปิดประเด็นในการดำเนินเรื่อง องค์ประกอบสำคัญของเรื่องที่จะทำให้เกิดเป็น Storyline ได้นั้นจะต้องมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

การจัดฉาก (Setting the Scene) เป็นการระบุเวลา สถานที่ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

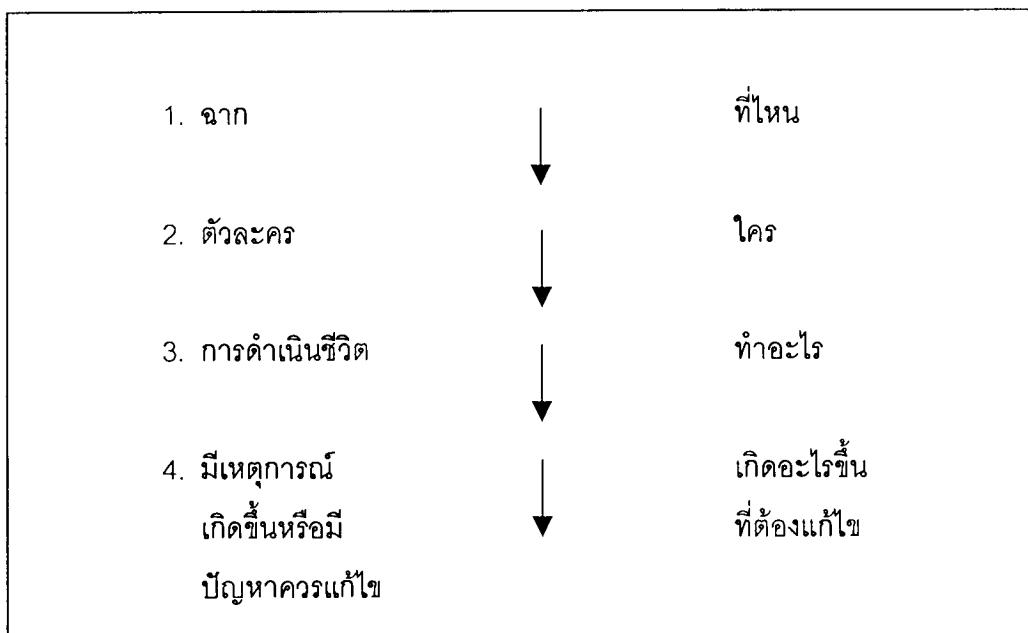
มีตัวละคร (Character) ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับจากหรือเหตุการณ์ในข้อ 1

การดำเนินชีวิต (A way of life) เป็นการดำเนินชีวิตหรือเป็นเรื่องราวของตัวละครใน

ข้อ 2

4. มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น หรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข (Events, incidents, or real problems to be solved) ดังแผนภาพที่ 17

แผนภาพที่ 17 องค์ประกอบของสตอรีไลน์

จากองค์ประกอบที่สำคัญของสตอรีไลน์ ทั้ง 4 คือ มี ฉาก มีตัวละคร มีการดำเนินชีวิต และมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข วลัย พานิช, 2542 ได้วิเคราะห์เบรียบ เทียบเพื่อให้สร้างสตอรีไลน์ ได้ง่ายขึ้นดังนี้

1. ผู้สร้างขึ้นต้นคิดตามว่า เกิดเรื่องราวที่ไหน คือ จาก เป็น Introduction ให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเขากำลังจะมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้น เป็นการเริ่มเข้าสู่บทเรียนหรือเปิดตัวเรื่องในจาก จะเป็นการระบุสถานที่เวลา สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ
2. เมื่อมีจากแล้วก็ต้องมีคนหรือสัตว์หรือสิ่งใด ๆ มาเกี่ยวข้องด้วย นั่นคือ คิดตามว่ามีใครบ้าง ตัวละครจะทำให้จากหรือเหตุการณ์นั้น ๆ มีความเป็น Realistic ขึ้น
3. เมื่อมีตัวละครเกิดขึ้นก็ต้องมีคิดตามว่าตัวละครเหล่านั้นทำอะไร คือ การดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องราวของตัวละครว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง
4. เพื่อให้ Storyline มีจุดที่น่าสนใจก็ต้องมีคิดตามว่ามีอะไรสำคัญที่เกิดขึ้นกับตัวละครบ้าง คือ การมีเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ซึ่งองค์ประกอบนี้เปรียบเสมือนเป็นจุดสรุปของเรื่องราวทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบที่ 1 และ 2 ผู้สร้างอาจสร้างขึ้นตอนกันก็ได้ เช่น เริ่มจากตัวละคร เป็นการเปิดตัวและตามด้วยสถานที่ที่ตัวละครนั้นเกี่ยวข้อง

ชาตรี สำราญ, 2542 ได้กล่าวถึง หลักการของ Storyline ว่าหลักการง่าย ๆ ใน การสร้าง Storyline คือ มีการสร้างเรื่องหรือสถานการณ์สมมติที่จะศึกษาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้ ซึ่งเป็นลิ่งที่จำเป็นมากสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบนี้ ผู้สร้างเรื่องจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบ 4 อย่าง เช่นกัน คือ ตัวละคร วิธีชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

Lan Barr กล่าวใน ชาตรี สำราญ, 2542 เสนอว่า สิ่งสำคัญที่ผู้สร้างเรื่อง คือ การตั้งคำถาม The Storyline Method นั้น ผู้จัดกิจกรรมจะต้องตั้งคำถามให้เข้ากับโครงเรื่อง คำถามจะเป็นตัวนำเรื่องให้เลื่อนไปหลังจาก ๆ

กล่าวโดยสรุปแล้ว องค์ประกอบของสตอรี่ไลน์ จะต้องมีจาก มีคนหรือสัตว์ มีการดำเนินชีวิต และมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อทางแก้ปัญหา ซึ่งในการจัดกิจกรรมเหล่านี้ ผู้สอนจะใช้การตั้งคำถามเพื่อให้เข้ากับเค้าโครงเรื่องหรือเนื้อหา ซึ่งคำถามจะเป็นตัวนำเรื่อง

ขั้นตอนของสตอรี่ไลน์

การนำรูปแบบสตอรี่ไลน์ ซึ่งเป็นวัตกรรมมาใช้ในการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน นักการศึกษาไทยได้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินการได้ดังนี้

อวทัย มูลคำ และคณะ, 2542 กล่าวว่า ขั้นตอนของสตอรี่ไลน์ นี้สามารถดำเนินการได้ตามขั้นตอนดังนี้

1. การสังเคราะห์และวิเคราะห์เนื้อหาของรายวิชากลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์แล้วแต่กรณี ด้วยการร่วมมือกันในหมู่ผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และผู้สอน เพื่อพิจารณาอย่างละเอียดว่าองค์ความรู้ที่ประสงค์จะจัดให้แก่ผู้เรียนนั้นได้แก่อะไรบ้าง มีความโดยเด่น สดคคล่อง หรือ ช้าช้อน อยู่ในรายวิชา กลุ่มวิชา หรือ กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างไร แล้วกำหนดองค์รวมแห่งองค์ความรู้ที่พึงประสงค์ไว้ให้ชัดเจนในรูปของหลักสูตร (ถ้าเป็นการบูรณาการหลักสูตร) หรือในรูปของหัวเรื่อง (ถ้าเป็นการบูรณาการการเรียนการสอน)

2. การเขียนหลักสูตรหรือแผนการสอน เมื่อคณะผู้กำหนดหลักสูตรสังเคราะห์องค์รวมแห่งองค์ความรู้ที่ประสงค์จะให้ปรากฏอยู่ในหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ก็จะเขียนหลักสูตรขึ้นโดยใช้เส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line) ของ Storyline Method เป็นกรอบในการเขียน เช่นเดียวกันถ้าประสงค์จะบูรณาการการเรียนการสอน ก็จะใช้เส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line)

ของ สตอร์ร์ไลน์ เป็นกรอบในการเขียนด้วย โดยมีหัวเรื่อง เป็นเครื่องกำหนดเนื้อหา

3. การกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องให้สอดคล้องกับหลักสูตรหรือหัวเรื่อง
การประเมินผล คือขั้นตอนสุดท้าย

จากขั้นตอนของสตอร์ร์ไลน์ ทั้ง 4 ขั้นตอนนั้น ทุกขั้นตอนมีความสำคัญหากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งก็จะไม่สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิผล นอกจากนี้ นักการศึกษาหลายท่าน เช่น จาคอบส์ (Jacobs, 1989) อ้างใน อรหย มูลคำ และคณะ, 2542 กล่าวถึงขั้นตอนการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องว่า ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลเชิงตรรกะและการบรรยายไปตามลำดับเนื้อหาของแต่ละองค์อีกด้วย (Logical and Narrative Sequence) และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปตามเส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line) ซึ่งสืบเนื่องไปทีละองค์ บาร์ (Barr, 1988) อ้างใน อรหย มูลคำ และคณะ, 2542 กล่าวว่า ถ้าใช้ สตอร์ร์ไลน์ ในการบูรณาการการเรียนการสอน เส้นทางการเดินเรื่องจะต้องสอดคล้องกับหัวเรื่องที่กำหนดไว้ และ อรหย มูลคำ และคณะ, 2542 ได้กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินผลว่า การประเมินผลที่นิยมใช้ควบคู่กับวิธีการนี้คือ การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง

จากกล่าวโดยสรุปได้ว่า ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้น ของสตอร์ร์ไลน์ นั้น จะมีความร้อยรัดเกี่ยวพันกันไป หากขาดตอนใดตอนหนึ่งจะทำให้เส้นทางการเดินเรื่องไม่สมบูรณ์

ลักษณะของเส้นทางการดำเนินเรื่อง (Topic Line)

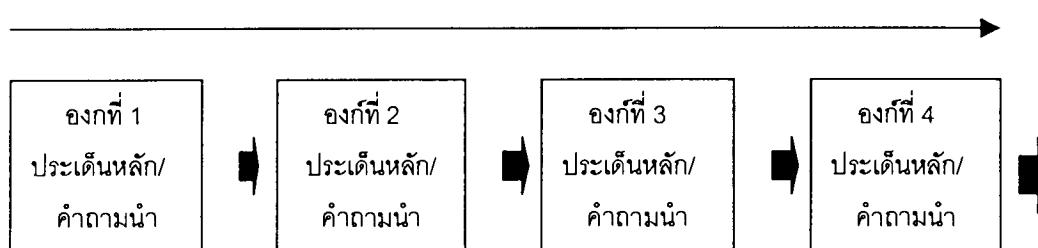
การดำเนินเรื่องในสตอรี่ไลน์ นักการศึกษาบางคนจะใช้คำว่า เส้นทางการเดินเรื่อง ซึ่งทั้ง 2 คำ มีความหมายเหมือนกันคือ หมายถึง การทำให้เกิดการเรียนการสอน ควรจะเป็นผู้พัฒนา หรือสร้างสตอรี่ไลน์ และผู้เรียนเป็นผู้กระทำการกิจกรรมด้วยลักษณะสำคัญ ดังที่นักการศึกษาได้เสนอไว้ เช่น

สตีฟ เบลล์ (Steve Bell, 1998) อ้างใน, วัลย พานิช, 2542 ได้เสนอเส้นทางการเดินเรื่องไว้ดังนี้

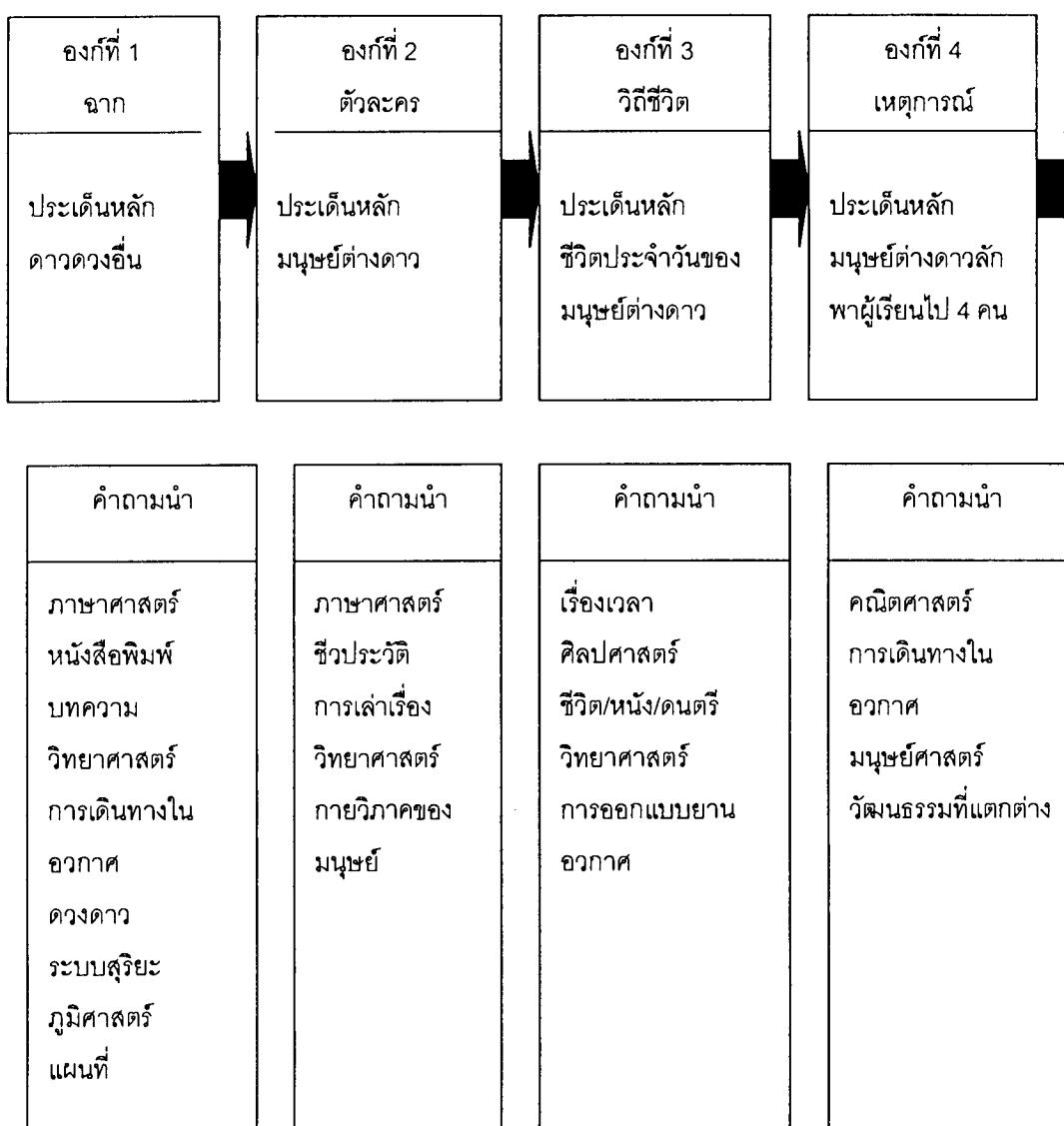
1. มีเส้นทางเดินเรื่อง (Topic Line) ที่ดำเนินเรื่องอย่างมีเหตุผลและต้องมีการเรียงลำดับขั้นตอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 ของสตอรี่ไลน์
2. มีตัวคำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวเชื่อมโยงแต่ละฉากซึ่งผู้เรียนต้องเกี่ยวข้องในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
3. คำถามหลักแต่ละข้อเกี่ยวข้องกับ แต่ละตอนหรือฉาก (Episode)
4. แต่ละฉากเป็นสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนได้สืบค้นแสวงหาคำตอบจากประสบการณ์โดยตรง
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้และบรรลุความสำเร็จตามความแตกต่างของระดับศักยภาพของตน และทุกคนก็ต้องกลับมาตอบคำถามหลักเพื่อหาคำตอบในฉากอื่น ๆ ต่อไป
บาร์ (Barr, 1988) อ้างถึงใน, อรทัย มูลคำ และคณะ, 2542 ได้เสนอตัวอย่างการบูรณาการการเรียนการสอนภาษาไทยให้หัวเรื่อง การลักพาตัวในอวกาศ (Space Abduction) ดังตัวอย่างในแผนภาพที่ 18

แผนภาพที่ 18

เส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line)

การลักพาตัวในอวกาศ (Space Abduction)

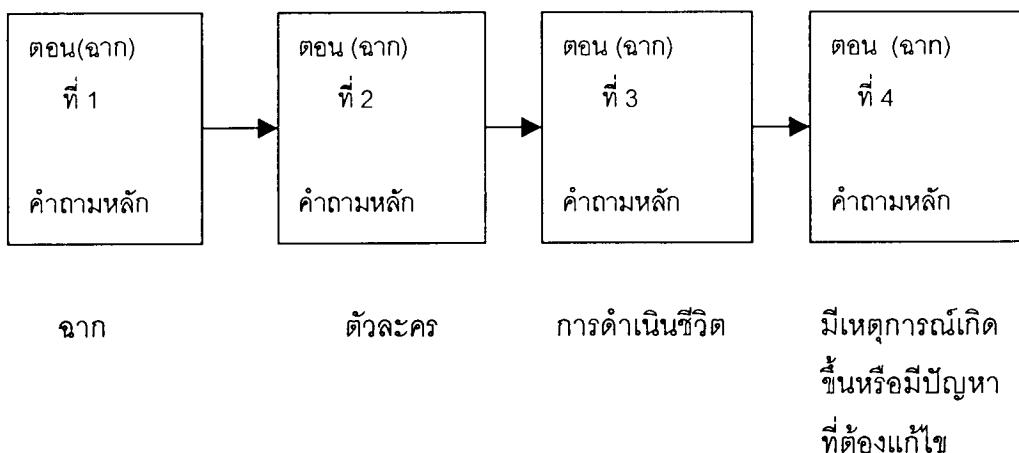

(Barr ,1988)

จากแผนภาพข้างต้นจะเห็นว่า เส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line) ประกอบด้วยเนื้อหาที่ สัมพันธ์กันในรูป 4 องค์คือ ชา ก ตัวละคร วิถีชีวิต และ เหตุการณ์ ในแต่ละองค์จะมี ประเด็นหลัก และ คำถานนำ จากรายวิชาต่าง ๆ ที่ผู้สอนเห็นว่าควรจะนำมาบูรณาการในการ เรียนการสอนภายใต้หัวเรื่องนี้ ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้ทราบว่า องค์ที่ 1 คือ ชา ประเด็นหลัก คือ ดาวดวงอื่น คำถานนำ คือคำถานเกี่ยวกับดาวดวงอื่นโดยผู้สอนจะต้องถานนำเพื่อให้ผู้เรียน หาคำตอบ ความพยายามในการหาคำตอบของผู้เรียนนี้เองจะนำไปสู่เนื้อหาวิชาหรือคำตอบที่ผู้ สอนต้องการให้ผู้เรียนได้ทราบ หรือมีพฤติกรรมที่สามารถแสดงออก ตลอดจนมีทักษะในการนำเสนอได้ รวม 9 เรื่องคือ ภาษาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ บทความ วิทยาศาสตร์ การเดินทางใน อากาศ ดวงดาว ระบบสุริยะ ภูมิศาสตร์ และ แผนที่ ในองค์ที่ 2 ซึ่งมีประเด็นหลักคือตัวละคร ก๊ซเงenkัน ลำดับของการดำเนินการก็จะเลื่อนไปเป็นเดียวกับองค์ที่ 1 ซึ่งได้กล่าวไว้แล้ว เมื่อผู้ สอนดำเนินการต่อเนื่องกันไปได้จนครบ 4 องค์ นั่นหมายความว่าองค์ความรู้ทั้งหมดที่ผู้สอน ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้สำเร็จเสร็จสิ้นลงแล้วภายใต้หัวเรื่องเดียวกันโดยสมบูรณ์แต่ผู้เรียน อาจจะยังคงมีความสนใจต่อไปได้ ในกรณีเช่นนี้ Barr (Barr : 1988) จึงได้กำหนดลูกศรต่อจาก องค์ที่ 4 ไว้ด้วย หมายถึงการปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าต่อไป

วลัย พานิช, 2542 ได้เสนอ แผนผังเส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line) ซึ่งดัดแปลงจาก แนวคิดของ Lan Barr (อ้างใน Steve Bell, 1998) ไว้ เช่นกัน ซึ่งมีลักษณะดังนี้

แผนภาพที่ 19 เส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line)

(วลัย พานิช, 2542 ดัดแปลงจาก Barr อ้างใน, Steve Bell, 1998)

สตอร์รีไลน์ จะต้องมีตอนหรือฉาก (Episode) อย่างน้อย 4 ตอน (ฉาก) ตามองค์ประกอบทั้ง 4 วิธี ซึ่งแต่ละตอนจะเรื่อมโยงด้วยการตั้งคำถามหลัก (Key Question) ในกรณีถ้ามีหลายตอน ก็หมายความว่ามีเหตุการณ์ย่อยต่าง ๆ เกิดขึ้นมากกว่า 1 เหตุการณ์ในส่วนทางเดินเรื่อง เช่น ในองค์ประกอบของสตอร์รีไลน์ ที่เป็นตัวละครอาจมี 2 ตอน ที่จะดำเนินเรื่องราวเกี่ยวกับตัวละครนั้น ๆ เพื่อก่อให้เกิดเรื่องราวและก่อให้เกิดความตื่นเต้นเรื่องในลำดับต่อไป

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (ม.ป.บ.) ได้เสนออักษณะเด่นของการเดินเรื่องและการสอนโดยวิธีสตอร์รีไลน์พอกลุ่มได้ดังนี้

1. กำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง (Storyline) และจัดเรียนเป็นตอน ๆ (Episode) ด้วยการใช้คำถามหลัก (Key Questions) เป็นตัวกำหนดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้
2. เน้นการใช้กิจกรรม (Activity Based Approach) ให้สอดคล้องกับคำถามหลัก และเนื้อหาการผูกเรื่อง
3. เน้นให้ผู้เรียนสร้าง (Construct) ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างกระชับกระวาง เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา (Head) ด้านอารมณ์ เจตคติ (Heart) และด้านทักษะปฏิบัติ (Hands) เป็นวิธีสอนที่ให้อ่านจากแก่ผู้เรียน (Learner Empowerment) คือให้โอกาสสร้างความรู้ หรือปรับโครงสร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระและแสดงซึ่งกระบวนการในการได้มาซึ่งความรู้นั้น ๆ รับผิดชอบต่อความรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Long life Learning)
4. เป็นการเรียนตามสภาพจริง (Authentic Learning) ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางให้ใช้ความคิดระดับสูง
5. มีเหตุการณ์ (Incidents) เกิดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้แก้ไขปัญหาและเรียนรู้
6. แต่ละเรื่องหรือแต่ละเหตุการณ์ที่กำหนดต้องมีการระบุสิ่งต่อไปนี้ หรือมีองค์ประกอบต่อไปนี้
 - 1) กำหนดฉาก โดยระบุสถานที่และเวลาโดยเฉพาะ
 - 2) ตัวละคร อาจเป็นคนหรือเป็นสัตว์
 - 3) วิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ศึกษา
 - 4) ปัญหาที่รอการแก้ไข
7. เป็นการสอนอย่างมีบูรณาการ (Integration) ไม่แยกส่วน ไม่ตัดตอนเป็นท่อน ๆ แต่

เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นกิจกรรมทางวิชาการกับกิจกรรมด้านต่าง ๆ คือ ภาษา วัฒนธรรม ศิลป์ ดนตรี การกีฬา การเคลื่อนไหว คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งทักษะ ชีวิตทางสังคม เป็นส่วนอย่างของส่วนใหญ่เดียวกัน ประสบสั่งเสริมกันและกัน มีความสำคัญเสมอ กับ วิธีสตอรี่ไลน์ จึงเป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ในด้านภาษา การคิดอย่างมีเหตุผล การเคลื่อนไหวทางกาย ดนตรี ศิลป์ การรู้เรื่อง การเข้า หรือความมีมนุษยสัมพันธ์ ตลอดจนความสามารถในการป้องกันและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ ชาตรี สำราญ, 2542 ได้กล่าวถึง เส้นทางการเดินเรื่องว่าในการเดินเรื่องนั้น บทเรียนที่มีความหมายต่อผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนจะจำความรู้นั้นได้นาน ครูจะต้องสร้างเรื่องให้ สอดคล้องกับผู้เรียนโดยยึดหลักพื้นฐานว่า

ชากระยะเวลาหรือสถานที่หนึ่งที่ได้

ตัวละครเป็นคนหรือสัตว์แน่นอน ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเป็นหนึ่งในลักษณะนั้นด้วย คือ เป็นผู้แสดง

3. ลักษณะวิธีชีวิต ครูจะต้องเขียนบทให้ผู้เรียนไปค้นหาจากสิ่งที่มีอยู่จริง เดินไปสูสิ่งที่ต้องการจะพัฒนา

4. ปัญหาที่ตัวละครที่ผู้เรียนจะต้องเผชิญ จะต้องเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผลสนองความคิด ของผู้เรียน อย่าให้วัฒนธรรมหรือความต้องการของครูไปครอบงำ ความต้องการของผู้เรียน ซึ่ง สอดคล้องกับที่

สตีฟ เบลล์ และ แคทธี ไฟฟิลด์ (Steve Bell and Kathy Fifield) ข้างใน ชาตรี สำราญ , 2542 กล่าวไว้ว่า ถ้าครูสามารถสร้างจากให้ได้ วางแผนเรื่องดีแล้ว จะทำให้ผู้เรียน สามารถฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตของตน ช่วยให้ผู้เรียนอยู่รอดได้อย่างดี เพราะเด็ก ๆ เรียนรู้จากสถานการณ์จริงที่เข้าพบเห็น เสริมให้เขาได้เรียนรู้อีกที่จะต้องศึกษาตลอดไปข้าชีวิต

จากกล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ทั้ง 4 ของเส้นทางการเดินเรื่องมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ต่อสตอรี่ไลน์ สามารถอธิบายให้เห็นชัดเจนได้ดังนี้ 1) ชา (Setting) ได้แก่สถานที่หรือภาพ กว้าง ๆ ที่เป็นความคิดรวบยอดเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของตัวละครในเรื่องนั้น ๆ และจะมีเงื่อนไขของ เวลา เป็นตัวกำหนด ส่วนสถานที่เป็นการกำหนดตามเนื้อเรื่องที่สร้างขึ้น ผู้สอนจะต้องดึงคำราม นำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถาม แล้วสร้างจากนั้นขึ้นเองตามคำตอบหรืออินทนากการ

2) ตัวละคร (Character) ได้แก่คน หรือสัตว์ที่มีชีวิตอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยผู้เรียนจะมีฐานะเป็นตัว ละครตัวหนึ่งของเรื่องซึ่งจะมีบทบาทในการเดินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ตัวละครที่สร้างขึ้นจะต้องมี

ความกลมกลืนและมีความสัมพันธ์กับชา ก 3) วิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต (A way of life) ได้แก่ เรื่องราวที่เป็นการดำเนินชีวิตโดยปกติของตัวละครในเวลาและสถานที่ต่างๆ ที่กำหนด 4) สถานการณ์ (Events) ได้แก่ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ เช่น การผจญภัย การท่องเที่ยว อุปสรรคต่างๆ เป็นต้น

การวางแผนการสอนสตอรี่ไลน์

การวางแผนการสอนสตอรี่ไลน์ มีขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมหัวเรื่องหรือหัวข้อ (Topic) ที่จะใช้สอน ซึ่ง Topic นี้ก็คือตัว Concept (แนวคิดสำคัญ) ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หัวข้อนั้นจากได้มาจากหนังสือเรียนที่ใช้อยู่ การเลือกหัวข้อนั้น มีข้อเสนอแนะคือ

- 1) 适合คล่องกับเนื้อหาหลักสูตรหรือไม่
- 2) ขยายขยายขอบเขตความรู้ให้ผู้เรียนหรือผู้เรียนมีโอกาสที่จะสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองหรือไม่
- 3) หัวข้อเรื่องนั้น ๆ จะพัฒนาความรู้ ทักษะ ทศนคติ หรือไม่ เพราะ Storyline เป็นการสอนแบบบูรณาการ

4) หัวข้อนั้นมีโครงสร้างสำคัญที่เป็นทั้ง "Surface Structure" และ "Deep Structure" (Kristmundsson จัดใน Barr, Letschert และ Vos, 1990) หรือไม่ "Surface structure" นั้นเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้ ซึ่งผู้เรียนจะได้จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. เตรียมการผูกเรื่องหรือเขียนเส้นทางการดำเนินเรื่อง (Storyline) และแบ่งเรียนเป็นตอน (Episode) โดยคำนึงถึง 4 องค์ประกอบสำคัญคือ ชา ก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์สำคัญ เรื่องราวใน Storyline จะเป็น เรื่องจริงหรือเป็นเรื่องจินตนาการหรือความฝัน (Imagination / Fantasy) หรืออาจรวมทั้งสองอย่างก็ได้ ผู้สอนต้องพัฒนาหัวข้อ (Topic) และเนื้อเรื่องให้ทั้งสองอย่างไปด้วยกัน จะต้องมี Plot เป็นความคิดพื้นฐานว่ามีอะไรบ้างจะมีเหตุการณ์ ใดบ้าง แต่ต้องคำนึงถึง 4 องค์ประกอบ เป็นสำคัญด้วยผู้สอนจะเป็นผู้ทำหน้าที่ผูกเรื่องราวหรือเส้นทางดำเนินเรื่อง โดยมีผู้เรียนเป็นผู้สร้างรายละเอียดโดยการลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ

ตั้งคำถามหลักหรือคำถามสำคัญ (Key Question) ซึ่งจะทำหน้าที่เชื่อมโยงการดำเนินเรื่องในแต่ละตอนและเป็นตัวกระตุ้นหรือเปิดประเดิมให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ในตอนต่อไป

อาจกล่าวได้ว่าคำถ้ามหลักเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละตอน หรือจาก (Episode) หรืออาจเปรียบได้ว่าคำถ้ามหลักเป็นจุดประสังค์การเรียนรู้ในรูปแบบการสอนปกติ

จากคำถ้ามหลักนี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ส恸อร์ไลน์ เป็นจุดเด่นตามที่ Steve Bell ได้กล่าวว่า "The Storyline Method is the Presentation of Key Questions" ลักษณะของคำถ้ามหลักความมีลักษณะดังนี้

- 1) กระตุ้นให้เกิดแนวคิดสำคัญของหัวข้อหรือโครงเรื่องนั้นๆ
- 2) คำตอบของคำถ้ามความมีความหลากหลาย ผู้เรียนได้ใช้ความคิดวิเคราะห์และเสนอแนวคิดต่าง ๆ
- 3) กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะความคิดหลากหลายอย่างเช่นการวิเคราะห์ การจินตนาการ การสรุปและการประเมิน
- 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะหรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เขามีอยู่

จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ตอบคำถ้ามหลักเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือคิดและลงมือปฏิบัติเอง รวมทั้งกำหนดสื่อการสอนต่าง ๆ ด้วย กิจกรรมที่จัดนั้นต้องเป็นกิจกรรมที่เสริมแรงหรือสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ให้ผู้เรียนมีบทบาท (Active) มากกว่าเป็นผู้รับอย่างเดียว (Passive) เช่น ต้องมีการให้แก่ปัญหาให้สืบค้นหาหลักฐานความจริง มีการแสดงความคิดเห็นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือทำจริงด้วยตนเอง เป็นต้น

5. การจัดลักษณะชั้นเรียนเป็นการจัดผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน อาจจัดได้หลายรูปแบบ เช่น เป็นกลุ่มย่อยขนาดเล็ก ทั้งชั้นเรียน รายบุคคล หรือเป็นคู่ เป็นต้น การจัดชั้นเรียนคงจะต้องคำนึงถึงชนิดหรือประเภทของกิจกรรม เวลาในการทำงาน ดูความสมดุลเรื่องของความรู้ความสามารถ อาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกกลุ่มของตนเองบ้าง แต่อย่างไรก็ตามในส恸อร์ไลน์จะเน้นเรื่องของการร่วมใจกันทำงาน (Cooperation) และทำงานร่วมกันเป็นทีม (Teamwork)

6. การประเมินผลจากคำถ้ามหลักและจากกิจกรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยสามารถประเมินได้จากการสังเกตพฤติกรรม พัฒนาการต่าง ๆ ของผู้เรียนและผลงานที่ผู้เรียนได้ทำขึ้น การประเมินใน Storyline มีทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และสามารถประเมินผลได้ตลอดเพราการเรียนรู้บางส่วนของผู้เรียนอาจเกิดขึ้นได้โดยผู้สอนเองไม่ได้วางแผนไว้ ดังนั้นผู้สอนต้องกำหนดวัดดูประสิทธิ์ของหัวข้อ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการและกำหนด

7. การกำหนดระยะเวลาสอน เนื่องจากหลักการสำคัญของสตอร์รีไลน์ เป็นการสอนที่เน้นการบูรณาการ การกำหนดเวลาคงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่ต้องมีความยืดหยุ่นแล้วแต่หัวข้อเรื่อง

การเขียนแผนการสอนสตอร์รีไลน์

จากการศึกษาการเขียนแผนการสอน Storyline จากนักการศึกษาหลายคน เช่น วัลย พานิช (2541) อรทัย มูลคำ และคณะ (2542) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Steve Bell (1998) จะมีรูปแบบการเขียนแบ่งเป็น 7 ส่วนประกอบ โดยจะมีหัวข้อ (Topic) เขียนนำเป็นหัวเรื่องก่อนการเขียนแผนการสอน รูปแบบแผนการสอนเรียงตามลำดับดังนี้

ส่วนประกอบที่ 1 คือการผูกเรื่องหรือการดำเนินเรื่อง (Storyline Topic) ซึ่งระบุขั้นตอนของ Storyline และเป็นตัวกำหนดฉาก (Episode)

ส่วนประกอบที่ 2 คือคำถามหลัก (Key Question) เป็นคำถามที่ให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ

ส่วนประกอบที่ 3 คือกิจกรรม (Activities) เป็นกิจกรรมหลากหลายที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะตอบคำถามหลัก

ส่วนประกอบที่ 4 คือลักษณะการจัดชั้นเรียน (Organization) เป็นการระบุข้อมูลว่าในการจัดกิจกรรมที่กล่าวไว้ในส่วนประกอบที่ 3 นั้น มีการจัดกลุ่มผู้เรียนอย่างไรบ้าง

ส่วนประกอบที่ 5 สื่อการเรียนการสอน (Resource) เป็นการระบุสื่อที่ผู้สอนจะใช้ช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น แผนที่ เอกสารอ้างอิง หรือ สดทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

ส่วนประกอบที่ 6 ผลงานของผู้เรียน (Outcomes) เป็นการระบุผลงานของผู้เรียนเป็น End-Product ของกิจกรรมในส่วนประกอบที่ 3

ส่วนประกอบที่ 7 การประเมินผล (Evaluation) เป็นการระบุแนวทางของผู้สอนในการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งต้องมีส่วนสัมพันธ์กับส่วนประกอบที่ 6

จากรูปแบบการเขียนแผนการสอนที่ยกมาประกอบการพิจารณาในการวางแผนการสอน เป็นเพียงแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐานซึ่งผู้สอนอาจนำไปปรับให้เหมาะสมได้ดังรูปแบบต่อไปนี้

แผนการสอน-Storyline

หัวข้อ.....

การผูกเรื่อง (การดำเนิน เรื่อง)	คำถ้า หลัก	กิจกรรม	ลักษณะ การจัด ชั้นเรียน	สื่อ	ผลงาน	การ ประเมิน ผล
1.....						
2.....						
3.....						

จุดเด่นของสตอรีไลน์

วัลย พานิช (2542) ได้กล่าวถึงจุดเด่นของสตอรีไลน์ ไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. เป็น Narrative Thematic Approach ที่มีขั้นตอนต่อเนื่องเป็นลำดับ (Sequence)

ด้วยการเชื่อมโยงจากคำถ้าหลัก

2. ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนรับผิดชอบในการเรียนรู้
4. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์มีความหมายแก่เขา เพราะผู้เรียนสร้างขึ้นด้วยตนเอง และ

เป็นตัวเสริมแรงให้เกิดการฝึกอย่างต่อเนื่อง

บทบาทของผู้สอน

การสอนในรูปแบบเดิมครูเป็นผู้เติมความรู้ให้ผู้เรียนให้เต็ม แต่ในสตอรี่ไลน์ ครูเป็นผู้วางแผนมีแนวทางการดำเนินเรื่องโดยผู้เรียนเป็นผู้เติมความรู้หรือประสบการณ์ให้เต็ม ครูอาจจะวิตกกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ใช้ ครูต้องเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ เปลี่ยนบทบาทของการส่ง บอกข้อมูล เป็นผู้วางแผนการสอนและเป็นผู้แนะนำแนวทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียน คำถา漠หลักของผู้สอนที่ให้ผู้เรียนตอบมีได้มาจากหนังสือหรือสิ่งที่ผู้สอนคาดหมายไว้ แต่มาจากการตัวผู้เรียนเอง ดังนั้นคำถา漠หลักจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของครูที่ทำให้การเรียนด้วยวิธี Storyline สามารถดำเนินเรื่องไปได้

Steve Bell (1998) ได้เสนอคำถา漠ที่สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดบทบาทของผู้สอนไว้ดังนี้

1. เริ่มต้นการสอนจากสิ่งที่ผู้เรียนรู้มาก่อนหรือไม่
2. ถ้ามีคำถา漠หลักและสร้างบริบทการเรียนรู้ (Context) ของผู้เรียนตลอดการดำเนินเรื่องหรือไม่
3. จัดกิจกรรมที่หลากหลายหรือไม่
4. กระตุนให้ผู้เรียนได้สร้างแนวคิดของตนไว้ก่อนหรือไม่
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พิสูจน์แนวคิดหรือข้อค้นพบใหม่ ๆ โดยการตั้งคำถามหรือให้มีการค้นคว้าหาหลักฐานหรือไม่
6. ให้ความสำคัญในคุณค่าของงานที่ผู้เรียนได้ทำหรือไม่
7. มีการจัดกลุ่มเรียนที่เน้นการร่วมมือในการเรียน และจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสมกับกิจกรรมหรือไม่
8. ให้วิธีสอนต่าง ๆ เพื่อช่วยเสริมประสิทธิภาพและความสำเร็จของการสอนหรือไม่
9. มีการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกันในหลายรูปแบบหรือไม่
10. ประเมินผลงานของผู้เรียนที่เหมาะสมและเป็นไปในทางสร้างสรรค์หรือไม่
11. ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนและรับทราบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือไม่

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (ม.บ.บ.) ได้เสนอบทบาทของผู้สอนแบบสตอรี่ไลน์ว่า ผู้สอนควรมีบทบาทดังนี้

1. เป็นผู้เตรียม

- 1) กรอบแนวคิดของเรื่องที่จะสอน โดยเขียนเส้นทางการเดินเรื่อง และกำหนดเรื่องเป็นตอน (Episode) จัดเรียงลำดับตอน โดยแต่ละหัวข้อเรื่องในแต่ละตอนได้จากการบูรณาการ
- 2) เตรียมคำถามสำคัญหรือคำถามหลักเพื่อใช้กระตุนให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติ

2. อำนวยความสะดวกระหว่างการเรียนการสอน เช่น

- 1) เป็นผู้นำเสนอด (Presenter) เช่น นำเสนอบรรเด็น ปัญหา เหตุการณ์ในเรื่องราวดีจะสอน
- 2) เป็นผู้สังเกต (Observer) สังเกตขณะนักเรียนตอบคำถาม ตามคำถาม ปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ของนักเรียน
- 3) เป็นผู้ให้การกระตุน (Motivator) กระตุนความสนใจของนักเรียน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง
- 4) เป็นผู้ให้การเสริมแรง (Rienforcement) เพื่อให้เพิ่มความถี่ของพฤติกรรมการเรียน
- 5) เป็นผู้แนะนำ (Director)
- 6) เป็นผู้จัดบรรยากาศ (Atmosphere Organizer) ให้บรรยากาศการเรียนการสอนดี ทั้งด้านกายภาพและด้านจิตสังคม เพื่อให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข
- 7) เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflector) ให้การวิพากษ์วิจารณ์ข้อดี ข้อบกพร่อง เพื่อให้พฤติกรรมคงอยู่ หรือปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมการเรียน
- 8) เป็นผู้ประเมิน (Evaluator) ความมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ประเมินกระบวนการ (Process) พฤติกรรมระหว่างเรียน (Performance) และประเมินผลงาน (Product) ซึ่งผลงานอาจเป็นองค์ความรู้ และ / หรือสิงประดิษฐ์

3. เน้นให้นักเรียนใช้กระบวนการ (Process oriented) มากกว่าเนื้อเรื่อง เนื้อหาสาระ (Content Oriented)

4. เน้นการบูรณาการระหว่างวิชาหรือผสมผสานระหว่างวิชาในหลักสูตร
5. เป็นแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้แหล่งหนึ่งที่ให้นักเรียนซักถาม ปรึกษาเพื่อค้นคว้าหาความรู้

6. เป็นผู้เริ่มประเด็นปัญหา เหตุการณ์ในเรื่องราวที่จะสอน และต้องจัดกิจกรรมเพื่อจบลงด้วยความตื่นเต้น ความพอใจทั้งครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องอีน ๆ เช่น ผู้บิหาร ผู้ปกครอง และคนในชุมชน เป็นต้น

orthy มูลค่า และคณะ (2542) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนแบบสตอร์รีไลน์ไว้ เช่นกันว่า ผู้สอนควรมีบทบาทดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจและปรับเนื้อหา กระบวนการและทฤษฎีการสอนต่าง ๆ ให้เข้ากับสภาพที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2. วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครุภาระวิชา/กลุ่มวิชาอื่น ๆ ที่สอนในชั้นเดียวกัน ครุวิชาการ ศึกษานิเทศก์ ผู้บิหารโรงเรียน เป็นต้น เพื่อให้ข้อเสนอแนะและเกิดการประสานความร่วมมือกันทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

3. กำหนดกิจกรรมและวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้าและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ เช่น เอกสาร หนังสือ วิดีทัศน์ ชีติروم เป็นต้น ตลอดจนแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นบุคคลและสถานที่

4. จัดกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างหลากหลาย เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและปัจจัยพื้นฐานของโรงเรียน เช่น สภาพห้องเรียน บริเวณโรงเรียน สภาพท้องถิ่น สิ่งแวดล้อมในชุมชน เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเริ่มจากสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัวสามารถสัมผัสได้ และผู้เรียนสนใจให้มากที่สุด

5. ลดบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้กำกับหรือผู้จัดการเพื่อสนับสนุนสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและแสดงความรู้โดยการใช้คำถามนำ

6. วัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างเป็นระบบตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลาย ๆ วิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน แฟ้มสะสมงาน เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลการปรับปรุงแก้ไขการวางแผนการสอนในครั้งต่อไป

กล่าวโดยสรุปแล้ว บทบาทของผู้สอนแบบสตอร์รีไลน์นี้ ผู้สอนจะต้องศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจกระบวนการและวิธีการสอน หลังจากเข้าใจดีแล้วก็ทำการวางแผนการสอนตามวิธีการของสตอร์รีไลน์ ต่อจากนั้นก็จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วทำการวัดผลประเมินผล นอกจากกิจกรรมหลัก ๆ ของกระบวนการเรียนการสอนนี้แล้ว บทบาทสำคัญของผู้สอนที่จะขาดไม่ได้ คือ จะต้องลดบทบาทของผู้สอนมาเป็นผู้กำกับหรือผู้จัดการเป็นผู้ค่อยกระตุ้นและเป็นผู้ให้การเสริมแรง และเป็นผู้ที่ค่อยอำนวยความสะดวกระหว่างการเรียนการสอน

บทบาทของผู้เรียน

วัลย พานิช (2541) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้เรียนที่เรียนแบบสตอรีไลน์ว่า ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ โดยผู้เรียนต้องตอบคำถามหลักของผู้สอนไปค้นหาคำตอบ (Discover) ผู้เรียนต้องใช้ทักษะความคิด ทักษะการแสวงหาความรู้ ฯลฯ เพื่อที่จะเติมเรื่องราวด้วยประสบการณ์ให้เต็มและต้องพร้อมที่จะพิสูจน์ข้อค้นพบหรือพิสูจน์แนวคิดของตนเอง (Conceptual Model)

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (ม.ป.ป.) เสนอบทบาทของผู้เรียนแบบสตอรีไลน์ไว้ เช่นกันว่า ผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

1. เป็นผู้ศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติตัวอย่างตนเองในทุกรูปแบบตามที่ครูกำหนด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้
2. ดำเนินการเรียนด้วยตนเอง เพื่อให้การเรียนสนุกสนาน ตื่นเต้น มีชีวิตชีวา และท้าทายอยู่ตลอดเวลา
3. มีส่วนร่วมในการเรียนทั้งร่างกาย จิตใจ และการคิดในทุกสถานการณ์ที่ครูกำหนดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนสถานการณ์ในชีวิตจริง
4. เรียนทั้งในห้องเรียน (Class) และในสถานการณ์จริง ๆ (Reality) เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม
5. ตอบคำถามสำคัญ หรือคำถามหลัก (Key Questions) ที่ครูกำหนดจากประสบการณ์ของตนเองหรือประสบการณ์ในชีวิตจริง
6. มีความกระตื้บกระเบน ว่องไว ในกรณีมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เช่น สามารถจำ พิจารณา ทำการคำแนะนำของครูได้อย่างดี
7. ทำงานด้วยความร่วมมือ ร่วมใจ อาจจะทำงานเดียว เป็นครู่ เป็นกลุ่ม ได้ด้วยความเต็มใจ และด้วยเจตคติที่ดีต่อกัน
8. มีความสามารถในการสื่อสาร เช่น พูด อ่าน เขียน มีทักษะสังคม รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อในกลุ่มอื่น ๆ และกับครู
9. เป็นผู้ที่มีความสามารถแก้ปัญหา คิดริเริ่มสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์
10. เป็นผู้สามารถสร้างความรู้ (Construct) ด้วยตนเอง และเป็นการเรียนรู้อย่างมีความหมายที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ อรหาย มูลคำและคณะ (2542) ยังได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนแบบสตอร์รีไลน์ในลักษณะเดียวกันว่าผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

1. ฝึกวางแผนการทำงานต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่น
2. ค้นคว้าหาความรู้ที่ตนและกลุ่มสนใจ เพื่อนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้น
3. ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้จากกลุ่ม โดยกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกัน

กำหนดงานและลำดับขั้นตอนการทำงาน แบ่งงานตามความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม ลงมือปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเอง รับฟังการชี้นำ และวิจารณ์จากผู้อื่นเพื่อการปรับปรุงงาน ชี้แจงในผลงานร่วมกัน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนาผลงาน ของตนเองจนเป็นที่พอใจ และ สามารถสรุปความรู้ที่ค้นพบได้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุปแล้วบทบาทของผู้เรียนแบบสตอร์รีไลน์ ผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์หรือความรู้เดิมอยู่บ้างเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติตัวโดยตนเอง โดยเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อน ๆ ทั้งในกลุ่มและในชั้นเรียน ร่วมมือกันวางแผน ค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม จนในที่สุดสามารถสร้างองค์ความรู้ (Construct) ได้ด้วยตนเอง

ความแตกต่างของกระบวนการเรียนรู้แบบสตอร์รีไลน์และแบบปกติ

อรหาย มูลคำ และคณะ (2542) ได้เปรียบเทียบกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สตอร์รีไลน์ และกระบวนการเรียนรู้แบบปกติ โดยพิจารณาได้จากสาระสำคัญต่อไปนี้

1. บรรยายภาพทางภาษาพ แต่เดิมสภาพห้องเรียนมักมีเตียงเก้าอี้วางอยู่ค่อนข้างจะตายตัว ผู้เรียนเน้นอยู่ใกล้ชิดเพื่อคนใดก็มักจะนั่งอยู่ เช่นนั้นตลอดภาคเรียนหรืออาจตลอดปีการศึกษา เตียงเก้าอี้ของครูจะตั้งอยู่ไม่ด้านหน้าก็ด้านหลังของห้องประจำ แต่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีสตอร์รีไลน์ จะทำให้การจัดห้องเรียนแตกต่างออกไปจากเดิม เพราะการจัดห้องเรียนจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์การเรียนรู้ โดยอาจจะเป็นกลุ่ม อาจปล่อยที่ว่างไว้ตรงกลางให้เด็กได้นั่งนอนบนพื้นห้องที่สะอาดอาจจัดบนผืนทราย ใต้ร่วมเงาไม้ใหญ่ หรือห้องว่างในอาคารเรียนอื่น ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความประสงค์ในการจัดสถานการณ์การเรียนรู้สภาพของโรงเรียนและภูมิประเทศเป็นหลัก สื่อและภาพต่าง ๆ จากผลงานของผู้เรียนที่ติดตั้ง วาง หรือแขวนไว้ ในสถานที่เรียนจะทำให้ห้องเรียนมีชีวิตชีวา ตัวละครในสื่อหรือภาพเหล่านั้นดูมีชีวิตสามารถทำให้เคลื่อนที่ได้ จะทำให้ผู้เรียนทุกคนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และถือสมือนักวิเคราะห์ที่ต้องดูแลนั้นทุกด้านคือตัวแทนของเขานั่นเอง

2. บรรยายกาศของการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรของผู้เรียน มีความรัก มีความเอื้ออาทร พึงพอใจให้การทำงานและการเรียนรู้รวมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเกิดสัมพันธภาพที่ดียิ่งขึ้น กระบวนการที่ต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้เกิดบรรยายกาศท้าทายผู้เรียนให้กระตือรือร้นในการเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองหรือกลุ่มของเข้า เสียงหัวเราะ เสียงกระซิบเย้ายวน กการเคลื่อนไหวของเด็กในชั้นเรียนอย่างอิสระ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นบรรยายกาศแห่งความสุขในการเรียนการสอนทั้งสิ้น

3. แต่เดิมวิธีการเรียนรู้จะเริ่มจากการให้ผู้เรียนออกไปเรียนรู้จากสถานที่จริงก่อน แล้วจึงนำเรื่องราวเหล่านั้นมาสร้างรูปแบบหรือภาพหรือเล่าเรื่องที่ไปพบเห็นมา ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามของผู้สอนได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่สามารถตั้งคำถามจากความคิดของตนได้ เพราะภาพที่ไปพบเห็นมา ไปสักดิ้นความคิดและจินตนาการที่บวชสุทธิ์ของเข้า ตัวอย่างเช่น การสร้างรูปแบบของร้านค้าประเภทมินิมาร์ท เมื่อกลุ่มพยาຍามสร้างผลงานจากความคิดที่ได้อภิปรายกันแล้วก็ไม่สามารถสร้างแบบของร้านค้าให้แตกต่างไปจากมินิมาร์ทที่เคยเห็นได้ แต่ด้วยวิธีการของสโตร์ไลน์ ผู้เรียนสามารถสร้างร้านค้าประเภทมินิมาร์ท จากการศึกษาเอกสารจากความคิดและจินตนาการได้อย่างอิสระ หลังจากนั้นผู้เรียนจึงจะออกไปเยี่ยมชมกิจการร้านค้าต่าง ๆ แล้วร่วมกันค้นคว้าหาคำตอบให้แก่ตนเองและกลุ่มว่ามีสิ่งใดบ้างที่เหมือนหรือแตกต่างกันแล้วร่วมกันนำเสนอร้านค้าประเภทหนึ่งที่เข้าเห็นว่าเหมาะสมและมีความจำเป็นสำหรับสังคมของเข้าขึ้นมาเอง

3. การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนคำสั่งโดยการให้ผู้เรียนไปค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง มาเป็นการสร้างคำถามนำ และครุยวานาสื่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือ วิดีทัศน์ ชีดีรวม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาหาคำตอบจากห้องสมุดมาเตรียมไว้ให้ห้องเรียนแทน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสะดวกในการค้นหาเรื่องราวต่าง ๆ ได้ตามที่เข้าและกลุ่มต้องการ มิใช่ด้วยคำสั่งหรือความต้องการของผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว

จะเห็นได้ว่า กระบวนการเรียนรู้แบบสโตร์ไลน์จะแตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้โดยปกติ ใน 4 ด้านด้วยกันคือ ด้านบรรยายกาศทางภาษา ด้านบรรยายกาศของการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้ และด้านการค้นพบของค์ความรู้ของผู้เรียน

ประโยชน์ของการสอนแบบสตอรี่ไลน์

การสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ เป็นการสอนที่สนใจความต้องการ 4 ประการของผู้เรียนที่เรียกว่า "The Four Universal Needs of Children" ซึ่ง David Narraan Saxes (1994) ได้กล่าวถึงความต้องการที่เป็นธรรมชาติของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. การสื่อสาร (Communication) เด็กทุกคนต้องการการพูดคุยและการรับฟัง สตอรี่ไลน์เน้นการปรึกษาหรือพูดคุยร่วมวางแผน ผู้เรียนต่างต้องรับฟังกันและกัน และเสนอความคิดเห็นด้วย

2. การสร้างหรือการลงมือทำด้วยตนเอง (Building / Construction) โดยธรรมชาติเด็กทุกคนต้องการสร้างสิ่งต่าง ๆ ด้วยการใช้มือของตนเอง (Love to Make Things with Hands) หรือสร้างด้วยปัญญาของเข้า เช่น สร้างแนวความคิดทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมในสตอรี่ไลน์ การสร้าง (Construct) เป็นการใช้จินตนาการ การวางแผน จัดหาข้อมูลสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง เป็นการผลิตงานที่ได้จากการสามารถโดยมิได้เน้นที่การจำข้อมูล

3. การคิดและลงมือปฏิบัติ (Thought and Action) โดยธรรมชาติเด็กทุกคนรู้จักความคิดและความต้องการรับฟังคำตอบในสิ่งที่ตนเองต้องการทราบการสอนวิธีนี้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำ ได้คิดอย่างอิสระในทุกขั้นตอน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ค้นพบ สืบค้น สร้างการทำท้าทายให้คิดสำรวจและสร้างจินตนาการ ผู้เรียนจึงได้ฝึกการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

อ Rathay มูลคำ และคณะ (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้น้ำว่า สตอรี่ไลน์มีได้เกิดขึ้นแก่ผู้สอนหรือผู้เรียนฝ่ายเดียว หากเกิดแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายดังฝ่ายดังข้อมูลด่อไปนี้

1. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ เพื่อการทำงานกับหัวข้อ หรือประเด็นที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายตามความสนใจ เป็นการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ ได้หลากหลายโดยผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อ ในขณะเดียวกันก็มีการตรวจสอบความสามารถในการนำไปใช้โดยการสาธิตหรือการแสดงผลงานของผู้เรียนได้อีกด้วย

2. วิธีการนี้เป็นวิธีการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะความรู้ที่อยู่ในสมองของผู้เรียนเองเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนสร้างสรรค์งานออกแบบจากความนึกคิดและประสบการณ์ของตนเอง เป็นเรื่องที่ล้ำค่ามหัศจรรย์ในห้องเรียนนั้น

3. วิธีการนี้ทำให้เกิดรูปแบบของการแก้ปัญหาที่ยกหรือขับข้อนอกเหนือจากที่มีในหลักสูตร เพราะผู้เรียนจะมีโอกาสได้สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมต่างๆ จากจินตนาการของตนเองเพิ่มมากขึ้น หลายครั้งที่ผู้เรียนสามารถกำหนดคุณลักษณะต่าง ๆ ให้แก่ตัวละครของเข้าได้เอง และเมื่อเกิดคำถามที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น การกดซี่ซัมเมง ความเห็นแก่ตัว ความสัมพันธ์ระหว่างการ

ดำรงชีวิตที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ก็จะช่วยทำให้ผู้เรียนต้องคิดปรับปรุงบุคลิกลักษณะของตัวตนครบที่เข้าสร้างขึ้นให้ได้สิ่งที่ลงตัวที่สุด ซึ่งสิ่งเหล่านี้นี่เองคือการเรียนรู้

4. วิธีการนี้เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถทบทวนไปมาได้จากมวลประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การทบทวนฝึกหัดบ่อยๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรมากขึ้น ดังนั้นการที่ผู้สอนสามารถสร้างกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้มากที่สุด รวมไปถึงการสร้างเค้าโครงเรื่องที่ดีซึ่งทำให้ผู้เรียนสนใจในการฝึกทักษะแปลกใหม่ ย่อมเป็นการทำทายความสามารถของผู้สอนเช่นกัน

5. วิธีการนี้ง่ายต่อการนำสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียนมาเป็นประเด็นในการศึกษา ตัวอย่าง เช่น ในกรณีของผู้เรียนตัวเล็กๆ ที่เริ่มศึกษาเป็นครั้งแรก ประเด็นที่จะศึกษา ก็จะเริ่มขยายวงตามออกไปด้วย เช่น ชุมชนของฉัน ประเทศของฉัน หรือแม้กระทั่งการออกไปเจรจาภายนอก ไปเจรจาภายนอกต่างๆ หรือย้อนไปสู่อดีต ไปสู่ประวัติศาสตร์ต่างๆ เป็นต้น

6. วิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีชีวิตชีวา เนื้อหาที่ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสร้างขึ้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้สามัญสำนึก ใช้ทักษะในการสำรวจสิ่งแวดล้อม และใช้ทักษะในการอธิบายความคิดได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้เรียนจะกระตือรือร้นเป็นอย่างมากที่จะสร้างผลงานอย่างเต็มความสามารถ

7. วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเชื่อมต่อระดับความยากง่ายของความรู้ให้แก่ผู้เรียนแต่ละคนในห้องได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนจะเพลิดเพลินกับการสร้างสรรค์งานของเขามาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมทักษะต่างๆ ของเขาร่อง อาทิเช่นพัฒนาการทางภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังจะได้รับประโยชน์จากการเปิดกว้างของคำถามในแต่ละตอน ซึ่งจะทำให้เข้าได้ถึงร่างสรรค์งานเต็มความสามารถของเขาร่อง

ประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้สอน

1. วิธีการนี้จะเปลี่ยนทัศนคติของผู้สอนหลาย คนที่เห็นว่าเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น และเปลี่ยนประโยชน์สำหรับการจัดการเรียนการสอน เพราะแท้ที่จริงแล้วเทคโนโลยีเปรียบเหมือนชุมทรัพย์สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสร้างเรื่องราวและจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้ ผู้สอนจะเกิดความประทับใจในความสามารถของการเรียนรู้และการเลียนแบบของเด็กที่มีต่อเทคโนโลยีต่างๆ อีกด้วย

2. วิธีการนี้เป็นการสร้างแรงจูงใจได้ในระดับสูงและสม่ำเสมอ ผู้เรียนจะรู้สึกมั่นใจและมีเสริมภาพในการที่จะเรียนรู้ผ่านโครงเรื่องที่เข้าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างขึ้น ผู้สอนจะสนับสนานไปกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในบรรยายกาศที่เป็นมิตรและอบอุ่นด้วยเวลาที่ผ่านไปโดยไม่รู้ตัว

3. เป็นวิธีการที่ผู้สอนไม่ต้องเหนื่อยเมื่อกับการสอนปกติที่จะต้องบรรยายทั้งวันเพียงแต่ผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนเพิ่มมากขึ้น ด้วยการใช้ความคิดในการออกแบบกิจกรรมจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับให้ผู้เรียนจัดทำสื่อเพื่อใช้เป็นเครื่องมือนำเสนอสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และให้ความเข้าใจให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล มากขึ้น

ประโยชน์ที่เกิดขึ้นร่วมกันทั้งแก่ผู้เรียนและผู้สอน

1. เป็นวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งการที่จะให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงจำนวนผู้เรียนกับงานในแต่ละชั้นเรื่อง โดยคำนึงว่างานชั้นใดมีลักษณะที่จะให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ หรือทั้งห้องทำด้วยกัน แต่ทุกคนต้องมีโอกาสทำหน้าที่ของตนเต็มที่
2. เป็นวิธีการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในช่วงท้ายสุดได้ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพราะเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจให้เพิ่มขึ้นของทั้งสองฝ่าย จากประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกในการได้รับการยอมรับ ส่วนผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมในโครงเรื่องโดยอาศัยพื้นฐานจากเรื่องที่ผู้เรียนคิดขึ้นมา
3. เป็นวิธีการที่ส่งเสริมการให้เกียรติและเคารพชีวิตร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในฐานะเพื่อนร่วมงานมิใช่เจ้านายกับลูกน้อง หน้าที่ของผู้สอนคือผู้แนะนำแนวทางแผนกว้างๆ ให้ผู้เรียนนำไปพัฒนาต่อเอง บรรยากาศแห่งความเป็นกันเองจะทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์ ผู้เรียนที่ชี้อย่างเก็บดัวจะสามารถแสดงออกได้ดีจนเพื่อนประหลาดใจในความสามารถที่ชื่อน เร็นอยู่ และตัวเขามาก็จะเกิดความภาคภูมิใจที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนและผู้สอน โรงเรียนจะกลายเป็นสถานที่ที่ทุกคนเฝ้ารอคอยที่จะมาพบปะกันเพื่อช่วยกันสร้างและชื่นชมผลงานชีวิตร่วมกัน

อาจสรุปได้ว่า การสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ นับเป็นวิธีการหนึ่งที่สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้สอนและทั้งผู้เรียนและผู้สอนได้เกิดความคิดและฝึกปฏิบัติความสามารถที่ก่อให้เกิดทักษะอันสำคัญในการดำเนินชีวิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีสอนหรือรูปแบบการสอน ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียน ในบางครั้งอาจมีการศึกษาด้านเจตคติและความสนใจเพิ่มขึ้นด้วย สำหรับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้ทำวิจัยไว้อย่างมาก นัยและทำการวิจัยในหลายรูปแบบและหลายระดับตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ดังนี้

อร่าม บุญมาไชย (2531) ทำการศึกษาวิธีสอนที่ใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ประกอบบทเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชัยวัฒน์ ตันทรังษี (2528) ศึกษาเทคนิควิธีสอนที่เรียนโดยใช้เกมและสถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ฝึกใช้ภาษาโดยใช้สถานการณ์จำลองมีผลลัพธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคสูงกว่ากลุ่มที่ฝึกใช้ภาษาโดยใช้เกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิทยา ฉินไฟศาล (2532) ได้ศึกษานักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ ที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา (Immersion Program) มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน เนพะวิชาภาษาอังกฤษ (Non-Immersion Program)

ธนา ชัยมีเขียว (2530 : 53-57) ได้เปรียบเทียบผลลัพธ์และความสนใจต่อวิธีการสอนพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยการอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนตามคู่มือครุ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามวัดผลลัพธ์ทางการพูดและแบบสอบถามความสนใจต่อวิธีการพูด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการพูดโดยการอภิปรายกลุ่ม มีผลลัพธ์และความสนใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการแสดงบทบาทสมมติ และการสอนตามคู่มือครุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวรรณี ยนหะกร (2530 : 52-56) ให้ศึกษาเปรียบเทียบผลลัพธ์การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยการใช้การแสดงละครและการสอนโดยการอภิปราย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปากเกร็ด จำนวน 80 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มแรกสอนโดยการใช้การแสดงละคร กลุ่มที่ 2 สอนโดย

การอภิปราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอนโดยใช้การแสดงละคร และการอภิปรายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่สอนโดยใช้การแสดงละครได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้การอภิปราย

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ เช่นการพัง การพูด การอ่านและการเขียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนี้

นิตยา ประพุตติกิจ (2526) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครุวิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการล่าครกับการฝึกรูปประโยค ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีต่างกันจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมิตรา อังวัฒนกุล (2535) ได้ประมาณงานวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น

1. การสอนอ่านด้วยวิธีเพื่อนช่วยเพื่อนและการให้เรียนด้วยตนเอง
2. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติ
3. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมจริง และหนังสือแบบเรียน และ
4. การสอนในห้องเรียนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง และที่ครุเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิจัยสรุปว่าวิธีการสอนอ่าน 2 วิธีที่เปรียบเทียบกันทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นัดดา ขาวนที (2530) ทำการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างจากการสอนตามคู่มือครุ

นันทร พศศิริพงษ์ (2526) ทำการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกม และไม่มีเกมประกอบ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาแตกต่างกัน

นฤมล กลั่นเจริญ (2530 : 48) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติเสริมบทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนขอนแก่นวิทยายนจำนวน 100 คน เป็นกลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการเสริมกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และยังมีเจตคติของการเรียนภาษาอังกฤษดีกว่าอีกด้วย

ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใดก็ตาม ครูผู้สอนจะต้องบูรณาการระหว่างความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และการ กระทำและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตลอดทั้งการพัฒนาจิตใจเพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความสุข จะนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการ สำคัญ 5 ประการดังนี้ (ธารง บัวศรี 2532, 180)

1. การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. การส่งเสริมให้นักเรียนได้วรรณทำงานกลุ่มด้วยตนเอง
3. จัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน
4. จัดบรรยากาศชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกล้าคิด และกล้าทำ
5. ปลูกฝังคิดสำนึกรู้ ค่านิยม และจริยธรรมที่ดีงาม

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่จะประสบผลสำเร็จ จึงจำเป็นจะต้องมีครูผู้สอนที่ดีเป็นผู้อำนวยความสะดวกและทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรแห่งการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริงเพื่อเติมเต็มศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

สำหรับงานวิจัยที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ไลน์นั้น ในเมืองไทยเพิ่งจะเริ่มนำมาทดลองสอนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา อีกส่วนหนึ่งนำกระบวนการสตอร์ไลน์มาใช้ในการฝึกอบรม การนำวิธีสตอร์ไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จะมุ่งเน้นในการบูรณาการหลักสูตร และบูรณาการการเรียนการสอน และนิยมใช้ในการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษา ผู้ที่นำมาทดลองใช้ในเมืองไทยขณะนี้คือ ดร.ทัย มูลคำและคณะ (2542) ชาตรี สำราญ (2540) และพิมพันธ์ เดชะคุปต์ (ม.ป.ป.) ซึ่งผลการนำไปทดลองใช้พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างเป็นที่น่าพอใจซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติดับบบที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ อันนำมาซึ่งการพัฒนาแบบยั่งยืน

งานวิจัยในต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศที่ทำการทดลองสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบต่างๆ และโดยใช้วิธีสตอร์ไลน์ มีผู้ศึกษาหลายคนคือ

คณาราจาจาเร็จจากมหาวิทยาลัยโอลิโอบและมหาวิทยาลัยเคนส์ สหรัฐอเมริกา (Viechnicki, 1993 : 371-376) อ้างใน ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช, 2540) ได้ศึกษาผลกระทบจากการใช้แฟ้มสะสมงานในการประเมินผลการเรียนโดยศึกษาจากครูที่ใช้แฟ้มสะสมงานในโครงการ EAEP (Early Assessment of Exceptional Potential) จำนวน 36 คน นักเรียนจำนวน 800 คน

เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนแต่ละคนประกอบด้วย บันทึกเก็บธุชีวิต แบบประเมินตนเอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียนว่า มีคุณลักษณะเด่น ๆ เช่นไร บันทึกการติดต่อกับผู้ปกครอง ผลงานเด่น ๆ ที่นักเรียนเลือก ผลการศึกษาเมื่ังนี้

1. ครูส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีสอนและรูปแบบการจัดการในชั้นเรียน โดยครูเกือบทั้งหมดมีความเชื่อว่า ทักษะการจัดการของพากเข้าดีขึ้นมาก

2. ครูพบว่า กระบวนการของเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-Centered Classroom) ทำให้ครูลดการเป็นผู้ดัดจัดการในชั้นเรียนลงได้มากการยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ครูยึดหยุ่นและมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน อันส่งผลให้บรรยายการในชั้นเรียนดีขึ้นมาก นอกจากรับนักเรียนในลักษณะปลายเปิด (Open-Ended Lesson) เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น และทำให้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของบทเรียน และได้ฝึกฝนการกำกับติดตามปรับปรุงตนเอง (Self-Monitoring)

3. ครูเกือบทั้งหมดเห็นว่ากระบวนการของเพิ่มประสิทธิภาพทำให้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Co-operative Learning) ได้ผลดี จากกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยปรึกษากัน โดยครูเดินไปรอบ ๆ ห้องและคอยรับฟังสิ่งที่นักเรียนพูดกัน นอกจากนั้นยังสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบค้นคว้า (Inquiry Learning) โดยมอบปัญหาให้นักเรียน ช่วยกันระดมพลังสมองเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา

บราว(Brown, 1991 : 245-257) ได้ศึกษาเรื่องวิธีสอนแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered) โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการสื่อสารตามแบบที่เป็นจริงในสังคม เพื่อให้เกิดความคล่อง แคล่ว (Fluency) nokkenoไปจากความถูกต้อง (Accuracy)

ปัจจุบันจึงมีนักการศึกษาหลายท่านเห็นพ้องกันในเรื่องการให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียน โดยมีแนวคิดที่ว่าครูควรทำตัวเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ (Counsellor) หรือแนะนำแนวทาง (Guide) เท่านั้น ยัง (Young, 1972 : 630) กล่าวถึงผลดีของการให้นักเรียนสอนกันเองว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้อีกต่อไป จากกันและกัน บางครั้งการเรียนรู้จากกันและกันของนักเรียนจะทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีกว่าการเรียนรู้จากครู

ชิลเตอร์ แนนซี่ ไฮนส์ (Nancy Hynes, 1970 : 429-432) ได้ทำการทดลองสอนเรื่องสั้น (Short Story) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในรัฐมิสซิสซิปปี้ตากับนักเรียนระดับ 7 จำนวน 60 คน โดยกำหนดให้นักเรียนเรียนด้วยวิธีการสอน 3 แบบคือ การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ การศึกษาอย่างอิสระ การเรียนแบบอภิปรายกลุ่มย่อย นักเรียนจะเรียนแบบการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เรียนอย่างการศึกษาอิสระ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที การเรียนในตอนนี้เป็นการเตรียมตัวอภิปรายในกลุ่มย่อย และเรียนแบบการอภิปรายกลุ่ม

ย่อไปสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที การอภิปรายในกลุ่มย่อยมีนักเรียนกลุ่มละ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบบันทึกพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจมาก และผลสัมฤทธิ์ทางด้านความเข้าใจในการอ่านสูง

เคลลี่ (Kelly, 1984 : 80-94) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แนวการสอนการเขียนแบบกระบวนการ การโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร 7 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเมลเบอร์นประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนกระบวนการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีธรรมชาติ นอกจากนั้นยังพบว่า นักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความกระตือรือร้นสูงมาก

แบร์รี่ (Barry, 1985 : 2423-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมก่อนการเขียนโดยใช้ กิจกรรมอภิปรายกลุ่มย่อยแล้วส่งเกตพอดิตกรรมของนักเรียน พบร่วม กิจกรรมก่อนการเขียนเป็นกิจกรรมทางสังคมที่มีประโยชน์กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และยังช่วยบรรเทาความวิตกกังวล ของนักเรียนที่มีต่อการเขียนได้อีกด้วย

ฮิทช์คอต (Hitchcock, 1986 : 449-A) ศึกษาการใช้กิจกรรมประกอบการสอนเพื่อช่วย นักเรียนถ่ายโอนความรู้จากการอ่านไปสู่การเขียนเรียงความ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งสอนโดยวิธีการเขียนเรียงความ (Cause/Effect Essays) และใช้กิจกรรมระดมกำลัง สมองประกอบก่อนการเขียน กลุ่มทดลองที่สอง สอนโดยวิธีการอ่านเรียงความ (Persuasivessays) และใช้กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนประกอบแล้วจึงให้เขียนเรียงความ จากผลการทดลอง การใช้กิจกรรมประกอบการสอนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเขียนเรียงความ และส่วนช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในการอ่านและการเขียนของนักเรียนอีกด้วย

ไพكا (Pica, 1986 : 175) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ โดยการให้นักเรียนทำกิจกรรมในลักษณะงานปฏิบัติ (Task) ต่าง ๆ เพื่อผลการเรียนรู้ภาษา โดยการเปรียบเทียบการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ของนักเรียนในด้านการใช้ภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ ไพكاและคณะได้ศึกษาเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง ครั้งแรกศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดงานปฏิบัติว่ารูปแบบใดจะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง และต่อมาได้ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมหรือการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับครู 3 รูปแบบ คือ แบบครุคำเนินกิจกรรมคนเดียว แบบกิจกรรมกลุ่มย่อย และกิจกรรมแบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยรูปแบบงานปฏิบัติมี 2 ลักษณะ คือ

1. งานที่เกี่ยวกับการอภิปรายเพื่อการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เป็นงานที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นักเรียนทุกคนมีข้อมูลเหมือนกันหมด และต้องปรึกษากันเพื่อการตัดสินใจหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อ แก้ปัญหา และทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

2. งานที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นงานที่นักเรียนแต่ละคนจะมีข้อมูลบางส่วนซึ่งแตกต่างจากคนอื่น และนักเรียนต้องอาศัยข้อมูลของทุกคนเพื่อนำไปแก้ปัญหา หรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

ผลการวิจัย พบว่า งานในลักษณะที่หนึ่ง ก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาณ้อยกว่า งานในลักษณะที่สอง ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันและสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง ส่วนผลการศึกษาชี้ว่าแบบการร่วมกิจกรรมของนักเรียนนั้น พบว่า การจัดกิจกรรมแบบผสมผสานระหว่าง แบบแลกเปลี่ยนและแบบการมีปฏิสัมพันธ์กลุ่ม เอื้อประโยชน์ให้แก่นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารมากที่สุด

แวนเนอร์ (Wagner, 1987 : 4008-A) ได้ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมติในการเขียน จดหมายซักขวัญ โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 4 จำนวน 84 คน และระดับ 8 จำนวน 70 คน ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนจดหมายซักขวัญถึงอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนโดยกลุ่มแรกได้ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติก่อนการเขียนจดหมาย กลุ่มที่สองสอนวิธีการเขียน โดยการอธิบายและยกตัวอย่าง ก่อนที่จะให้เขียนจริง กลุ่มที่สามให้นักเรียนเขียนจดหมายโดยไม่ได้วิบากสอน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งมีความสามารถในการเขียนจดหมายซักขวัญได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่สอง และดีกว่านักเรียนในกลุ่มที่สาม โดยนักเรียนระดับ 4 มีความแตกต่างในทุกกลุ่ม ส่วนในระดับ 8 แตกต่างกันเฉพาะกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่สาม

พาล์เมอร์และคนอื่น ๆ (Palmer and others, 1979) ข้างใน ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2540: 48) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลลัพธ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยการสร้างกิจกรรมการสื่อสารซึ่งมีลักษณะเป็นเกมการสนทนາ เมื่อนำมาใช้จะทำให้เกิดลักษณะของการควบคุมการสื่อสารของนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยทดลองกับนักศึกษา 2 กลุ่ม กลุ่มแรกใช้เครื่องมือที่เข้าสร้างขึ้น กลุ่มที่สองสอนตามปกติ ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า นักศึกษา กลุ่มควบคุมมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มทดลองในเรื่องของความสามารถด้านไวยากรณ์ การออกเสียงและคำพพท แต่ในเรื่องของทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการการใช้เช่น ความเข้าใจด้านการอ่านและการฟังนั้น นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความแตกต่าง แต่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ความสามารถสัมพันธ์ด้านการสื่อสารของตัวนักศึกษากับความสามารถด้านการเรียนนั้นคือ ในกลุ่มทดลองนักศึกษาที่เรียนดีจะมีความสามารถในการสื่อสารสูง นักศึกษาที่เรียนไม่ดี จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารต่ำ ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นความสามารถในการสื่อสารไม่จำสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยกับผลการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ลำดับขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวุปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ชีสตอร์ไลน์ ในครั้งนี้ ผู้จัดได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การกำหนดขอบเขตของเนื้อหา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. รูปแบบการวิจัย
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลิติที่ได้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 (Reading English for General Purposes) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ซึ่งมี 14 โปรแกรมวิชา และมีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 1,640 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง แบบง่าย (Sample Random) จำนวน 2 โปรแกรมวิชา คือ โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ และโปรแกรม

วิชาชีวิทยาศาสตร์ทั่วไป จำนวนโปรแกรมละ 20 คน โดยใช้ลักษณะทางโปรแกรมวิชาเป็นหน่วยของการสุ่ม หลังจากนั้นทำการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบ TOEFL (Pyle and Munoz,1991 : 261 - 265) ใน Practice Test 1 Section 3 Part B แล้วจึงนำคะแนนผลสอบของนักศึกษาทั้ง 2 โปรแกรมมาหาค่ามัธยมิเติบโต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และไปทดสอบค่าที (t -test) พบร่วมว่า คะแนนการทดสอบของนักศึกษาทั้ง 2 โปรแกรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาชีวิทยาศาสตร์ทั่วไปและโปรแกรมวิชาพิสิกส์ วัดจากข้อสอบ TOEFL

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน			
	n	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	20	11.90	2.02	0.30
กลุ่มควบคุม	20	11.70	2.18	

$$t_{.05,38} = 1.684$$

ตัวเลขในตารางที่ 1 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของโปรแกรมวิชาชีวิทยาศาสตร์ทั่วไปและโปรแกรมวิชาพิสิกส์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลังจากนั้น ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างประชากรโปรแกรมหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกโปรแกรมหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมโดยการจับสลาก ผลปรากฏว่าคือ

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักศึกษาโปรแกรมวิชาชีวิทยาศาสตร์ทั่วไปได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้เว็บไซต์ออนไลน์

กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักศึกษาโปรแกรมวิชาพิสิกส์ ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามปกติ

ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. นักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้เว็บสตอร์ร์ไลน์
3. วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีวีบกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

การกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ใช้เนื้อหารายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 (Reading English for General Purposes) โดยเริ่มจาก Unit ที่ 1 – 6 ซึ่งรวมโดย ดำรง มะปะวงศ์ (ม.ป.ป.) และจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. แผนการสอน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน

1. แผนการสอน ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนเพื่อใช้ในการวิจัย จำนวน 2 ชุด คือ
 - 1) แผนการสอนกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้เว็บสตอร์ร์ไลน์ จำนวน 16 คาบ คาบละ 50 นาที
 - 2) แผนการสอนกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนที่สอนตามวิธีปกติ จำนวน 16 คาบ คาบละ 50 นาที
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอน

1.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาความมุ่งหมายของ หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เนื้อหา และจุดประสงค์ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 จากหลักสูตรวิทยาลัยครุ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และเอกสารประกอบการสอนมาใช้เชิงวิชาการ “หลักสูตรฝึกหัดครุราชนภัย ประวัติครุไทย”

(2) ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอน โดยนำมาจากเอกสารประกอบการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (Reading English for General Purposes) Unit ที่ 1 – 6 ชี้ງรวมโดย ดำรง มะປ่วงศร (ม.ป.ป.) และจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง และความสอดคล้องเหมาะสมกับคำอธิบายรายวิชา

(3) ศึกษาและสร้างแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยศึกษาจากหนังสือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (วัฒนาพร ระจับทุกษ์, 2541) การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง Child Centered : Storyline Method (อรทัย มูลคำ และคณะ, 2542) ประมวลบทความการเรียนการสอน และการวิจัยระดับมัธยมศึกษา (จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และสร้อยสน ศกลรักษ์, 2542) An Introduction to the Storyline Method (Steve Bell and kathy Fifield, 1988) บทความเรื่อง “การสอนด้วยวิธี Storyline” (วัลย พานิช, 2542) และ “การเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษาด้วยวิธีสตอรี่ไลน์” (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, ม.ป.ป.) ในการสร้างแผนการสอนชุดนี้ทำเฉพาะใช้สอนกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ จำนวน 16 คาบ (รายละเอียดในภาคผนวก ๙)

1.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาความมุ่งหมายของ หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เนื้อหา และจุดประสงค์ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (Reading English for General Purposes) หลักสูตรวิทยาลัยครุฉบับปรับปรุง 2536 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และเอกสารประกอบการสอนมาใช้เชิงวิชาการ “หลักสูตรฝึกหัดครุราชนภัย ประวัติครุไทย”

(2) ศึกษาและสร้างแผนการสอน โดยใช้แนวการสอนจากเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รวมรวมโดย ดำรง มะปะวงศ์ ตั้งแต่ Unit ที่ 1 – 6 ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา วิธีสอน กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการสอน และการประเมินผล โดยทำเฉพาะการสอนในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนตามวิธีปกติ จำนวน 16 คน (รายละเอียดในภาคผนวก ๑)

1.3 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข สิ่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรให้แก้ไขจำแนกได้เป็น 2 ประการ คือ การสะกดคำผิดและกระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้แก้ไขคำที่สะกดผิด ส่วนกระบวนการสอนนั้นผู้วิจัยแก้ไขเมื่อผู้ทรงคุณวุฒิเห็นพ้องต้องกัน

1.4 นำแผนการสอนที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 2 ໂປຣແກຣມวิชา คือ ໂປຣແກຣມวิทยาศาสตร์การอาหารและวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ซึ่งลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวนໂປຣແກຣມละ 20 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสม ก่อนนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างและวิธีเขียนข้อสอบจากเอกสารประกอบคำสอน ของ วิราพร พงศ์อาภา (2542) การทดสอบและการประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของ วัฒนาพร ระงับทุกๆ (2541 : 63 - 78) การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสโตร์ไลน์ (Stroyline Method) ของ อรทัย มูลคำ และคณะ (2542)

2.2 ศึกษาหลักสูตรวิทยาลัยครุ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2526 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงวิชาการ “หลักสูตรฝึกหัดครุราชนภูมิ ปฏิวัติครุไทย” และคำอธิบาย รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป เพื่อนำไปใช้ในการเขียนข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ โดยใช้หลักในการสร้างข้อสอบ ข้อคำถาม ในแต่ละ Unit ให้มีจำนวนข้อเท่า ๆ กัน และครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ที่ได้วิเคราะห์แล้ว

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. Ajarn Mike Andrews
2. Ajarn Mary Andrews
3. Ajarn Crystal Mackay
4. อาจารย์สุเมธ แสงนาทร
5. อาจารย์ทวีศักดิ์ ขันยศ (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความหมายสม สองคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสองคล้องกับจุดประสงค์การเรียน

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสองคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สองคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์, 2526 : 88 – 89 อ้างใน อุชณี วรรณจิยี, 2536 : 93)

บันทึกการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่า ธรรมนิความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และธรรมนิความสองคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียน แล้วคัดข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ข้อสอบจำนวนทั้งสิ้น 58 ข้อ (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับหลักการสร้าง และวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2535 : 112 - 115) แนวทางสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษของ สมควร เกตุทอง (2534 : 225 - 228) ศึกษาธรรมนิวัติ์ด้านการเรียนที่ยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง (พิมพ์นร. เดชะคุปต์, 2542) ศึกษาตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง (วัฒนาพร ระงับทุกษ์, 2541) ศึกษาตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ (อรทัย มูลคำ และคณะ, 2541) และศึกษางานวิจัยของ สังวาลย์ สายตา (2539) เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาคิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็น

แนวทางในการเขียนข้อคำถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

3.2 สร้างแบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 หน่วย ของลิเกิร์ก (Likert) จำนวน 49 ข้อ และให้ผู้เขียนภาษาพิจารณาความเหมาะสม ตามจุดประสงค์และสอดคล้องกับเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน คือ

1. รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาขาวร์
2. ดร.สุขแก้ว คำสอน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา อักษรดิษฐ์ (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนที่ผ่านการตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยนี่ความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามจำนวน 38 ข้อ ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในชั้นเรียนที่ต้องการใช้ในการเรียน (รายละเอียดแบบทดสอบในภาคผนวก ข)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลองสอน (Pretest)

ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนทดลองสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบนักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในชั้นเรียนที่ต้องการใช้ในการเรียน ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ได้ผ่านการพิจารณา ตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและแก้ไขเรียบร้อยแล้ว

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการทดลองสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ชื่นชมการสอน ดังนี้

กลุ่มทดลองได้รับการสอนภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนรายวิชาเดียวกัน โดยใช้วิธีการสอนตามปกติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน

การทดลองสอนgrade สำหรับภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 การทดลองแต่ละกลุ่มใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมกัน 16 คาบ ทำการทดลองสอนกลุ่มทดลองในวันพุธที่สุด ริบเวลา 10.20 – 12.00 น. และกลุ่มควบคุม เวลา 13.00 – 14.40 น. ในวันเดียวกันของทุกสัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2542 – 26 สิงหาคม 2542 รายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 2 กำหนดระยะเวลาที่ทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

วัน	เวลา	10.20 – 12.00 น.	13.00 – 14.40 น.
วันพุธที่สุด	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	

ตารางที่ 3 รายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้สอน

Unit	Contents	Text
1	Organization Skill and Topic Noun	Reading English For General Purposes (1550103)
2	Main idea	
3	News and Notices	
4	Reading Signs,Graphs and Charts	
5	Advertisements	
6	Instructions	

ขั้นตอนที่ 3 ทำการทดสอบหลังทดลองสอน

เมื่อดำเนินการสอนครบ 8 สัปดาห์แล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยวิธีสตอร์ร์ไลน์ และ กลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีตามปกติ โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน

การตอบแบบสอบถามนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแสดงความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในช่วงไม่longท้าย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นแบบประมาณค่าที่มีผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ระดับปริญญาโท และทำการสอนวิชาการวัดผลและประเมินผล ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

สำหรับเกณฑ์การประเมินค่าของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนใช้หลักเกณฑ์ของ วิราพร พงศ์อาเจรย์, 2541

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แสดงว่ามีความเห็นในด้านนั้นต่ำมาก
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แสดงว่ามีความเห็นในด้านนั้นค่อนข้างต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แสดงว่ามีความเห็นในด้านนั้นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แสดงว่ามีความเห็นในด้านนั้นมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แสดงว่ามีความเห็นในด้านนั้นมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำตามลำดับขั้น ดังนี้ คือ

1. ก่อนทำการสอนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสอนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้อีเมล Uoit ที่ 1 ในเอกสารประกอบการสอนที่ให้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในเรื่อง โครงสร้างและการจัดระบบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยวิธีสอนอิเล็กทรอนิกส์ แลกกลุ่มควบคุม สอนโดยใช้วิธีการสอนตามวิธีปักติ ใช้เวลาในการสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ
3. ระหว่างการสอนแต่ละแผนการสอน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยสังเกตการตอบปักเปล่า การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ดูแนวทางในการวางแผนการทำงาน การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ของนักศึกษาในภาพรวม ๆ ส่วนผู้วิจัยคงให้คำชี้แนะ ให้คำปรึกษา และคงอย่างน้อย ความสะดวก
4. เมื่อสอนครบถ้วนตามแผนการสอนที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น คือ แบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียน และแบบทดสอบความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียน การสอน ให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ตอบคำถามในช่วง mongitud ท้าย แล้วผู้วิจัย ทำการตรวจให้คะแนน

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่ใช้รูปแบบการทดลองก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control Group Design) ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยทำการทดสอบ ก่อนและหลังการเรียน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535 : 67) ปรากฏผลในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 รูปแบบของการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
Re	T_{1E}	X	T_{2E}
Rc	T_{1C}	$\sim X$	T_{2C}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบของการทดลอง

- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
- E แทน กลุ่มทดลอง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง
- T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง
- X แทน การทดลองสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยวิธีสอนร่วม
- $\sim X$ แทน การสอนตามวิธีปกติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่า IOC

นำคะแนนของผู้เข้าร่วมมาหาค่าเฉลี่ย เรียกว่า ค่าดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence) หรือ IOC โดยใช้สูตร

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{n}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อ} \quad IOC &= \text{ตัวนีความสอดคล้อง} \\
 \sum R &= \text{ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เขียนช่วย} \\
 n &= \text{จำนวนผู้เขียนช่วย}
 \end{aligned}$$

จากหนังสือของ บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ (2526 : 89 - 91)

2. วิเคราะห์ความรู้ที่นักเรียนทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลลัมภ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้สถิติ ดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อ} \quad \bar{X} &= \text{คะแนนเฉลี่ย} \\
 \sum x &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\
 n &= \text{จำนวนข้อมูล}
 \end{aligned}$$

(บุญเชิด วงศ์รัตนะ, 2534 : 40)

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n - (n - 1)}}$$

เมื่อ	S.D.	=	ตัวนี้ความสอดคล้อง
	ΣX	=	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\Sigma X)^2$	=	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	=	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(ฐศรี วงศ์รัตนะ, 2534 : 71)

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย \bar{X} (t-test) ของคะแนนความรู้พื้นฐานทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป แบบสองกลุ่มซึ่งเป็นอิสระแก่กัน (Independent Sample) โดยใช้สูตร

$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 2) S^2_1 + (n_2 - 2) S^2_2}{n_1 + n_2 - 2} \cdot \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$
$df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ	t	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที่ (t - distribution)
	\bar{X}_1	=	ค่าเฉลี่ยกลุ่มทดลอง
	\bar{X}_2	=	ค่าเฉลี่ยกลุ่มควบคุม
	n_1	=	ขนาดกลุ่มทดลอง
	n_2	=	ขนาดกลุ่มควบคุม
	S^2_1	=	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มทดลอง
	S^2_2	=	การแปรปรวนของคะแนนกลุ่มควบคุม
	df	=	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)

(ฐศรี วงศ์รัตนะ, 2534 : 180)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอร์ไลน์ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ไลน์และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติใน 2 ด้านคือ ด้านผลลัพธ์ทางการเรียนและความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ไลน์ สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เขียนภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลลัพธ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองการสอน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

4.1 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอร์ไลน์และวิธีปกติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองสอน

4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ของคะแนนความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยวิธีสตอร์ไลน์และวิธีปกติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองสอน

อนึ่ง เพื่อความสะดวกและเข้าใจผลการวิจัยที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางสถิติ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

<i>n</i>	แทน	จำนวนนักศึกษา
<i>x̄</i>	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
<i>x₁</i>	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลอง
<i>x₂</i>	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มควบคุม
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
<i>t</i>	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที
<i>df</i>	แทน	ระดับชั้นของความเสี่ยง
*	แทน	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์่ไลน์ สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

รูปแบบการสอนวิธีสตอร์่ไลน์ เป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และผลลัพธ์ทางการเรียน

1. บทบาทผู้สอน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์่ไลน์ บทบาทที่สำคัญของผู้สอนแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ บทบาทในชั้นเรียนการ และบทบาทในชั้นดำเนินการ

1.1 บทบาทผู้สอนชั้นเรียนการ บทบาทของผู้สอนแบบสตอร์่ไลน์ในชั้นเรียนการนี้ผู้สอนควรจะมีบทบาท ดังต่อไปนี้

1.1.1 วางแผนการสอนแบบสตอร์่ไลน์ ผู้สอนจะต้องศึกษารอบแนวคิด เนื้อหา และจุดประสงค์ในรายวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่นำไปแล้วกำหนดหัวเรื่อง (Topic) ซึ่งได้จาก การบูรณาการเนื้อหาในรายวิชา แล้วเขียนเล่นทางเดินเรื่องโดยผูกเรื่องเป็น 4 ตอน (Episode) คือ มีจาก ตัวละคร การดำเนินเรื่องและมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น การผูกเรื่องหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการดำเนินเรื่องจะต้องเกี่ยวพันกับหัวเรื่อง (Topic) หลังจากที่ผู้สอนได้หัวเรื่องและเขียน เล่นทางการเดินเรื่องแล้ว ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เตรียมคำถามหลัก เพื่อใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ มีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์ คำถามแต่ละคำถามควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตอบได้อย่างหลากหลาย โดยการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติทุกกิจกรรมการเรียน การสอน

1.1.2 เขียนแผนการสอน ผู้สอนเป็นผู้กำหนดแผนการสอนแบบสตอร์่ไลน์ซึ่งเป็นการ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบการเขียนแผนการสอนสตอร์่ไลน์มีส่วนประกอบ 7 ส่วน โดยจะมีหัวข้อ (Topic) เขียนนำเป็นหัวเรื่องก่อน การเขียนแผนการสอนมีลักษณะดังต่อไปนี้

ส่วนประกอบที่ 1 การผูกเรื่องหรือการดำเนินเรื่อง (Storyline Topic) เป็นการดำเนินเรื่องที่มีความต่อเนื่องกันโดยมีคำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวเขื่อมหรือเป็นตัวเปิดประเด็นในการดำเนินเรื่อง องค์ประกอบที่จะทำให้เป็น Storyline ได้นั้น จะต้องมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ฉาก (Scene) เป็นการระบุเวลา สถานที่และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเปิดตัวเรื่องให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเขากำลังจะมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้น อาจจะเริ่มด้วยการนำหัวเรื่องหรือเนื้อหาที่จะสอนก็ได้

2. ตัวละคร (Character) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับฉากหรือเหตุการณ์อาจจะเป็นคนหรือสัตว์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละหัวเรื่อง

3. การดำเนินชีวิต (A way of life) เป็นการดำเนินชีวิตหรือเป็นเรื่องราวของตัวละครในแต่ละเหตุการณ์ว่าทำกิจกรรมอะไรบ้าง

4. มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น หรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข (Events, incidents, real problems to be solved) ผู้สอนจะต้องนึกเรื่องราวโดยกำหนดว่ามีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นแล้วให้ผู้เรียนเป็นผู้แก้ไขปัญหานั้น ซึ่งองค์ประกอบนี้เปรียบเสมือนเป็นจุดสรุปของเรื่องราวทั้งหมด

ส่วนประกอบที่ 2 คำถามหลัก (Key Questions) ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างคำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ ข้อคำถามจะต้องสัมพันธ์กับหัวเรื่องและการดำเนินเรื่อง

ส่วนประกอบที่ 3 กิจกรรม (Activities) ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยมีหัวเรื่องและการผูกเรื่องเป็นแนวคิดในการกำหนดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติอันจะทำให้ได้เรียนรู้ที่จะตอบคำถามหลัก

ส่วนประกอบที่ 4 ลักษณะการจัดชั้นเรียน (Organization) เป็นการระบุข้อมูลว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่ามีการจัดกลุ่มผู้เรียนอย่างไร เช่น ผู้สอนอาจจะจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อไปทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำเสนอข้อค้นพบต่อกลุ่มใหญ่ โดยเปิดโอกาสให้เพื่อน ๆ มีส่วนร่วมในการซักถาม การเสนอแนะการประเมินผล

ส่วนประกอบที่ 5 สื่อสารเรียนการสอน (Resources) เป็นการระบุสื่อที่ผู้สอนจะใช้ช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียน เช่น แผนที่ เอกสารอ้างอิง กระดาษ สี กระดาษ เชือวัสดุ และอื่นๆ

ส่วนประกอบที่ 6 ผลงานของผู้เรียน (Outcomes) เป็นการระบุผลงานของผู้เรียนขึ้นเกิดจากกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ผลงาน ผลการค้นคว้า การแสดงบทบาทสมมุติ ผลงานสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฯลฯ

ส่วนประกอบที่ 7 การประเมินผล (Evaluation) เป็นการระบุแนวทางของผู้สอนในการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน และการตรวจสอบทั้งนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียน (ดูตัวอย่างของแผนการสอนตามข้อ 1.1.2 นี้ได้ ในภาคผนวก ค)

1.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รูปแบบของข้อทดสอบเป็นแบบปรนัยมีตัวเลือก 4 ตัวเลือก การเขียนข้อคำถามจะต้องมีความเที่ยงตรง สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียน (รายละเอียดในภาคผนวก ค.)

1.1.4 สร้างแบบทดสอบความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 หน่วย ข้อคำถามจะต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน (รายละเอียดในภาคผนวก ค)

1.2 บทบาทผู้สอนขั้นดำเนินการ ขั้นดำเนินการคือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้กำหนดไว้อย่างเป็นระบบและเขียนไว้ในแผนการสอน ระหว่างดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนควรมีบทบาทดังต่อไปนี้

- 1) เป็นผู้担当คำถามหลัก เพื่อกำกับให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์และลงมือปฏิบัติ
- 2) เป็นผู้อำนวยความสะดวกระหว่างการเรียนการสอน เช่น
 - เป็นผู้นำเสนอ (Presenter) เช่นนำเสนอประเด็นปัญหา เหตุการณ์ในเรื่องราวที่จะสอน
 - เป็นผู้สังเกต (Observer) คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง
 - เป็นผู้กระตุ้น (Motivator) คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง
 - เป็นผู้เสริมแรง (Reinforce)
 - เป็นผู้แนะนำ (Director)
 - เป็นผู้จัดบรรยากาศ (Atmosphere Organizer) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข
 - เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflector) ให้การวิพากษ์วิจารณ์ ข้อดี ข้อบกพร่อง เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน

- เป็นผู้ประเมิน (Evaluator) ควรประเมินผลเป็นระยะ ๆ ประเมินกระบวนการ ประเมินพฤติกรรมระหว่าง ประเมินผลงาน และประเมินผลสัมฤทธิ์ การวัดผล ประเมินควรประเมินตามสภาพจริงโดย เช่น การสังเกต วิธีสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน เป็นต้น
 3) ลดบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้กำกับหรือเน้นผู้เรียนเพื่อสนับสนุนสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

2. บทบาทของผู้เรียน

รูปแบบการสอนสตอร์่ไลน์ ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐานสำคัญในการทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ โดยผู้เรียนเป็นผู้ตอบคำถามหลักของผู้สอนโดยการไปค้นหาคำตอบ (Discover) ผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะความคิด ทักษะการแสวงหาความรู้ ฯลฯ โดยการลงมือปฏิบัติกิจกรรม ฉะนั้น บทบาทของผู้เรียนแบบสตอร์่ไลน์ จึงควรมีใน 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 บทบาทการมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อทำงานตามที่ได้รับมอบหมายร่วมกับเพื่อน แล้วนำเสนอผลงานกลุ่มต่อเพื่อนทั้งชั้นเรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรมผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

- (1) วางแผนการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- (2) ศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติตัวอย่างตนเองในทุกเรื่อง
- (3) ดำเนินการเรียนด้วยความสนใจ มีชีวิตชีวา และท้าทายตลอดเวลา
- (4) เรียนร่วมกับเพื่อนทั้งร่างกาย จิตใจ และคิดในทุกสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด

(5) ตอบคำถามสำคัญ (Key Questions) ที่ผู้สอนกำหนดจากประสบการณ์ของตนหรือประสบการณ์ในชีวิตจริง

(6) มีความกระฉบกระเฉงว่องไวในการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เช่น สามารถจำพิจารณา และทำการคำแนะนำของครูได้

- (7) ทำงานด้วยความร่วมมือ ร่วมใจ ด้วยความเต็มใจและด้วยเจตนาที่ดี
- (8) สามารถสื่อสาร เช่น พูด อ่าน เขียน มีทักษะสังคมรวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ และกับผู้สอน
- (9) สามารถแก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์

(10) สร้างความรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้

2.2 บทบาทในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment) นอกจากผู้เรียนจะมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการตอบคำถามหลักของผู้สอน แล้วบทบาทสำคัญอีกประการหนึ่งของผู้เรียน คือ การทำงานที่ผู้สอนมอบหมาย (Assignment) ให้ไปศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติ เพื่อเป็นการสรุปผลการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะเป็นงานที่รับผิดชอบร่วมกับเพื่อนภายในกลุ่ม หรืองานที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตัวอย่างเอง เช่น

1. จัดทำโปสเตอร์ (Poster)
2. สร้างหนังสือเล่มเล็ก (Small book)
3. สร้างหนังสือเล่มใหญ่ (Big book)
4. แสดงบทบาทสมมุติ
5. ตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในรูปแบบสตอรี่ไลน์ เกิดจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับเพื่อนภายในกลุ่ม ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน คือ การตอบคำถามหลักที่ผู้สอนถามนำนั่นเอง หลังจากที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมจนครบตามรูปแบบของสตอรี่ไลน์แล้ว ผู้เรียนทุกคนจะต้องนำเสนอรายละเอียดสาระความรู้ที่ค้นพบ ต่อผู้สอน และเพื่อนในกลุ่มใหญ่ในหลาย ๆ ลักษณะ เช่น ภาพโปสเตอร์ หนังสือเล่มเล็ก (Small book) หนังสือเล่มใหญ่ (Big book) และการแสดงบทบาทสมมุติ (ภาพแสดงในภาคผนวก จะ สำหรับผลสัมฤทธิ์อีกด้านหนึ่งของผู้เรียนที่ปรากฏและสามารถวัดและประเมินได้ คือ ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์นั้น เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน (ดังปรากฏในตารางที่ 8-11)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ในการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ทำการวิเคราะห์ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

จากการนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่สร้างขึ้น จัดกรอบแนวคิดในการวิจัย ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในคำอธิบายรายวิชา รวมทั้ง ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา จำนวน 70 ข้อ (ดังภาคผนวก ๑) ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์กับ จุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ชื่อ	คนที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	คนที่	ชื่อ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
		1	2	3					1	2	3		
1	1	1	1	1	3	1.00	13	1	1	1	3	1.00	
2	1	0	1	2	0.66		14	0	-1	1	0	0	
3	0	0	-1	-1	-0.33		15	1	0	1	2	0.66	
4	1	1	1	3	1.00		16	1	1	1	3	1.00	
5	1	1	1	3	1.00		17	1	1	1	3	1.00	
6	1	1	1	3	1.00		18	1	0	1	2	0.66	
7	1	1	1	3	1.00		19	-1	0	1	0	0	
8	1	1	1	3	1.00		20	0	1	1	2	0.66	
9	1	0	1	2	0.66		21	0	0	-1	-1	-0.33	
10	0	-1	1	0	0		22	1	1	1	3	1.00	
11	1	1	-1	1	0.33		23	1	-1	1	1	0.33	
12	1	1	1	3	1.00		24	1	1	1	3	1.00	

**ตารางที่ 5 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์กับ
จุดประสงค์ที่ต้องการวัด (ต่อ)**

คนที่ ข้อ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	คนที่ ข้อ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3				1	2	3		
25	1	1	1	3	1.00	48	1	1	1	3	1.00
26	1	1	1	3	1.00	49	1	1	1	3	1.00
27	1	1	1	3	1.00	50	1	1	1	3	1.00
28	1	1	1	3	1.00	51	1	0	1	2	0.66
29	1	1	1	3	1.00	52	1	1	1	3	1.00
30	1	0	1	2	0.66	53	1	1	1	3	1.00
31	0	1	1	2	0.66	54	1	0	1	2	0.66
32	0	1	1	2	0.66	55	1	1	1	3	1.00
33	0	1	1	2	0.66	56	0	1	1	2	0.66
34	1	1	1	3	1.00	57	1	0	1	2	0.66
35	0	0	1	1	0.33	58	1	1	1	3	1.00
36	1	-1	1	1	0.33	59	1	1	1	3	1.00
37	1	1	1	3	1.00	60	1	0	1	2	0.66
38	1	1	1	3	1.00	61	1	0	1	2	0.66
39	1	1	1	3	1.00	62	1	1	1	3	1.00
40	1	-1	1	1	0.33	63	1	1	1	3	1.00
41	0	0	1	1	0.33	64	1	0	1	2	0.66
42	1	0	1	2	0.66	65	1	1	1	3	1.00
43	1	0	-1	0	0	66	1	1	1	3	1.00
44	1	0	1	2	0.66	67	1	1	1	3	1.00
45	1	1	1	3	1.00	68	1	0	1	2	0.66
46	1	1	1	3	1.00	69	1	1	1	3	1.00
47	1	1	1	3	1.00	70	1	1	1	3	1.00

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง $-0.33 - 0.49$ มีจำนวน 12 ข้อ ส่วนดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง $0.50 - 1.00$ มีจำนวน 58 ข้อ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่อยู่ระหว่าง $0.50 - 1.00$ มาใช้เป็นข้อทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในครั้งนี้

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

จากการนำแบบวัดความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับดัชนีบ่งชี้การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและจุดประสงค์ในการเรียน จำนวน 53 ข้อ (ดังภาคผนวก ข) ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ข้อ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ข้อ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3				1	2	3		
1	1	1	1	3	1.00	20	1	1	1	3	1.00
2	1	1	1	3	1.00	21	1	1	1	3	1.00
3	1	1	1	3	1.00	22	1	1	1	3	1.00
4	1	1	1	3	1.00	23	1	1	1	3	1.00
5	1	1	1	3	1.00	24	1	1	1	3	1.00
6	1	1	1	3	1.00	25	1	1	1	3	1.00
7	1	1	1	3	1.00	26	1	1	1	3	1.00
8	1	1	1	3	1.00	27	1	1	1	3	1.00
9	1	1	0	2	0.66	28	1	1	1	3	1.00
10	1	1	1	3	1.00	29	1	1	1	3	1.00
11	1	1	1	3	1.00	30	1	1	1	3	1.00
12	1	0	1	2	0.66	31	1	1	1	3	1.00
13	1	1	1	3	1.00	32	1	1	1	3	1.00
14	1	1	1	3	1.00	33	1	1	1	3	1.00
15	1	1	1	3	1.00	34	1	1	1	3	1.00
16	1	1	1	3	1.00	35	1	1	1	3	1.00
17	1	1	1	3	1.00	36	1	1	1	3	1.00
18	1	1	1	3	1.00	37	1	1	1	3	1.00
19	1	1	1	3	1.00	38	1	1	1	3	1.00

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 จำนวน 38 ข้อ ส่วนค่าดัชนีความสอดคล้องที่อยู่ระหว่าง 0 – 0.49 ซึ่งมีจำนวน 15 ข้อนั้นไม่ได้นำมาเสนอ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่อยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 จำนวน 38 ข้อ มาใช้ในการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในการวิจัยครั้งนี้

ตอบที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสอน ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน			
	n	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	20	12.55	6.71	2.16*
กลุ่มควบคุม	20	9.85	3.88	

$$*t_{.05,38} = 1.684$$

จากตารางที่ 7 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($t = 2.16$) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษา กลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษา กลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์ในตารางนี้สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน

4.1 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยวิธีสตอร์รีไลน์และวิธีป กติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองสอน ปรากฏผล ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้านบรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อม

รายการ	กลุ่มทดลอง E		ระดับ ความคิดเห็น	กลุ่มควบคุม C		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D		\bar{X}	S.D	
บรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อม						
1. ลักษณะท่าทางและอธิบายศัพท์ของผู้สอนเป็นกันเองช่วยให้นักศึกษาถ้าแสดงออกมากขึ้น	4.55	0.51	มากที่สุด	4.45	0.60	มาก
2. นักศึกษาได้รับการเสริมแรงในการค้นหาคำตอบจากผู้สอน	4.30	0.57	มาก	3.95	0.76	มาก
3. นักศึกษาและผู้สอนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา	4.30	0.47	มาก	3.80	0.77	มาก
4. นักศึกษาเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนาน	4.20	0.52	มาก	3.75	0.79	มาก
5. นักศึกษาเห็นคุณค่าของงานที่ทำ	4.25	0.72	มาก	4.30	0.66	มาก
6. นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนด้วยตนเอง	4.50	0.61	มากที่สุด	3.75	0.72	มาก
7. นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนร่วมห้อง	4.45	0.51	มาก	3.80	0.83	มาก
8. นักศึกษาได้ฝึกตนเองให้มีวินัยและความรับผิดชอบ	4.35	0.67	มาก	4.10	0.91	มาก
9. นักศึกษาได้ฝึกการทำงานกลุ่ม	4.20	0.62	มาก	3.55	0.69	มาก
10. นักศึกษาได้ฝึกคิดอย่างหลากหลาย	4.35	0.59	มาก	3.90	0.85	มาก
11. นักศึกษาได้แสดงออกอย่างทั่วถึง	4.25	0.64	มาก	3.70	0.80	มาก
12. ฝึกให้นักศึกษาใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา	4.10	0.64	มาก	3.80	0.95	มาก
รวม	4.32	0.59	มาก	3.89	0.77	มาก

จากตารางที่ 8 พบร่วมความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอร์ไลน์และวีดีโอ กิติ ด้านบรรยายการเรียนและสภาพแวดล้อม ของกลุ่มทดลอง มีระดับความคิดเห็นดังนี้ ระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อ 1 ลักษณะท่าทางและอัธยาศัยของผู้สอนเป็นกันเองช่วยให้นักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้น ($\bar{X} = 4.55$), ข้อ 6 นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.50$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ลำดับรองลงมา คือ ข้อ 7 นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อน ร่วมห้องเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1 ลักษณะท่าทางและอัธยาศัยของผู้สอนเป็นกันเองช่วยให้นักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้น ($\bar{X} = 4.45$), ข้อ 5 นักศึกษาเห็นคุณค่า ของงานที่ทำ ($\bar{X} = 4.30$) และข้อ 8 นักศึกษาได้ฝึกตนเองให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.10$)

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านบรรยายการเรียนและสภาพแวดล้อมของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน คือ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย = 4.32 ส่วนกลุ่มควบคุม = 3.89 แต่เมื่อเทียบกับการประมาณค่าอยู่ในระดับที่มากเหมือนกัน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการ	กลุ่มทดลอง E		ระดับ ความคิดเห็น	กลุ่มควบคุม C		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D		\bar{X}	S.D	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
13. เป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติงานค้นพบความสนับสนุนทางตนเอง	4.15	0.49	มาก	3.85	0.93	มาก
14. การลงมือปฏิบัติงานค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.45	0.60	มาก	3.80	0.76	มาก
15. เป็นกิจกรรมที่ได้ฝึกการค้นคว้าอยู่เสมอ	4.45	0.51	มาก	3.70	0.62	มาก
16. เป็นกิจกรรมที่ฝึกสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.40	0.61	มาก	4.00	0.80	มาก
17. เป็นกิจกรรมที่ฝึกสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.30	0.47	มาก	3.80	0.89	มาก
18. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงาน กับเพื่อน	4.20	0.62	มาก	3.50	0.61	มาก
19. เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์จินตนาการ	4.40	0.50	มาก	3.85	0.81	มาก
20. นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกทำกิจกรรมตาม ความสามารถของตน	4.30	0.57	มาก	3.70	0.80	มาก
รวม	4.33	0.55	มาก	3.76	0.76	มาก

จากตารางที่ 9 พบร่วมกับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่นำไปใช้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยวิธีสตอรี่ไลน์และวิธีปักติ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อ 14 การลงมือปฏิบัติงานค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.45$), ข้อ 15 เป็นกิจกรรมที่ได้ฝึกการค้นคว้าอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.45$), ข้อ 16 และ ข้อ 19 เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษา รู้จักการรวบรวมข้อมูล และเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์จินตนาการ ($\bar{X} = 4.40$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อ 16 เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษารู้จักการรวบรวมข้อมูล ($\bar{X} = 4.00$), ข้อ 13 และ

ข้อ 19 เป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติงานค้นพบความถนัดของตนเอง และเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์คิดตามการ ($\bar{X} = 3.85$) ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน คือ 4.33 และ 3.76 ตามลำดับ ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ด้านเนื้อหา

รายการ	กลุ่มทดลอง E		ระดับ ความคิดเห็น	กลุ่มควบคุม C		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D		\bar{X}	S.D	
ด้านเนื้อหา						
21. มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.50	0.51	มากที่สุด	4.15	0.67	มาก
22. ให้มีความรู้ที่แปลกใหม่และทันสมัย	4.45	0.51	มาก	3.85	0.59	มาก
23. มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษา	4.35	0.59	มาก	3.65	0.75	มาก
24. เนื้อหาในแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้	4.55	0.51	มากที่สุด	3.75	0.85	มาก
รวม	4.44	0.55	มากที่สุด	3.85	0.73	มาก

จากตารางที่ 10 พบร่วมกับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอร์ค์ไลน์และวิธีปักติด ด้านเนื้อหา ของกลุ่มทดลองมีระดับความคิดเห็น ดังนี้ ระดับมากที่สุด คือ ข้อ 24 เนื้อหาในแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้ ($\bar{X} = 4.55$), ข้อ 21 เนื้อหามีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.50$) และมีความคิดเห็นในระดับที่รองลงมา คือ ข้อ 22 เนื้อหาให้ความรู้ที่แปลกใหม่และทันสมัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อ 21 เนื้อหามีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.15$), ข้อ 22 เนื้อหาให้ความรู้ที่แปลกใหม่และทันสมัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และข้อ 24 เนื้อหาในแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้ ($\bar{X} = 3.75$) ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหาของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน คือ 4.44 และ 3.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอน

รายการ	กลุ่มทดลอง E		ระดับ ความคิดเห็น	กลุ่มควบคุม C		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D		\bar{X}	S.D	
ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอน						
25. ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้	4.40	0.60	มาก	3.85	0.88	มาก
26. ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดโดยตั้งคำถาม	4.35	0.49	มาก	3.70	0.86	มาก
27. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติ	4.55	0.51	มากที่สุด	3.80	0.77	มาก
28. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาสร้างความรู้ด้วยตนเอง	4.20	0.62	มาก	3.60	0.82	มาก
29. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำโครงการ/รายงานตามที่นักศึกษาสนใจ	4.30	0.47	มาก	3.50	0.76	มาก
30. ผู้สอนช่วยเหลือนักศึกษาในการทำโครงการ/รายงานโดยการชี้แนะ	4.10	0.45	มาก	3.45	0.60	ปานกลาง
31. ให้กำลังใจนักศึกษา	4.20	0.52	มาก	4.15	0.67	มาก
32. ให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษาชักถาม	4.20	0.52	มาก	3.90	0.72	มาก
รวม	4.30	0.52	มาก	3.74	0.78	มาก

จากการที่ 11 พบร่วมกัน พบว่าความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอรี่ไลน์และวิธีปักติด ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอน ของกลุ่มทดลอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 27 ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) และมีความคิดเห็นในระดับที่รองลงมา คือ ข้อ 25 และ ข้อ 26 ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้ และผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดโดยตั้งคำถาม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40, 4.35$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มควบคุม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อ 31 ผู้สอนให้กำลังใจนักศึกษา ($\bar{X} = 4.15$), ข้อ 32 ผู้สอนให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษาชักถาม ($\bar{X} = 3.90$) และ ข้อ 25 ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้ ($\bar{X} = 3.85$) ค่า

เฉลี่ยด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน คือ 4.30 และ 3.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

รายการ	กลุ่มทดลอง		ระดับ ความคิดเห็น	กลุ่มควบคุม		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา						
33. รับรู้ข้อมูลจากผู้อื่นฝ่ายเดียว	3.35	1.04	ปานกลาง	3.85	0.75	มาก
34. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	4.25	0.44	มาก	4.05	0.76	มาก
35. เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.25	0.55	มาก	3.65	0.99	มาก
36. เสาแท่งหากความรู้ด้วยตนเอง	4.35	0.59	มาก	3.70	0.98	มาก
37. สามารถคิด วิเคราะห์สร้างสรรค์จนสรุปเป็นความรู้ของตนเอง	4.30	0.57	มาก	3.70	0.98	มาก
38. ค้นพบความรู้จากการลงมือปฏิบัติงาน โดยที่ผู้สอนไม่ได้ช่วยเหลือ	3.75	0.85	มาก	3.65	0.98	มาก
รวม	4.05	0.75	มาก	3.75	0.92	มาก

จากตารางที่ 12 พนับว่าความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอร์กิล์นและวิธีป กติ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาของกลุ่มทดลอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อ 36 นักศึกษาเสาแท่งหากความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.35$), ข้อ 37 นักศึกษาสามารถคิด วิเคราะห์สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ของตนเอง ($\bar{X} = 4.30$), ข้อ 34 และ ข้อ 35 นักศึกษา มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.25$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อ 34 นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.05$), ข้อ 33 นักศึกษารับรู้ข้อมูลจากผู้อื่น ฝ่ายเดียว ($\bar{X} = 3.85$), ข้อ 36 และ ข้อ 37 นักศึกษาเสาแท่งหากความรู้ด้วยตนเองและ สามารถคิด วิเคราะห์ สร้าง

สรุค จนสรุปเป็นความรู้ของตนเอง ($\bar{X} = 3.70$) ค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน คือ 4.05 และ 3.75 ตามลำดับ

4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนตามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียน การสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์ไลน์และวิธีปกติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง ปรากฏผลดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดจากความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอร์ไลน์และวิธีปกติ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	ค่าสถิติพื้นฐาน		t
		\bar{X}	S.D	
กลุ่มทดลอง	20	4.29	0.27	4.95*
กลุ่มควบคุม	20	3.81	0.34	

$$t_{.05,38} = 1.684$$

จากตารางที่ 13 พบร่วมค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดจากความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์ไลน์และวิธีปกติ ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($t = 4.95$) ซึ่งแสดงว่านักศึกษากลุ่มทดลอง มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษากลุ่มควบคุม กล่าวคือค่าเฉลี่ยด้านความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมในทุกด้าน ผลการวิเคราะห์ในตารางนี้สอดคล้องกับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์แบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ให้ไวริสตอร์ีไลน์สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์แบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ไวริสตอร์ีไลน์ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาใน 2 ด้าน คือ ด้านผลลัพธ์ทางการเรียน และด้านความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป รหัส 1550103 (Reading English for General Purposes) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมา คือ แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป เครื่องมือทั้งหมดได้รับการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองสอน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ

- ขั้นตอนที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลองสอน (Pretest)
- ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการทดลองสอน
- ขั้นตอนที่ 3 ทำการทดสอบหลังทดลองสอน (Posttest)
- ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน และ
- ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่ามัธยมิเล็กซิตร (\bar{X})
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และค่าความแปรปรวน ($t - test$) ซึ่งจะสรุปผลการวิจัย
อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์แบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยให้ไวริสตอร์ีไลน์ สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้วิจัยทำการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการสอนแบบสตอร์ีไลน์ พบร่วมกันมี ส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และผลลัพธ์ทางการเรียน

บทบาทผู้สอน ผู้สอนจะมีบทบาทที่สำคัญ คือ 1) บทบาทในขั้นการเตรียมการ วางแผน การสอน เรียนการสอน สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษา อังกฤษทั่วไป และสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน และ 2) บทบาทในขั้นดำเนินการ คือเป็นผู้担当คำถ้ามหลัก เป็นผู้อำนวยความสะดวก และจะต้องเป็นผู้ที่ลดบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้กำกับ

บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีบทบาทที่สำคัญคือ จะต้องเป็นผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนกับเพื่อนๆเพื่อค้นหาคำตอบของสาระสุปั้อความรู้ได้ด้วยตนเองและเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

1.1 ผลการหาค่าความตรงเรียงเนื้อหาและจุดประสงค์ ระหว่างข้อคำถามในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง -0.33 - 0.49 จำนวน 12 ข้อ และอยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 จำนวน 58 ข้อ จากจำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 70 ข้อ

1.2 ผลการหาค่าความตรงเรียงเนื้อหาและจุดประสงค์ ระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.00 – 0.49 จำนวน 15 ข้อ และอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 จำนวน 38 ข้อ จากข้อคำถามทั้งสิ้น 53 ข้อ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.61$) ซึ่งนักศึกษากลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

โดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์และวิธีปักติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองสอน ในด้านต่าง ๆ ปรากฏผล ดังนี้

ด้านบรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อม

กลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์ มีระดับความคิดเห็นดังนี้

ระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ

ข้อ 1 ลักษณะท่าทางและอัธยาศัยของผู้สอนเป็นกันเอง ช่วยให้นักศึกษา
กล้าแสดงออกมากขึ้น ($\bar{X} = 4.55$)

ข้อ 6 นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.50$)

ระดับมากรองลงมา คือ

ข้อ 7 นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนร่วมห้องเรียน
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$)

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนด้วยวิธีปักติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ
ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ

ข้อ 1 ลักษณะท่าทางและอัธยาศัยของผู้สอนเป็นกันเอง ช่วยให้นักศึกษา
กล้าแสดงออกมากขึ้น ($\bar{X} = 4.45$)

ข้อ 5 นักศึกษาเห็นคุณค่าของงานที่ทำ ($\bar{X} = 4.30$) และ

ข้อ 8 นักศึกษาได้ฝึกตนเองให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.10$)

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนด้านบรรยากาศการเรียนและสภาพ
แวดล้อมของนักศึกษากลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุม อยู่ในระดับที่ 4.32 และ 3.89 ระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่มากเข่นเดียวกัน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์ มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ

ข้อ 14 การลงมือปฏิบัติจนค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.45$)

ข้อ 15 เป็นกิจกรรมที่ได้ฝึกการค้นคว้าอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.45$)

ข้อ 16 และข้อ 19 เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาวู้จกการรวมรวมข้อมูล และเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์ในงาน ($\bar{X} = 4.40$)

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนด้วยวิธีปักติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ

ข้อ 16 เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาวู้จกการรวมรวมข้อมูล ($\bar{X} = 4.00$)

ข้อ 13 และ 19 เป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติ จนค้นพบความสนันดูของตนเอง และเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์ในงาน ($\bar{X} = 3.85$)

ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน คือ 4.33 และ 3.76 ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นมีค่าอยู่ในระดับที่มากเท่ากัน

ด้านเนื้อหา

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ

ข้อ 24 เนื้อหาในแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้ ($\bar{X} = 4.55$)

ข้อ 21 เนื้อหามีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.50$)

ระดับความคิดเห็นในระดับที่รองลงมา คือ

ข้อ 22 เนื้อหาให้ความรู้ที่แปลกใหม่และทันสมัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$)

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนด้วยวิธีปักติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ

ข้อ 21 เนื้อหามีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.15$)

ข้อ 22 เนื้อหาให้ความรู้ที่แปลกใหม่และทันสมัย ($\bar{X} = 3.85$) และ

ข้อ 24 เนื้อหาในแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้ ($\bar{X} = 3.75$)

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาด้านเนื้อหาระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน คือ 4.44 และ 3.85 ส่วนค่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เหมือนกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่มาก

ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอน

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์เลน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 27 ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)

ระดับความคิดเห็นในระดับที่รองลงมา คือ

ข้อ 25 และข้อ 26 ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้ ($\bar{X} = 4.40$) และผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดโดยตั้งคำถาม ($\bar{X} = 4.35$)

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ

ข้อ 31 ผู้สอนให้กำลังใจนักศึกษา ($\bar{X} = 4.15$)

ข้อ 32 ผู้สอนให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษาซึ่กัน ($\bar{X} = 3.90$) และ

ข้อ 25 ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้ ($\bar{X} = 3.85$)

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน คือ 4.30 และ 3.74 ส่วนค่าระดับความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน คือ มีระดับความคิดเห็นที่มากเช่นกัน

ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์เลน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ

ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ

ข้อ 36 นักศึกษาสามารถแสดงความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.35$)

ข้อ 37 นักศึกษามารถคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์จนสรุปเป็นความรู้ของตน ($\bar{X} = 4.30$)

ข้อ 34 และข้อ 35 นักศึกษามีปัจจัยพันธุ์กับผู้อื่นและเรียนรู้ด้วยตนเอง

($\bar{X} = 4.25$)

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นมาก 3 อันดับแรก คือ

ข้อ 34 นักศึกษามีปัจจัยพันธุ์กับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.05$)

ข้อ 33 นักศึกษาปรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้อื่นฝ่ายเดียว ($\bar{X} = 3.85$)

ข้อ 36 และข้อ 37 นักศึกษา sewage หาความรู้ด้วยตนเองและสามารถคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ของตนเอง ($\bar{X} = 3.70$)

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาจะห่วงกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน คือ 4.05 และ 3.75 ส่วนค่าระดับความคิดเห็นจะอยู่ในระดับเดียวกันคืออยู่ในระดับที่มากเหมือนกัน

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองสอน

พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษากลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสอดคล้อง แล้วของนักศึกษากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 4.95$) แสดงว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษากลุ่มควบคุม กล่าวคือ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกด้าน ส่วนค่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับที่มากเท่ากันทุกด้าน ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

การอภิปรายผล

หลังจากที่ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยจนครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

1. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร เอกสารการวัดผลประเมินผล และได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสม โดยมีผู้เชี่ยวชาญ เป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน และอาจารย์ชาวไทย จำนวน 2 ท่านซึ่งสังกัดอยู่ใน

โปรแกรมวิชาภาษาต่างประเทศ คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม และทำการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ได้กຽณพิจารณาด้วยสอดความถูกต้องของภาษา และความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์ เมื่อนำผลการพิจารณาไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องที่อยู่ระหว่าง -0.33 – 0.49 จำนวน 12 ข้อ และอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 จำนวน 58 ข้อ จากข้อคำถามจำนวน 70 ข้อ ทำให้ได้ข้อคำถามที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ ผู้วิจัยจึงเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาใช้เป็นข้อคำถามในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งนี้ โดยใช้สูตรการคำนวณและเกณฑ์ในการพิจารณาของ บุญเชิด กิญโญนันตพงษ์ (2526 : 89 – 91)

2. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญที่ทำการสอนในโปรแกรมวิชาหลักสูตรและการสอน และโปรแกรมการวัดผลประเมินผล จำนวน 3 ท่าน ผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.00 – 0.49 จำนวน 15 ข้อ และอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 จำนวน 38 ข้อ จากข้อคำถาม 53 ข้อ ทำให้ได้ข้อคำถามที่มีความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ ผู้วิจัยจึงเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในครั้งนี้ โดยใช้สูตรการคำนวณและการพิจารณา ของ บุญเชิด กิญโญนันตพงษ์ (2526 : 89 – 91)

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.61$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยให้วิธีสอนอีร์ลีนนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีปกติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน และยังคงกับที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) ซึ่งได้รวบรวมผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนอ่าน 2 วิธี ที่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่น การสอนอ่านด้วยวิธีเคราะห์ข้อความกับการสอนด้วยวิธีเดิม การสอนอ่านโดยกิจกรรมคู่และตามปกติ การสอนอ่านโดยใช้กลยุทธ์การสร้างแนวคิดกับการสอนด้วยวิธีปกติ การสอนโดยใช้กิจกรรมและการสอนตามหนังสือแบบเรียน การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับการสอนโดยคู่เป็นศูนย์กลาง ฯลฯ ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับที่ พนม พงษ์พညุลย์, 2533 : 10 ที่ได้กล่าวไว้ว่า "การแสวงหาแนวทาง วิธีการ และรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ ๆ เช้ามาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก” พิมพันธ์ เวสาโกศล, 2533 : 7 “ได้กล่าวไว้ เช่นกัน พอกลุ่มได้ว่า การสอนเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาด้านประสิทธิภาพทางการเรียน เพราะการสอน เป็นความพยายามช่วยให้บุคคลมีความรู้ ความสามารถ หรือเปลี่ยนพฤติกรรม นอกจากนี้ พนม พงษ์ไพนูลย์, 2533 : 10 ได้กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า วิธีการสอนนั้นมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และ เป็นปัจจัยโดยตรงที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และพระธรรมปีปฏิก (2539) กล่าวไว้ เช่นกันว่า การจัดการเรียนการสอน ต้องมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้จะต้องยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง

นอกจากงานวิจัยและการแสดงทัศนะของนักการศึกษาที่ได้ประมวลมาข้างต้น ยังมีงานวิจัย ที่เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่นักวิจัยหลายท่านได้ค้นพบ เช่น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) พบว่า การสอนในห้องเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และครูเป็นศูนย์กลาง จะมีความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน สำหรับวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์ ผู้ที่นำบทดลงให้ในเมืองไทย คือ ชาตรี สำราญ (2540) อรหัย มูลคำ และคณะ (2542) และ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (ม.ป.ป.) พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์ มีการพัฒนาในด้านร่างกาย อารมณ์ สมคем และสติปัญญาอย่างเป็นที่พอใจ ซึ่ง สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ อันจะเป็นการนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนสืบต่อไป

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษา ที่ต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอร์รีไลน์ และวิธีปักติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะขออภิปรายเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านบรรยายการเรียนและสภาพแวดล้อม

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น ในด้านบรรยายการเรียนและสภาพแวดล้อมของ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะพบว่า กลุ่มทดลองมีความคิดว่า ลักษณะท่าทางและอธิบาย ของผู้สอน โดยวิธีสตอร์รีไลน์มีความเป็นกันเองมากที่สุด ซึ่งมีผลทำให้นักศึกษาถ้าแสดงออกมากขึ้น และนักศึกษายังมีความคิดเห็นในระดับที่มากที่สุดอีกประเด็นหนึ่งคือ นักศึกษาเห็นความสำคัญ ของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนในเรื่องความสำคัญที่เรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนร่วมห้อง ก็ดีกว่าอยู่ในระดับที่มาก ส่วนในกลุ่มควบคุมนั้นจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากกลุ่มทดลอง คือ

กลุ่มนี้จะมีความคิดเห็นว่า ลักษณะท่าทางและอธิบายศัยของผู้สอนเป็นกันเอง ช่วยให้นักศึกษา กล้าแสดงออกมากขึ้น นักศึกษาเห็นคุณค่าของงานที่ทำ และนักศึกษาได้ฝึกฝนเองให้มีวินัย และความรับผิดชอบอยู่ในระดับที่มาก

จะเห็นว่า ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในด้านบรรยากาศการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย ในเรื่องของลักษณะท่าทางและอธิบายศัยของผู้สอนอันจะมีผลต่อความกล้าแสดงออกของนักศึกษา ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากคือ กลุ่มทดลองให้ความคิดเห็นด้านความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับที่มากที่สุด และการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อนในกลุ่ม และเพื่อนในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มควบคุมเห็นคุณค่าของงานที่ทำ และฝึกฝนเองให้มีวินัย และความรับผิดชอบมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ว่า กระบวนการเรียนรู้ที่แท้จริงนั้น ไม่ใช่การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนท่องจำ ไม่ใช่เป็นการเรียนที่สร้างความทุกษ์ แต่เป็นการเรียนที่มีความสุข จึงเน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติ รู้จักการศึกษาค้นหาความจริงและฝึกฝนด้วยตนเอง จนเกิดความเข้าใจและกระจ่าง นั่นคือ จะต้องสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งสอดคล้องกับ Joyce and Weli, 1972 : 11 – 12 ได้กล่าวว่า การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าเป็นกลุ่มจะเป็นการสร้างให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมโดยการเรียนรู้ร่วมกัน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มทดลองมีความเห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป มีการลงมือปฏิบัติงานค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตนเอง เป็นกิจกรรมที่ได้ฝึกการค้นคว้าอยู่เสมอ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้มีการรวมรวมข้อมูล และเป็นกิจกรรมที่ได้สร้างสรรค์คืนนาการ อยู่ในระดับที่มาก ส่วนในกลุ่มควบคุมมีความเห็นว่า เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษารู้จักการรวมรวมข้อมูล ได้ลงมือปฏิบัติงานค้นพบความถนัดของตนเองและเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์คืนนาการ อยู่ในระดับที่มาก เช่นกัน

เมื่อนำความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของทั้ง 2 กลุ่ม มาเปรียบเทียบกัน จะพบว่า การสอนทั้ง 2 วิธี คือ การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ และโดยวิธีปิกติ นักศึกษาจะมีความคิดเห็นที่คล้ายกันทั้ง 3 ประเด็น 即แตกต่างกันก็ตรงที่การให้ความสำคัญของความคิดเห็น กล่าวคือ กลุ่มทดลองจะมีความคิดเห็นว่า การลงมือปฏิบัติตัวอย่างในกิจกรรม การเรียนอยู่ในระดับที่มาก และรองลงมาคือ ฝึกค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกรวมรวมข้อมูล และได้สร้างสรรค์คืนนาการตามลำดับ สำหรับในกลุ่มควบคุมนั้น มีความคิดเห็นว่า การรวมรวมข้อมูล

สำคัญมากกว่าการได้ลงมือปฏิบัติงานค้นพบความสนใจของตนเอง ความคิดที่ถูกนำไปนั่นคือ เป็นกิจกรรมที่ได้สร้างสรรค์ในด้านการ

ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ สอดคล้องกับ John Dewey อ้างใน วลัย พานิช (2541) ที่ว่า ผู้เรียนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความรู้ ประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียน และผู้เรียนจะเป็นผู้แสดงหา ติดตามการเรียนรู้ด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (พ.ค.ร.) , 2541 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และทิศนา แคมมอนส์ "ได้พัฒนาขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540"

ด้านเนื้อหา

กลุ่มทดลองจะมีความคิดเห็นว่า เนื้อหานั้นแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้ และเนื้อหาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด ในขณะที่ กลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่าทั้ง 2 ประเด็น จัดอยู่ในระดับที่มาก อีกประการหนึ่งที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นตรงกัน คือ เป็นเนื้อหาที่เปลกใหม่และทันสมัยมาก

จากการประเมินความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม แม้ว่าจะมีความคิดเห็นในระดับที่ตรงกันถึง 3 ประเด็น แต่เมื่อจัดระดับความคิดเห็น จะพบว่า ในกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์นั้น เนื้อหานั้นแต่ละหน่วยของรายวิชา สามารถบูรณาการไว้ด้วยกันได้ และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ พระเทพเวที (2531) วัฒนาพร วงศ์พุทธ์ (2542) ติวอี้ (Dewey, 1933) และ อรหย มูลคำ (2542) ที่มีความคิดเห็นตรงกันว่า การศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียน ในลักษณะเบ็ดเสร็จทั้งตัว ไม่ใช่เพียงเพื่อพัฒนาด้านใดด้านหนึ่ง การนำเอกสารศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสาน融通 จึงเกิดประโยชน์ต่อการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนมาก

นอกจากนี้ Steve Bell และ Katyh Fifield อ้างใน ชาตรี สารัญ (2542) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญในการบูรณาการเนื้อหารือหลักสูตรว่า เป็นความจำเป็นสำหรับศวัสดิการน้ำและอนาคต เพราะโลกในทศวรรษหน้าต้องการคนที่มีความสามารถในการผสานรวมศาสตร์หลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับที่ Amy E. Seely (เพราพรรณ โภณลามาลัย, 2539) ได้กล่าวว่า "การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการจะช่วยให้ทั้งครู

และนักเรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ และในทางกลับกันก็จะสามารถเชื่อมโยงเรื่องของชีวิตจริงภายนอกห้องเรียนเข้ากับสิ่งที่เรียนได้ ห้องเรียนจึงเปรียบเสมือนหน้าต่างโลก..."

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู

กลุ่มทดลองมีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์นั้น ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด และผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้ รวมทั้งกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดโดยตั้งคำถามอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่า ผู้สอนให้กำลังใจนักศึกษา ให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษาได้ชัดเจน และ อธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นจะพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่าง กัน คือ กลุ่มทดลองจะมีความคิดเห็นว่า ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด ใน ขณะที่กลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่า ผู้สอนให้กำลังใจนักศึกษามากที่สุด ความแตกต่างกันอีก ประเด็นหนึ่ง คือ กลุ่มทดลองมีความคิดเห็นว่า ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้ อยู่ ในระดับที่มาก เป็นอันดับ 2 แต่ในกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่า การอธิบายเพิ่มเติมน้อยในระดับ มากเป็นอันดับที่ 3 และประเด็นสุดท้ายที่ทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันก็คือ กลุ่มทดลองมีความเห็นว่า ผู้สอนให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษาได้ชัดเจนอยู่ในระดับที่มากอันดับที่ 3 แต่ในกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่า มากเป็นอันดับที่ 2

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทดสอบค่า t ของกับ Steve Bell (1998) พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (ม.ป.ป.) อรหัย มูลคำ และคณะ (2542) และ ณู ฤทธิกุล (2542) ซึ่งมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า บทบาทของผู้สอนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น ผู้สอนจะต้องเน้นที่กระบวนการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้ที่ค่อยเสริมแรง

ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นว่าได้เสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ของตน มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนนักศึกษาในกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอน ได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รับรู้ข่าวสารจากผู้อื่นฝ่ายเดียว แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ของตนเอง อยู่ในระดับที่มาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ จะพบว่า ความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกัน คือ กลุ่มทดลองมีความคิดว่า ในการเรียนรู้ของนักศึกษานั้นได้มีการเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากเป็นอันดับ 1 ส่วนในกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่าในการเรียนรู้นั้นนักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อนมากเป็นอันดับแรก ในลำดับรองลงมาที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มทดลอง มีความเห็นว่า ในการเรียนรู้นั้นนักศึกษาได้ใช้ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ของตน ในทางตรงข้ามกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาได้รับความรู้ จากผู้อื่นฝ่ายเดียว ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอีกข้อหนึ่งคือ นักศึกษาในกลุ่มควบคุมได้มีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่นมาก แต่ในกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่าได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่วนในกลุ่มควบคุม มีความเห็นว่า นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ของตนเองได้มาก

ผลการพิจารนามีความแตกต่างกันในทุกประเด็น ตลอดลักษณะ สมณฑา พรมบุญ (2540) ที่ได้กล่าวเปรียบเทียบกระบวนการภาระการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางและผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (เอกสาร “ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม” โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. เอกสารอัดสำเนา, 2540) ว่ากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางนั้นมีความแตกต่างกันทั้งในด้านบทบาท การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และการวัดผลประเมินผล

5. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสอน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในด้าน บรรยายการเรียนและสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ด้านพฤติกรรมการ สอนของผู้สอน และด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น ต่อกระบวนการเรียนการสอน ในทุก ๆ ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 4.95$) โดยนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ผลการวิเคราะห์สอด คล้องกับสมมติฐาน และยังสอดคล้องกับที่ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (พ.ค.ร.) , 2541 ทิศนา แ xenmn (2540) วัลย พานิช (2541) วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542) อรทัย มูลคำ และคณะ (2542) และชาตรี สำราญ (2542) ที่ได้กล่าวถึง

ดังนีบ่งชี้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีความแตกต่างกันกับการสอนโดยวิธีปกติ

จากข้อสรุปผลการวิจัยและการอภิปรายที่ได้ประมวลมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการศึกษา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์เลน สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยและผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ไลน์ ในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่ไปสำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนารูปแบบการสอนสตอร์ไลน์ การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอร์ไลน์ และการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรหันหน้าและคำนึงถึงในสิ่งต่อไปนี้

บทบาทผู้สอน ผู้สอนควรจะต้องมีบทบาทที่สำคัญคือ เป็นผู้เตรียมการและเป็นผู้ดำเนินการ ในการเตรียมการนั้นผู้สอนควรจะต้องมีการวางแผนการสอนก่อนแล้วจึงทำการเรียน แผนการสอนเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นจึงสร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และในการประเมินผู้สอนควรประเมินผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและด้านความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อกระบวนการเรียนการเรียน การสอน การประเมินผลนี้ควรประเมินตามสภาพความเป็นจริง

ส่วนในขั้นดำเนินการ บทบาทที่สำคัญของผู้สอนคือ ผู้สอนควรมีความตระหนัก ในการลดบทบาทจากการเป็นผู้บอก มาเป็นผู้สร้างข้อคำถามที่สามารถตอบได้อย่างหลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดกันเพื่อนและลงมือปฏิบัติเพื่อค้นหาคำตอบจนสามารถสรุปเป็นความรู้ของตนเองได้ และครุยวรเป็นผู้ที่อยากรู้ความลึกซึ้งของความหลากหลาย ให้กำลังใจและให้คำแนะนำ

บทบาทผู้เรียน ในกิจกรรมการเรียนการสอนสตอร์ไลน์ผู้เรียนจะไม่เป็นผู้ที่รอ ค่อยรับความรู้จากผู้สอน แต่ผู้เรียนจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการเรียน ลงมือปฏิบัติเพื่อค้นหาคำตอบ ทำงานกับเพื่อนอย่างมีความสุข และสามารถสรุปเป็นความรู้ได้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการเรียนการสอนแบบสตอร์ไลน์ ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนควรจะเกิดจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเพื่อนซึ่งอาจจะ

ปรากฏได้ในหลายรูปแบบ เช่น สร้างไปสเตอร์ หนังสือเล่มใหญ่ (Big book) หนังสือเล่มเล็ก (Small book) การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงละครฯลฯ ซึ่งเกิดจากการลงมือปฏิบัติและวัดได้จากสภาพความเป็นจริง ส่วนผลลัพธ์ที่ทางการเรียน ผู้สอนอาจจะทำการวัดผลได้โดยการสร้าง เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความจำ ความเข้าใจและการนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการเขียนแผนการสอนสตอรี่ไลน์ การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชา เช่น วิทยาศาสตร์ สังคม สิ่งแวดล้อม ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ศิลปะ ฯลฯ และใช้ได้ในทุกระดับชั้น ผู้สอนควรเรียน แผนการสอนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครบองค์ประกอบ คือ มีหัวเรื่องเป็นแกน มีจุด เป็นบทนำเรื่อง ซึ่งในข้านี้จะเป็นการบรรยายภาพรวมของสถานที่ เวลา หรือพื้นฐานความรู้ทั่วๆ ไป เมื่อมีสถานที่แล้วก็จะต้องมีสิ่งที่มีชีวิตเข้ามาอยู่ในข้านี้ สิ่งมีชีวิตอาจจะเป็นคนหรือสัตว์ เมื่อ สิ่งมีชีวิตมาอยู่ร่วมกันจะมีการดำเนินเรื่องและในการดำเนินเรื่องจะต้องมีปัญหาเกิดขึ้นเพื่อให้ตัว ละครซึ่งอาจจะเป็นผู้เรียน ได้ทำการแก้ไข ในทุกองค์ประกอบนี้ผู้สอนควรสร้างข้อคำถามนำที่มี ความตื่นเนื่องสัมพันธ์กัน และเป็นคำถามที่กระตุนให้ผู้เรียนร่วมกันใช้ความคิด มีการริเริ่มสร้าง สรรค์ ใช้จินตนาการ เพื่อค้นหาคำตอบ

3. ข้อเสนอแนะด้านพฤติกรรมของผู้สอน จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลลัพธ์ที่ทาง การเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่นำไป ของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์มีความแตกต่าง จากกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ คือ กลุ่มทดลองมีผลลัพธ์ทางการเรียนที่สูงกว่า

นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนของผู้เรียนกลุ่ม ที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธี ปกติเช่นกัน คือ นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์มี ความเห็นว่าบรรยายการเรียนและสภาพแวดล้อมช่วยสร้างเสริมให้ตนมีความกล้าที่จะแสดง ออกทั้งทางด้านพฤติกรรมและความคิดเห็นมากขึ้นเนื่องจากอธิบายของผู้เรียนเป็นกันเอง เป็นผู้ คุยกันให้กำลังใจและกระตุนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อันจะนำไปสู่การสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาที่มีโอกาสลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการฝึก การค้นคว้าอยู่เสมอ จนทำให้ค้นพบวิธีการเรียนรู้เป็นของตนเอง ในด้านเนื้อหาที่เป็นการบูรณาการ เนื้อหาภายในรายวิชาให้มีความเกี่ยวพันกัน มีความทันสมัยและมีประโยชน์ต่อการนำมาประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันมาก ส่วนในด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้ เรียนนั้น ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและเพิ่มเติมเนื้อหาเมื่อเห็นว่าผู้เรียนยังคงพร่อง

อยู่ นอกจ้านี้ยังคงอยู่เสริมแรงให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีปติสมพันธ์กับผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และมีความสุขในการเรียน

เป็นการแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการสอนและบทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ในทุกขั้นตอนมีผลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จะนั้นผู้สอนจึงควรนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลวัทน์ ครุฑแก้ว. การเดาศพที่จากบริบทเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว.

ปริญญาอินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
อัดสำเนา.

กรรมการฝึกหัดครู. เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงวิชาการ "หลักสูตรฝึกหัดครูราชภัฏ
ปฏิวัติครุไทย แนะนำหลักสูตรการฝึกหัดครูที่ราชภัฏไว้ในปัจจุบัน." กรรมการฝึกหัดครู,
2542.

_____ . กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พุทธศักราช 2531. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.

กรมวิชาการ. การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว,
2539.

_____ . คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2535.

_____ . คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2534.

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการเรียนการสอน แบบหน่วยบูรณาการ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2540

_____ . หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2534.

_____ . หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2533.

กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. นักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้นอย่างไร. กรุงเทพฯ : กรม
วิชาการ, 2539.

_____ . "นักเรียนไทยอ่อนภาษาอังกฤษ," สารสนเทศ. (กรกฎาคม 2542)

กระทรวงศึกษาธิการ. การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2539.
กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ปรับปรุง พ.ศ.
2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2534.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : จงเจริญ การพิมพ์, 2520.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2525.

_____ หลักสูตรวิทยาลัยครุ ฉบับปรับปรุง 2536 สาขาวิชาการศึกษา.

กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครุ, 2536.

กัญดา ธรรมมงคล "การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์," ภาษาปริทัศน์ 2. (ภาคปลาย ปีการศึกษา 2526) : 30-39.

Gardner, H "Multiple Intelligence" ใน สารานุกรมการศึกษา ชุมชนดุษฎีบัณฑิต บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 1 (กรกฎาคม 2541) : 10.

กาญจนา เกรียรติประวัติ. วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

กิติยาดี บุญชื่อ และคณะ. "การเรียนรู้อย่างมีความสุข" การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541.

เกษม สุดหอม และคณะ. ระเบียบวิธีการสอนทั่วไป. พิชณุโลก : โรงพิมพ์ตระกูลไทย, 2516.

จัล สรวณณเวลา. การประชุมสัมมนาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษา. กันยายน 2542 ณ เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. 2542.

จันทร์เพ็ญ เชือพาณิช. ประมวลบทความการเรียนการสอนและการวิจัยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

จันทร์เพ็ญ พิมลสมบูรณ์. วิธีการที่ครูใช้ปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

ใจทิพย์ ณ สงขลา. "นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย WWW," สารบัญ. 2, 15 (มิถุนายน 2542)

ฉลวย ชาวนาวิก. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีและไม่มีการนำเรื่องระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัծสำเนา.

ฉัตรสุดา ดวงพลอย. "แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และจิตวิทยาการเรียนรู้และการอ่านภาษาอังกฤษ" ภาษาปริทัศน์ 1 (ภาคต้นปีการศึกษา 2526: 1-4)

บุศรี วงศ์ตันนະ. เทคนิคการใช้สอดคล้องเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. การพัฒนาเพิ่มสะสางงานในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท ดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

ชัยวัฒน์ ตันทรงชี. "การเปรียบเทียบสัมฤทธิผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคงนัก
ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เกมและสถาน
การณ์จำลอง" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

หวานิต ฐิตารว. พัฒนาการของ การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท บัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529.

ทัศนีย์ สงวนสัตย์. "ของฝากครูอังกฤษ," วิชาการ. 31, 2 กุมภาพันธ์ 2542) : 31-34.

ทศนา แรมมนี. "การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : CIPPA," วิชาการ. 5
(พฤษภาคม 2542)

_____. "ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ในการสอน" ในกลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ
เล่ม 10. กรุงเทพฯ : มูลนิธิบ้านพิมพ์, 2522.

_____. ทฤษฎีการสอนในทัศนะของนักการศึกษาด่าง ๆ . ม.ป.ท., ม.ป.ป. (อัด
สำเนา)

_____. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เล่ม 1. ("ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ในการสอน" ในกลุ่ม
สัมพันธ์). กรุงเทพฯ : มูลนิธิบ้านพิมพ์, 2522.

_____. เอกสารประกอบการนำเสนอวัสดุรวมทางการเรียนการสอนเพื่อการ
พัฒนาที่ยั่งยืน. "การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง", เอกสาร
ประกอบการอบรม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ธนู ฤทธิภูล. "การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง," วิชาการ. 2, 6 (มิถุนายน 2542)

ชำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาด
พร้าว, 2532.

นภดล เจนอักษร. การศึกษาวิธีสอนของพระพุทธเจ้า. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2535.

นวลจิตต์ เชาว์กีรติพงศ์. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับครุวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

_____. "การสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง," วิชาการ. 2, 4 (เมษายน 2542)

นิตยา ประพุตติกิจ. "การเปรียบเทียบสัมฤทธิผลทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครู วิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร กับการฝึกรูปประโยค" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

นิรมล คงอินทร์. การศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับพฤติกรรมในการสอนและการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมปีที่ 5. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี 2532. อัծำเนา.

นุญชุม ศรีสระอด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวิริยสาสน์, ม.ป.ป.

นุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : ไอ.เอ.ส. พринติ้งเอชส์, 2526.

ปทีป. เมฆาคุณกุณี. เอกสารประกอบการอบรมการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนสถาบันราชภัฏ. "วัดอย่างไรจะได้ผล". กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ปราโมทย์ จันทร์เรือง. การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนการสอนบูรณาการทักษะการคิดกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อทักษะการคิดของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ผุสดี ถาวรสกุล. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

พนม พงษ์ไพบูลย์. "อะไรมีคือการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี," วิชาการ. (2542)

พรชุลี อาชวานิจ. การเรียนรู้ภาษาไทยที่สอง : ผลการวิจัยเอกสาร. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2541.

พระเทพเวที. เพื่อนาคตของการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

พระธรรมปีรุก (ป.อ.ปยุตโต). จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาคนตามแนวธรรมชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหธรรมิก, 2539.

- ผลสัมฤทธิ์ โพธิศรีทอง. การผลิตครูแนวทางใหม่ของสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ.
เอกสารอัดสำเนาประกอบการบรรยาย ณ สถาบันราชภัฏนั้นๆ บ้านจอมบึง สำนักงาน
สถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ, มีนาคม 2541.
- _____ "ครุศาสตร์ปฐมภูมิการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้สำเร็จได้
อย่างไร," ข้าราชการครู. 3 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2540) : 10-17.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2521.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : พิงเกอร์ปรินแคนดี้เมดี้, 2535.
- พัชรี ชินธรรมมิตร. "บทบาทของกิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ," ปริทัศน์ 1.
(ภาคต้น ปีการศึกษา 2526) : 48-55.
- พิกุล บุญยรัตพันธ์. "การสร้างแบบฝึกหัดโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษแบบคอกนิทิพ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชา
มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. แนวคิดและแนวทางของการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็น^{ศูนย์กลาง}. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2541. อัดสำเนา
- พิมพ์พันธ์ เวสสะโกศล. การพัฒนารูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้น
กระบวนการสำหรับนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ
ศาสตร์บัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พิมพ์พันธ์ เวสสะโกศล. การพัฒนารูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ
การสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษาของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- พุทธทาสภิกขุ. อุดมคติแก่ปัญหาได้ทุกชนิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.
- เพ็ญสวัสดิ์ วงศ์พาณิชย์. ผลการใช้วิธีควบคุมตนเองเพื่อปรับพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนกับ^{การเปลี่ยนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ} : การศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียน
กาฬสินธุ์พิทยาสรรค์. วิทยานิพนธ์ ศธ.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2528.
- แพนศรี ราษพรมมา. ศึกษาผลการใช้กลุ่มฝึกฝนความไวในการรับรู้ ที่มีต่ออัตโนมัติ^{ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1} มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง

สมานจันทร์ จังหวัดนครปฐม, วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีศึกษามหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยนเรศวร, ม.ป.บ.

ไฟฟาร์ย สินลารัตน์. หลักและการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

มนูรี ศุขวัฒน์. "อ่านทำไม่ อ่านอะไรมาก อ่านอย่างไร," ภาษาปริทัศน์ 1. (ภาคต้นปีการศึกษา 2526) : 31-35.

เรขา อรุณวงศ์. รูปแบบการสอน. กำแพงเพชร : สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร, 2540.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. ปัญหาและอุปสรรคของการสอนภาษาอังกฤษ ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

ละเอียด รักษ์ผ่า. รูปแบบการสอนเป็นกลุ่มที่ให้ผลการเรียนใกล้เคียงกับผลการสอนแบบ ครูหนึ่งคนด่อนักเรียนหนึ่งคน. ปริญนานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

วนิดา พันธ์แก้ว. ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษอังกฤษ ของนักศึกษาฝึกหัดครู ระดับปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ, วิทยา นิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. ถ่ายเอกสาร

วัลย พานิช. การสอนโดยวิธีสอดร่องรีลайн. เอกสารประกอบการอบรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2542.

วัฒนาพร ระงับทุกษ์. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ 1999, 2541.

แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บริษัทแอล ที เพรส, 2542.

วันทนี สีทับทิม. "การเบริญเทียนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาแมธยม ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วัลลี หลีสันติพงศ์. "ทิศทางการพัฒนาคนไทยและประเทศไทย." วิชาการ. (2542)

瓦รี ถีระจิตรา. การจัดและปรับปรุงสภาพห้องเรียน หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียน ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2526.

- การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วิจิตรา ศรีสะอ้าน. รายงานผลการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 9 เรื่องการวิจัยทางการศึกษา และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, ม.ป.บ
- วิไล ชีวเจริญกุล. ความสามารถในการฟัง การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ฝึกหัด ครุ ระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ของไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523 . ถ่ายเอกสาร
- ศักยินทร์ สุวรรณใจน์. "การพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพครูสู่ ค.ศ. 2000," ข้าราชการครุ. 3 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2542) : 18-25.
- ศิริลักษณ์ คอมันต์, สนธิ วรัญญาณนา. สภาพปัจจุบันของการอุดมศึกษาในประเทศไทย. พิมพ์พันธ์ เวสสະโกศล. ม.ป.ท., ม.ป.บ.
- ศิลศิริ สว่างจิตรา. สำรวจเขตคติทางด้านวิชาการของอาจารย์และนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก. พิษณุโลก : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2535.
- ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง, 2541. หน้า 3-4.
- สรวานา ประวัลพฤกษ์. นักวางแผนวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.
- สงด อุทรวันน์. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2532.
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. โฉมหน้าใหม่ของการศึกษาไทยควรเป็นอย่างไร. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2538.
- สมคิด ชุนทองนุ่ม. "อนาคต," วิชาการ. (2542)
- สมพงษ์ สิงหนาٹ. การพัฒนาฐานแบบการจัดการเรียนการสอนแบบภาคสนาม สำหรับวิชาหลักการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

- สมหวัง พิธิyanวัฒน์. รายงานผลการประเมินเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะของนักวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2537.
- สรรศ วรอินทร์. "การปฏิรูปการเรียนรู้," ข่าวบันทึกวิทยาลัย. 4,8 (สิงหาคม 2542)
- สันติ ธรรมบำรุง. การสอนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2523.
- สำนักงานการประเมินคุณภาพการศึกษาจังหวัดนราธิวาส. หน่วยศึกษานิเทศก์. การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. นครราชสีมา : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประเมินคุณภาพการศึกษาจังหวัดนราธิวาส, 2541. อัสดจำเนา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอดี้นสแควร์, 2541.
- _____ . ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน, 2541.
- _____ . แผนพัฒนาแห่งความหวังและอนาคตของชาติ : แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ . ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2540.
- _____ . รายงานการปฏิรูปการเรียนรู้ ตอนที่ 2. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.Onec.go.th/move/news.html>.
- _____ . สรุปแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปี 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2540.
- _____ . ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน : ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541.
- จำเนา ขาวศิลป์. หลักสูตรห้องเรียนหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2526.
- สุจินต์ วิภาธีรานนท์ และคณะ. พฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2529.
- สมณฑา พรมบุญ และคณะ. ทฤษฎีและแนวคิดเรื่องการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540.
- สมณเทียร แก่นมนี. การประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาในพนธกิจศึกษา damnit. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี

- นครทวีโรม ประสานมิตร, 2524.
- สุมิตรา คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : กรุงศรีอย่างก้าวพิมพ์, 2518.
- _____ หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2523.
- สุมน อมรวิวัฒน์. "ทำไมต้องปฏิรูปการศึกษา," การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี 5 ทฤษฎี, กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์, 2541.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุวิทย์ มูลคำ. แฟ้มสะสมงาน. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : บริษัทดวงกมลสมัย, 2541.
- _____ ครบเครื่องเรื่องวิทยากร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์, 2541.
- หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมการฝึกหัดครู. กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พุทธศักราช 2531. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศึกษา, 2530.
- อรชร กิจการ. การใช้ภาษาอังกฤษสับเปลี่ยนภาษาไทยและหน้าที่ครุภาระอังกฤษ. ปริญญาบัณฑิต กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- อัสดำเนา
- อรทัย มูลคำ. เอกสารประกอบการนำเสนอในวัสดุกรรมทางการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. "Storyline Method", เอกสารประกอบการอบรม, กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- _____ Child Centre : Storyline Method : การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์, 2542.
- _____ และคณะ. CHILD CENTRE : STORYLINE METHOD : การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2541.
- อรุณี สถิตย์ภาควิชล. การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนปreaders ศึกษาตามแนวยุทธศาสตร์การสอนภาษาแบบผสมผสานของมาร์ทัน. วิทยาบัณฑิต ปริญญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- อธิศรดา ชูชาติและคณะ. เทคนิคการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- _____ เทคนิคการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์, 2541.

อาจารย์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์เตอร์, ม.ป.บ.
 สำรับ จันทวนิช. "การประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ,"
 ข้าราชการครู. 3 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2542) : 5-9.
 อุ่นใจ แฉล้ม. ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตนักศึกษาครู วิชาเอกภาษา
 อังกฤษในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปริญนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. ถ่ายเอกสาร
 อุษณีย์ วรรณจิย์. การเบรี่ยนเที่ยบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการ
 เรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่าน
 โดยใช้เทคนิคการสร้างตัวօแบบกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

ภาษาอังกฤษ

- Anthony, Edward M. "Approach, Method and Technique." *Teaching English as a Second Language*. New York : McGraw-Hill, 1972.
- Anthony. Lavin. Talking to Farang. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์, 2532.
- Apel, H. and Camozzi, A. Adult Environmental Education No. 47/1966. Bonn : Institute for international Cooperation of the German Adult Education Association., 1996.
- Astin, A.W. *What Matters in College?*. San Francisco : Jossey-Bass, 1993.
- Barrett, Thomas C. "Taxonomy of Reading Comprehension" Quoted in Wayne Otto, Robert Rude and Dixie Lee Spiegel, *How to Teach Reading* . New York : Rinehart and Winston, 1979.
- Barr, I. *The Storyline Approach to Topic Work in Primary Schools : A structural Analysis*. The Netherlands : National Institute for Curriculum Development, 1988.
- Barr, Ian, Letshcert, and Vos, Erik Zeditors) Report : Second Golden Circle Seminar. SLO, the Netherland Institute for Curriculum Development : European Association For Educational Design, 1990.
- Barry, Francis Joseph. "Small Group Discussion as a Prewriting Activity : A Naturalistic Inquiry," *Dissertation Abstracts International*. 45, 8 (February 1985) : 2423-A.

- Ball, S. **The Flexibility of the Topic Approach.** The Netherlands : National Institute for Curriculum Development, 1988.
- Bell, S. and Fifield, K. **An Introduction to the Storyline Method.** Glasgow Scotland : Jordanhill College, 1996.
- Bell, Steve. **The Flesibility of the Topic Approach.** The Netherlands : National Institute for Curriculum Development. Report of the Seminar on Topic Based Approaches to Learning and Teaching in Primary Education, 1988.
- Chomsky, N. **Syntactic Structure.** New York : The Hague, 1957.
- Combleth, C. **Curriculum in Context.** Bristol, PA : Falmer Press, 1990.
- Cradler, John. "Authentic Assessment : Finding the Right Tools," **Educational Leadership.** (October 1991)
- Cresfwelli, Jeff, **Creating Worlds, Constructing Meaning. The Scottish Storyline Method.** U.S.A., 1997
- Curran, Charles A. **Counseling-Learning in a Second Language.** East Dubuque, Ill. : Counseling-Learning Publications, 1976.
- Dewey, John. **Experience and Education.** New York : Macmillan Publishing Company, 1963.
- Dubin, Fraida. "What Every EFL Teacher Should Know about Reading. " **English Teaching Forum.** 20(July 1982) : 14-16.
- Gattegno, Caleb. **Teaching Foreign Languages in Schools : The Silent way.** New York : Educational Solutions, Inc., 1972
- Gagne, Robert M. and Leslie J. Briggs. **Principles of Instructional Design.** 2 nd edition. New York : Holt Rinehart and Winston, 1979.
- Gerald, W. "What is Authentic Assessment?," **High School Magazine.** 1,2 (December 1993) : 30-31.
- Glaser, Robert. **Psychology and Instructional Technology Training Research and Education.** New York : John Wiley & Sons, 1965.
- Good, Carter V. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill, 1973.

- Henderson, James G. **Reflective Teaching : The Study of Your Constructivist Practices.** Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice- Hall, 1996, p. 6-7.
- Hills, J.R. "A Pathy Concerning Grading and Testing," **Phi Delta Kappan.** 72(1991) 540.
- Hitchcock, Richard Benner. "The Use of Instructional Activities to Intergrate Reading And Writing ,," **Dissertation Abstracts International.** 49, 2 (September 1988) : 449.
- Jacobs, H.H. **Interdisciplinary Curriculum : Design and Implementation.** Alexandria, VA : Association for Supervision and Curriculum Development,1989.
- Johns, Ann M. "Necessary English : A Faculty Survey." **TESOL Quarterly.** 15, 1 (March 1981) : 51-57
- Joyce, Bruce and Weil, Marsha. **Models of Teaching .** 3rd ed. Englewood Cliffs, new Jersey : Prentice-Hall Inc., 1986
- Jusmine, Julia.. "Potfolio Assessment for Your Whole Language Classroom," **Teacher Created Terials,** 1992.
- Kibler, J. Robert, Barker, Larry and Miles T. Davie. **Behavioral Objectives and Instruction.** Boston : Allyn & Bacon, 1970.
- Krashen, Stejphen D. "Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory," **Methodology in TESOL : A Book of Readings.** Sydney : Newbury House, 1987.
- Langford, G. **Philosophy of Education.** London : McMillan, 1968.
- Lozanov, Georgi. "Suggestology and Suggestopedia." **Innovative Approaches to Language Teaching.** Mass : Newbury House Publishers Inc., 1982.
- Miller, Lyle I. **Developing Reading Efficiency.** Minneapolis, Burgers Pub, 1972.
- Miller, Wilma H. **The First R: Elementary Reading Today.** New York : Holt R01ineheart And Winston, 1979.
- Mills, Lynne. "Yes, It Can Work!: Portfolio Assessment with Preschooler," **Childhood Education.** 2(April 1994) : 14-17.
- Nacino-Brown, R. et al. **Curriculum and Instruction : An Introduction to Methods of Teaching.** London : Mac-Millan Press, 1982.

- Pica, Teresa. "Communicative Language Teaching as an Aid to Classroom Second Language Acquisition : Some Insight From Research." **Language Teaching : The Information Abstracting Journal for Language Teachers and applied Inquists.** 19, 2 (April 1986) : 175.
- Politzer, Robert L. and Mary McGroarty. "An Exploratory Study of Learning Behaviors and Their Relationship to Gain in Linguistic and Communicative Competence," **TESOL.** 19, 1 (March 1985) : 121-123.
- Popham, James and Eva Baker. **Systematic Instruction.** New Jersey : Prentice Hall, 1970.
- Posner, George J. and Alan N. Rudnitsky. **Course Design : A Guide to Curriculum Development for Teachers.** 2 nd Edition. New York : Longman, 1982.
- Pyle, Michael A, and Mary Ellen Munoz. **Test of English as a Foreign Language Preoaration Guide.** Singapore : John wiley & Chichester Brisbane, 1991.
- Rabie, Parvin. "Improving the Method of Teaching English as a Second Language in Iranian Schools." **Dissertation Abstracts International.** 4: 3095 A ; December, 1979.
- Richard Amoto, Patricia A. **Making It Happen.** New York : The Alpine Press Inc., 1988.
- Richards, Jack C. and Ted Rodgers. "Method, Approach Design and Procedure." **TESOL Quarterly.** 16,2 (1982) : 153-168.
- Rogers, C. **Freedom To Learn.** Columbus, Ohio : Charles B. Merrill, 1969.
- Roger, Carl. "Client Centered Therapy." cited in H. Douglas Brown. **Principles of Language Learning and Teaching.** New Jersey : Prentice-Hall, 1980.
- Roger, Carl R. **Freedom to Learn.** Columbus, Christ : C.E. Merrill, 1969.
- Sallis, E. **Total Quality Management In Education.** London : Kogon Page, 1996.
- Salvia, J. and Ysseldyke, J.E. **Assessment.** Boston : Houghton Mifflin Company., 1995.
- Saylor, J.G. and Others. **Curriculum Planing for Better Teaching and Learning.** 4th ed. Japan, 1981.
- Saxe, David Warren. **Social Studies for Elementary Teacher.** Boston : AllyIn and Bacon, 1994.

- Seely, A.E. **Integrated Thematic Units**. Westminster : Teacher Created Materials, 1995.
- Smith, Nila B. "The Many Faces of Reading Comprehension," **Reading Teacher**. 23 (February 1969) : 249-259.
- Stephen, P. Klein and other. "The Reliability of Mathematics portfolio Scores : Lessons from the Vermont," **Applied Measurement in Education** 8, 3 (1995) : 243-260.
- Stevenson, Robert M. "Using Slides to Improve Reading Comprehension," **English Teaching Forum**. 2(1973) : 10.
- Strevens, Peter. **New Orientations in The Teaching of English**. Great Britain : Morrison & Gibb Ltd., 1977.
- UNESCO. **An Environmental Education Curriculum for Secondary Schools in the Asian Region**. Paris : UNESCO, 1994
- UNESCO. Principal Regional Office for Asia and the Pacific. **Strengthening the Role of Teachers in a Changing World : An Asia-Pacific Perspective**. Bangkok, 1996.
- Wagner, Betty Jane. "The Effects of Role Playing on Writing Persuading : An Age Channel Comparison of Fourth and Eighth Grade," **Dissertation Abstracts International**. 47, 11 (May 1987) : 4008-A.
- Wiggins, G. "A True Test : Toward More Authentic and Equitable Assessment," **Phi Delta Kappan**. (1989) : 703-713.
- Wilson, S. and Cameron R. Student. "Teacher Perceptions of Effective Teaching : A Development Perspective," **Education for Teaching**. 22, 2 (1996) : 181-195.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตราเวลสโตร์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ก

ผู้เขียนภาษาญี่ปุ่นที่พิจารณาตัวจริงสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งจบการศึกษาอย่างดีเยี่ยมญี่ปุ่น เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษและสังกัดภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 5 ท่านคือ

1. อาจารย์ทวีศักดิ์	ขันยศ
2. อาจารย์สุมิธ	แสงนาทว
3. Miss Crystal	Mackay
4. Mrs. Mary	Andrews
5. Mr. Mike	Andrews

ผู้เขียนรายที่พิจารณาตราจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ชี้งจบการศึกษาอย่างต่อระดับปริญญาโท เป็นอาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอนและภาควิชาการวิจัยและทดสอบ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 3 ท่านคือ

1. รองศาสตราจารย์วิวัฒนา	พงศ์อาจารย์
2. ดร.สุขแก้ว	คำสอน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา	อักรชรประดิษฐ์

ภาคผนวก ๊ฯ

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคิดถ้าหากับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

**แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป**

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอังกฤษชั้วีป**

ชื่อผู้เขียนรายชื่อ.....

กรุณาระบุให้คะแนนการพิจารณา โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบประเมิน ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน + 1 คะแนน

ถ้ารู้สึกว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์นั้น

ให้คะแนน + 0 คะแนน

ถ้ารู้สึกไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์นั้น

ให้คะแนน - 1 คะแนน

ถ้ารู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์

รายการ	คะแนนการพิจารณา		
	+ 1	0	- 1
1. Which alternative is arranged from the general to the specific?			
2. Which alternative is arranged from the specific to the general?			
3. The topic sentence of this paragraph is :			
4. The phrase " <u>their crops</u> " means the farmer's			
5. What is the topic noun?			
6. What is the topic sentence?			
7. What is the topic of this paragraph?			
8. fish : fins, human :			
9. The main idea of this paragraph is			
10. Which sentence is the <u>supporting detail</u> ?			
11. The main idea of the passage is			
12. What do the members of the family do last on Christmas Day?			
13. What is the characteristic of the news?			
14. Which headline would most likely be placed at the top of the news?			
15. Where is the news from?			
16. How long will the eclipse last?			
17. What kind of day will it be?			

รายการ	คะแนนการพิจารณา		
	+ 1	0	- 1
18. Where would you probably find this notice?			
19. What is the purpose of this notice?			
20. Where would you expect to see the above notice?			
21. What is the explanation for the following sign?			
22. What is the explanation for the following sign?			
23. When did Helen Anderson leave school?			
24. What is the sign tell you?			
25. What is the sign tell you?			
26. What is the sign tell you?			
27. According to this sign, it is implied that AIDS can be transmitted by			
28. Which sign is most likely to be encountered by a motorist?			
29. How many more new houses were built in 1975 than in 1980?			
30. How many new houses were built in 1970?			
31. Put a, b, c, or d in your answer sheet.			
32. Put a, b, c, or d in your answer sheet.			
33. The total number of students who contract AIDS is persons.			
34. The total number of females sex workers who get ARC is persons.			
35. The occupation that in most infected with ARC is.....			
36. The information is from division in the year			
37. You want to buy a little dog.			
38. You want to learn German language.			
39. You want to sell your old American car.			
40. You want to have Thom Yom Thalay.			
41. You want to rent a video for 2 days.			
42. You want to live where there is a pool.			
43. You want to buy a golf clubs.			

រាយការ	+1	0	-1
44. Which quality of Baygon is not mentioned on the label?			
45. Which situation is not among the precautions listed?			
46. Which is not recommended according to the label?			
47. Which label tells you to use the contents only on the outside of your body?			
48. Label B tells you to			
49. You have just swallowed some poisonous thing by mistake. Which word on the label will you look for straight away?			
50. This following piece of information is likely to be found on a			
51. In line 2 "table spoon" is closed in the meaning to			
52. What is the maximum dosage for adults?			
53. "Dosage" : means			
54. Remove an inner tube.			
55. Replace a wheel on a bicycle.			
56. Find a puncture and mark it.			
57. Replace an inner tube inside a tire.			
58. Put rubber patch over a puncture.			

**แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความคิดเห็น
ต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป**

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ชื่อผู้เขียนรายงาน.....

กรุณาระบุให้คะแนนการพิจารณา โดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในแบบประเมินตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน	+1	คะแนน	ถ้ารู้สึกว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์นั้น
ให้คะแนน	0	คะแนน	ถ้ารู้สึกไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์นั้น
ให้คะแนน	-1	คะแนน	ถ้ารู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์นั้น

รายการ	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
บรรยายกาศการเรียนและสภาพแวดล้อม			
1. ลักษณะท่าทางและอัธยาศัยของผู้สอนเป็นกันเอง ช่วยให้นักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้น			
2. นักศึกษาได้รับการเสริมแรงในการค้นหาคำตอบจากผู้สอน			
3. นักศึกษาและผู้สอนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา			
4. นักศึกษาเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนาน			
5. นักศึกษาเห็นคุณค่าของงานที่ทำ			
6. นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง			
7. นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม และเพื่อนร่วมห้องเรียน			
8. นักศึกษาได้ฝึกฝนเองให้มีวินัยและความรับผิดชอบ			
9. ฝึกการทำงานกลุ่ม			
10. นักศึกษาได้ฝึกคิดอย่างหลักแหลม			
11. นักศึกษาได้แสดงออกอย่างทั่วถึง			
12. ฝึกให้นักศึกษาใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา			

รายการ	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
13. เป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจนค้นพบความต้องการของตนเอง			
14. ได้ลงมือปฏิบัติจนค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง			
15. เป็นกิจกรรมที่ได้ฝึกการค้นคว้าอยู่เสมอ			
16. เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษารู้จักการรวมรวมข้อมูล			
17. เป็นกิจกรรมที่ฝึกสร้างความรู้ด้วยตนเอง			
18. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานกับเพื่อน			
19. เป็นกิจกรรมที่ฝึกนักศึกษาได้สร้างสรรค์คิด创新能力			
20. นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถของตน			
ด้านเนื้อหา			
21. มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน			
22. ให้ความรู้ที่แปลงใหม่และทันสมัย			
23. มีความเหมาะสมสมกับระดับการศึกษา			
24. เนื้อหาในแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้			
พฤติกรรมการสอนของผู้สอน			
25. อธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้			
26. กระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดโดยตั้งคำถาม			
27. เปิดโอกาสให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติ			
28. เปิดโอกาสให้นักศึกษาสร้างความรู้ด้วยตนเอง			

รายการ	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
29. เปิดโอกาสให้นักศึกษาทำโครงการ/รายงานตามที่นักศึกษาสนใจ			
30. ช่วยเหลือนักศึกษาในการทำโครงการ/รายงานโดยการซึ้งแนะ			
31. ให้กำลังใจนักศึกษา			
32. ให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษาซักถาม		-	
พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา			
33. รับรู้ข้อมูลจากผู้อื่นฝ่ายเดียว			
34. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น			
35. เรียนรู้ด้วยตนเอง			
36. เช้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง			
37. สามารถคิด วิเคราะห์สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ของตนเอง			
38. ค้นพบความรู้จากการลงมือปฏิบัติงานโดยที่ผู้สอนไม่ได้ช่วยเหลือ			

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

English Achievement Test
Reading English for General Purposes (1550103)

Time 60 minutes

Directions :

1. This test has 17 pages altogether.
2. This test consists of six units. Read the directions for each unit carefully before you answer the questions.
3. Do not mark anything on this paper.
4. Answer all items on the answer sheet provided.

Unit 1 : Organization Skills and Theme Nouns

Choose the best alternative.

1. Which alternative is arranged from the general to the specific.
 - a. plants → tree → teak → teakbowl
 - b. trees → plants → teakbowl → teak
 - c. teak → teakbowl → plants → trees
 - d. teakbowl → teak → trees → plants
2. Which alternative is arranged from the specific to the general.
 - a. reading → speed reading → education → reading skill
 - b. speed reading → reading → reading skill → education
 - c. education → language skill → reading → speed reading
 - d. reading skill → education → reading → speed reading

Read each passage carefully then choose the most appropriate answer for each item.

Chickens and other poultry provide meat and eggs for food. Birds help the farmers by eating insects that attack their crops. A few birds eat the farmer's grains and fruits. But the good that birds do more than makes up for the damage they cause.

3. The topic sentence of this paragraph is :
 - a. Some birds are valuable to man.
 - b. Some birds are harmful to man.
 - c. Some birds provide man with meat and eggs.
 - d. Some birds do more than make up for the damage they caused.
4. The phrase "their crops" means the farmer's.....
 - a. poultry
 - b. meat and eggs
 - c. birds eat the insects
 - d. grain and fruit

Rock music has continued to change and develop. It has combined with music from different parts of the world. Today, there are hundreds of different types of rock music and almost every country has its own form of rock.

5. What is the topic noun?
 - a. world
 - b. country
 - c. rock music
 - d. change and develop
6. What is the topic sentence?
 - a. the first sentence
 - b. the second sentence
 - c. the third sentence
 - d. the fourth sentence

Fins are a great help in swimming. A fish pushes itself forward by moving its tail and fin from side to side. Its other fins help it keep its balance. They also help to guide it.

7. What is the topic of this paragraph?

a. Fish	b. Fins
c. Swimming	d. How to swim
8. fish : fins, human :

a. arms	b. back
c. feet	d. main idea

Unit 2 : Main Idea**Read the paragraphs and answer the questions**

A baby elephant is the biggest of all land babies. A newborn baby weights more than two hundred pound. It is about three feet high. The new baby is strong, too. Almost as soon as it is born, it can walk.

9. The main idea of this paragraph is.....
 - a. Land babies.
 - b. A new baby is strong.
 - c. A baby elephant is the biggest of all land babies.
 - d. A newborn baby weighs more than two hundred pound.
10. Which sentence is the supporting detail?
 - a. The first sentence.
 - b. The second sentence.
 - c. All sentences except the first.
 - d. There is no supporting detail.

Christmas is the most important celebration in many countries. Christians celebrate the birth of Jesus Christ on December 25 even though they do not know exactly when Jesus was born. On Christmas Eve, many of them go to church to attend a religious ceremony called the Christmas Mass. It is also the time for members of the family to get together to celebrate. They enjoy a big dinner before they exchange gifts on Christmas Day.

11. The main idea of the passage is
- Christmas is the time for families to exchange gifts.
 - The most important celebration for Christians is Christmas Day.
 - Christmas is the time to go to church.
 - Christians celebrate the birth of Jesus Christ.
12. What do the members of the family do last on Christmas Day?
- Go to church.
 - Have a big dinner.
 - Attend a religious ceremony.
 - Exchange gifts.

Unit 3 : New and Notices

Read the following news report and answer the questions.

The heroin which vanished from 32 bags at Nakorn Phanom police station has miraculously reappeared and an investigation has been launched.

13. What is the characteristic of the news?
a. Criminal News	b. Medical News
c. Sport News	d. Political News
14. Which headline would most likely be placed at the top of the news ?
- Heroin Seizure
 - Miraculous Investigation Launched
 - Missing Heroin Returned to Police
 - Heroin was Seized at Nakhon Phanom

Read the news headline and answer (item 15)

"HRH Sirindhorn to visit French Guiana"

15. Where is the new from?

- a. Home News
- b. Regional News
- c. World News
- d. International News

Bangkok Post - Tonight our weather announcement will not focus on tomorrow's temperatures or climatic conditions. There will be a solar eclipse at 10 : 14 a.m. tomorrow when the moon passes between the earth and the sun. Although the sun's rays will seem to be somewhat diminished for a few minutes, the day will be generally bright and warm.

16. How long will the eclipse last?

- a. 10 hours.
- b. 14 minutes.
- c. all day.
- d. a few minutes.

17. What kind of day will it be?

- a. cool.
- b. warm
- c. dark.
- d. un focusable.

Read the following notices and choose the best alternative.

PLEASE HELP!!

Language student (female)

Wants to share a room near college.

About 15 \$ per week

Contact Lisa, Tel : 538-7899

18. Where would you probably find this notice?

- a. On a college notice board.
- b. In an apartment building.
- c. At a hotel reception desk.
- d. On a lose and found board.

19. What is the purpose of this notice?

- a. To inform
- b. To warn.
- c. To apologize
- d. To make a request

THIS WEEKEND CAMPING TRIP

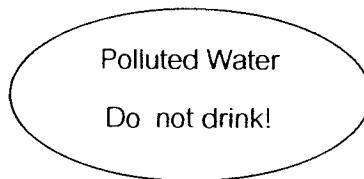
Sorry!! CANCELLED !!

not enough participants

20. Where would you expect to see the above notice?

- a. In a library
- b. At a theatre
- c. On a school notice board.
- d. At a hotel reception desk

What is the best explanation for the following sign?

21. a. Do not drink this water, it's dirty.
 b. Do not pollute the water.
 c. Don't throw anything in the water.
 d. The water is used for washing only.

22.

- a. Way out
 b. No smoking
 c. There is traffic.
 d. Don't leave your belongings here.

Helen Anderson

Age 20

Left school at 18.

Characteristics – Well-spoken in English but no other language ; can type; a little

Experience of writing business letters worked temporarily as a clerk.

23. When did Helen Anderson leave school?

a. In 1978	b. Since 1978
c. 18 years ago	d. At the age of 18

Unit 4 : Reading Signs, Graphs and Charts

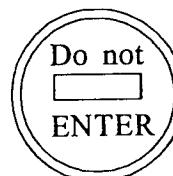
What do the signs tell you?

24. a. You are allowed to enter.

b. You are not allowed to enter.

c. Only vehicles are allowed.

d. Only vehicles are allowed to go.

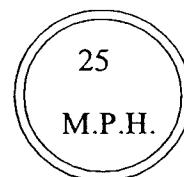

25. a. You cannot drive faster than 25 miles per hour.

b. You can drive only 25 miles per hour.

c. You cannot drive slower than 25 miles per hour.

d. You cannot drive slower than 25 kms. per hour.

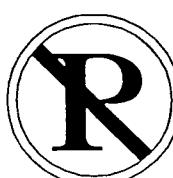

26. a. You can park your car here.

b. You cannot park your car here.

c. This is a car- parking sign.

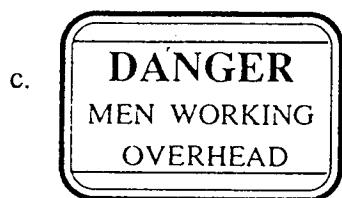
d. Traffic signal ahead.

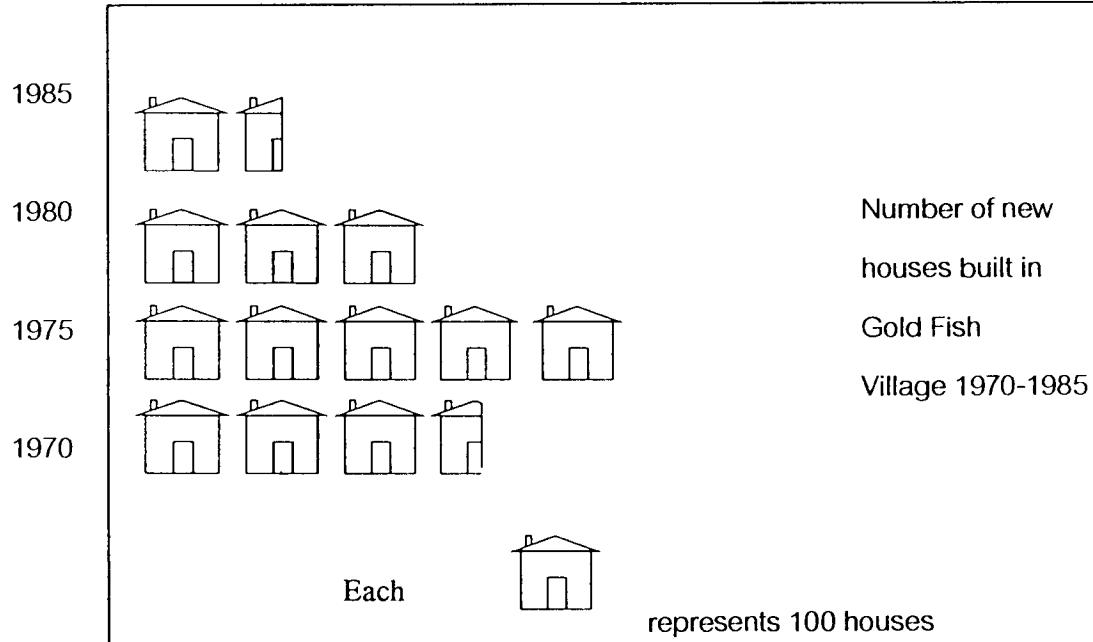

27. According to this sign, it is implied that AIDS can be transmitted by

28. Which sign is most likely to be encountered by a motorist?

29. How many more houses were built in 1975 than in 1980?

- a. 100 houses
- b. 200 houses
- c. 350 houses
- d. 150 houses

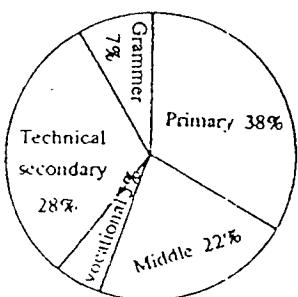
30. How many new houses were built in 1970?

- a. 150 houses
- b. 300 houses
- c. 350 houses
- d. 400 houses

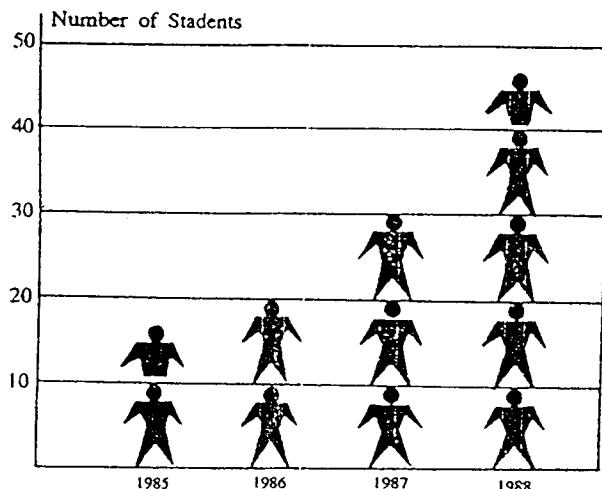
Directions : Read the following graphs and then match them with their appropriate functions and put a, b, c, d in your answer sheet. (item 31-32)

a.

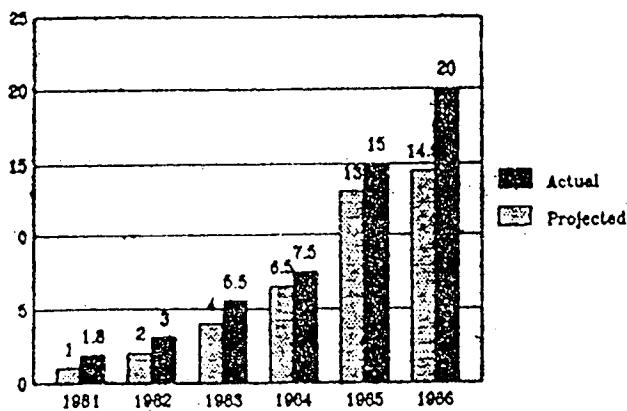
School population of 5-18 years

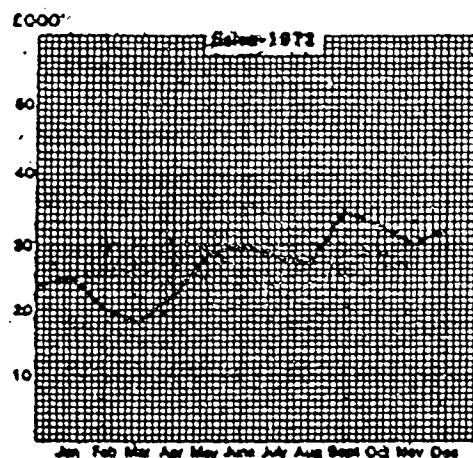
b.

c.

d.

31.is used for compare various quantities by using a diagram.

32.is used for indicate relationships of various parts that are small parts and combine the fulfillment of the information.

For item 33-36

**Distribution of AIDS and ARC by occupation
(as of October 31, 1993)**

	AIDS	ARC	TOTAL	%
1. Employee	1,453	1,152	2,605	40.10
2. Agriculture	919	490	1,409	21.69
3. Child	303	78	381	5.87
4. Gov. official	177	131	308	4.74
5. Merchant	190	124	314	4.83
6. Female sex worker	44	85	129	1.99
7. Unemployed	76	38	114	1.75
8. Housewife	82	58	140	2.16
9. Other	68	33	101	1.55
10. Business	16	45	61	0.94
11. Prisoner	20	32	52	0.80
12. Fisherman	34	27	61	0.94
13. Student	16	29	45	0.69
14. State enterprise	9	12	21	0.32
15. Waiter	3	9	12	0.18
16. Male sex worker	2	4	6	0.09
17. Barber	3	4	7	0.11
18. Entertainer	1	2	3	0.05
19. Unknown	353	374	727	11.19
TOTAL	3,769	2,727	6,496	100.00

Source : Division of AIDS, Division of Epidemiology.

33. The total number of students who contract AIDS ispersons.

- a. 3 b. 4 c. 16 d. 34

34. The total number of females sex workers who get ARC is persons.

- a. 85 b. 78 c. 490 d. 1,152

35. The occupation that in most infected with ARC is.....

a. Waiter	b. Barber
c. Business	d. Employee

36. The information is fromdivision in the year.....

- a. AIDS, 1993
 b. ARC, 1993
 c. TOTAL, 1993
 d. Percentage of AIDS patients

Unit 5 : Advertisements

Read the advertisements to match with the item 37-40

SILOM VILLAGE TRADE CENTER

286 SILOM RD.
BANGKOK, THAILAND
TEL. 233-944, 235-8760-1
RESV. 234-4581
OPEN 11.00 AM.-11.00 PM.
• RESTAURANT &
• SEAFOOD
• THAI CLASSICAL
• DANCES
• THAI CULTURE.
• THAI HANDICRAFTS
• CENTER & HILLTRIBE
• PRODUCTS

b.

Student-Mate Centre

offers Thai, English, German, Chinese & French-language teaching (in & out service)
Results guaranteed in 30 hours
T: 278-1939, 278-3772,
279-9978

c.

Dalmatian Puppies
10 weeks old with pedigree
Contact "Khun Vichai"
T. 318-3613
or 01-9119185

d.

Wanted To Buy AMERICAN-EUROPEAN CAR

Anybody is interested to sell.
Good condition, 6-8 cylinders, left hand drive.
Please contact MR.SOMCHAI
Tel. 279-7056 Ext. Room 11

37. You want to buy a little dog.
 38. You want to learn German language.
 39. You want to sell your old American car.
 40. You want to have Thom Yom Thalay.

For item 41-43

New House For Rent
Srinakarin Rd.

- 71 sq.w., 3b/r, 2 baths
- Furnished (a/c, tel, garden)
- Separate maid's quarter & bath.

"Wan" T.238-4200-5

a.

b.

New House For Urgent Sale

Owner leaving overseas
Royal Palm Villa Srinakarin Rd., Tel, 3 b/r, 4 baths, 111 sq.w., pool, tennis.
T. 215-6019, 01-911-2067

c.

d.

T.V.R. RENTALS CO., LTD.

T.V.&V.D.O. FOR RENT

Direct line: 252-3497
252-9933 }
251-9008 }
251-8491 }
254-9797 } Ext 2275

Pantip Plaza, 2nd Fl., Rm. 275

41. You want to rent a video for 2 days.
 42. You want to live where there is a pool.
 43. You want to buy a golf clubs.

Read the following label to answer the following questions. (item 44-46)

Baygon
Excellent Insect Spray
With Long Lasting Effect

Triple actions :

Fast knock-down

Long lasting effect

Strong flushing action

Baygon spray deposit has a long lasting effect which kills effectively all insects for many days. Therefore do not wipe it off. This unique action makes Baygon economical.

PRECAUTIONS : Container is pressurized. Do not puncture. Never spray into open flame or throw container into fire even when empty. Do not spray near foodstuffs or water troughs.

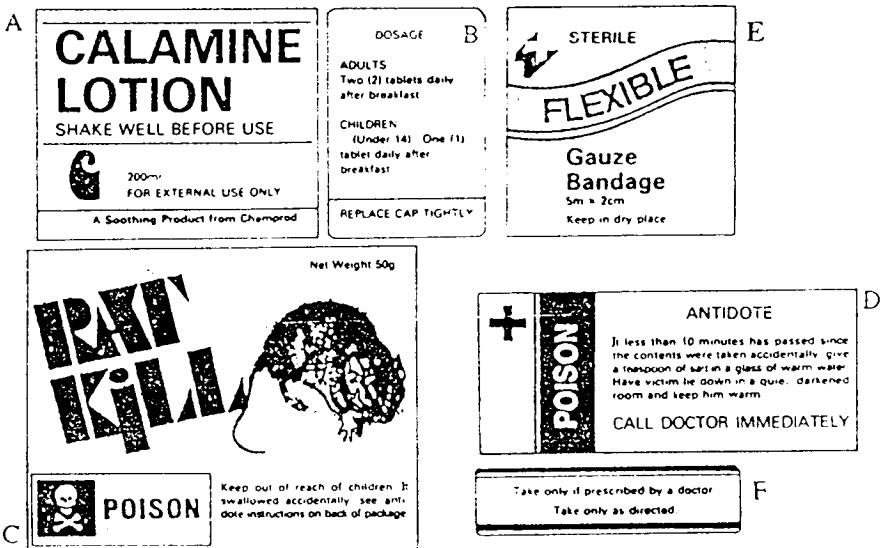
FIRST AID TREATMENT : If inhaled excessively, remove victim from area of exposure and bring to fresh air. In case of eye or skin contact, flush eyes with running water for at least 15 mins; wash skin with soap and water. Get medical help immediately.

44. Which quality of Baygon is not mentioned on the label?

- a. The insects are killed immediately after you spray with Baygon.
- b. It's not necessary to use Baygon every day.
- c. Baygon is the most effective of all insects killers.
- d. You can save money because it takes time to finish a can of Baygon.

45. Which situation is not among the precautions listed?
- Somsak is trying to make a hole on the can.
 - An empty can of Baygon has been left in the rubbish bin and Siree is burning it.
 - Prapa is spraying Baygon into a corner and she does not wipe it off.
 - Jan is spraying Baygon into the food cupboard because there are a lot of ants inside.
46. Which is not recommended according to the label?
- Try to make the patient vomit if he swallows Baygon.
 - Call the doctor if the patient accidentally swallows Baygon.
 - Open all windows if the patient breathes in too much Baygon.
 - Wash the skin thoroughly if it is accidentally sprayed with Baygon.

Questions 47-49.

47. Which label tells you to use the contents only on the outside of your body?
- a
 - b
 - c
 - d

48. Label B tells you to

- a. put a new cap on the bottle
- b. take the cap off the bottle
- c. put the lid back on the bottle
- d. put your hat back on firmly

49. You have just swallowed some poisonous thing by mistake. Which word on the label will you look for straight away?

- a. poison
- b. antidote
- c. sterile
- d. external use

50. This following piece of information is likely to be found on a

- a. bottle of deodorant
- b. box of pills
- c. tube of toothpaste
- d. bottle of skin lotion

strengthens tissues
astringes the gums
deodorizes
inhibits inflammation
protects the enamel
inhibits bleeding
tastes refreshing

Read the label and answer the questions.

FOR PAIN

USUAL ADULT DOSAGE ; 2 or 3 table spoon full four times daily ; for children under twelve consult a physician. KEEP TIGHTLY CLOSED, AVOID EXPOSURE TO LIGHT

51. In line 2 "table spoons' is closest in meaning to
- a. pills b. drops
- c. injections d. table spoons full
52. What is the maximum dosage for adults?
- a. Three table spoons every twenty-four hours
- b. Four table spoons every day.
- c. Eight table spoons every day
- d. Twelve table spoons every twenty- for hours
53. "Dosage" : means
- a. The quantity of medicine to be taken.
- b. The quantity of drugs to taken
- c. The quantity of pills to be taken.
- d. The quantity recommended by the physician.

Unit 6 : Instructions

Read the instructions and answer the questions.

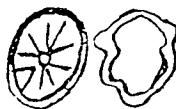
To repair a flat bicycle, tyre. Follow these instructions carefully. First, remove the wheel from the bicycle. The inner-tube from the wheel. Then find the hole and mark it with a pencil. After that apply glue to a rubber patch and ; place it over the puncture. Allow about ten minutes for the glue to dry. Then replace the inner tube on the wheel, and replace the wheel on the bicycle.

Check your understanding : which alternative is the meaning of item

1.

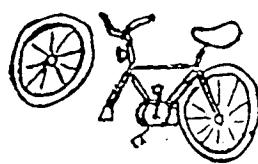
2.

3.

4.

5.

6.

54. Remove an inner tube.

- a. 1 b. 2 c. 5 d. 6

55. Replace a wheel on a bicycle.

- a. 2 b. 5 c. 4 d. 3

56. Find a puncture and mark it.

- a. 6 b. 1 c. 2 d. 5

57. Replace an inner tube inside a tire.

- a. 2 b. 5 c. 4 d. 3

58. Put rubber patch over a puncture.

- a. 6 b. 2 c. 1 d. 5

แบบสอบถามความคิดเห็นด้วยระบบการเรียนการสอนรายวิชา
การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยวิธีสตอร์ไลน์สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิษณุลสงค์

คำชี้แจงเบื้องต้น

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป
2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ไม่มีผลต่อการสอบของนักศึกษา แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ขอขอบใจนักศึกษาทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ไว้ ณ ที่นี่

อาจารย์ บริเดชุล
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิษณุลสงค์

ตอบที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ใน () หน้าข้อความที่กำหนดไว้ตามความเป็นจริง

1. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

2. ศึกษาอยู่ในโปรแกรมวิชา

- () โปรแกรมวิชาพิสิกส์ (ค.บ.)
- () โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (ค.บ.)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้มี 38 ข้อ ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป จึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ขอให้นักศึกษาตอบอย่างตรงไปตรงมา ให้ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ คำตอบของนักศึกษาไม่มีผลต่อการสอบได้ ๆ หั้งสิ้น
- วิธีการตอบคำถาม ขอให้นักศึกษากราเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการตอบ ในกระดาษคำถาม ในข้อหนึ่ง ๆ จะมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ดังนี้

“มากที่สุด”	หมายความว่า นักศึกษามีความคิดเห็นตามข้อความนั้นมากที่สุด
“มาก”	หมายความว่า นักศึกษามีความคิดเห็นตามข้อความนั้นมาก
“ปานกลาง”	หมายความว่า นักศึกษามีความคิดเห็นตามข้อความนั้นปานกลาง
“น้อย”	หมายความว่า นักศึกษามีความคิดเห็นตามข้อความนั้นน้อย
“น้อยที่สุด”	หมายความว่า นักศึกษามีความคิดเห็นตามข้อความนั้นน้อยที่สุด

ตัวอย่างและวิธีการตอบ

ข้อความ	การประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
บรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อม					
1. ลักษณะท่าทางและอุปกรณ์ของผู้สอนเป็นกันเอง ช่วยให้นักศึกษาล้าและแสดงออกมากขึ้น		✓			
2. ผู้สอนหน้าตาภายนอกและใส่ห้องโดยสารที่หลากหลาย				✓	

- ขอให้นักศึกษาตอบคำถามทุกข้อใช้เวลาในการทำ 15 นาที

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยวิธีสตอร์ร์ไลน์และวิธีปักติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

รายการ	มาก ← → น้อย				
	5	4	3	2	1
บรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อม					
1. ลักษณะท่าทางและอุปยศของผู้สอนเป็นกันเองช่วยให้นักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้น					
2. นักศึกษาได้รับการเสริมแรงในการค้นหาคำตอบจากผู้สอน					
3. นักศึกษาและผู้สอนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา					
4. นักศึกษาเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนาน					
5. นักศึกษาเห็นคุณค่าของงานที่ทำ					
6. นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
7. นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนร่วมห้องเรียน					
8. นักศึกษาได้ฝึกตนเองให้มีวินัยและความรับผิดชอบ					
9. ฝึกการทำงานกลุ่ม					
10. นักศึกษาได้ฝึกคิดอย่างหลากหลาย					
11. นักศึกษาได้แสดงออกอย่างทั่วถึง					
12. ฝึกให้นักศึกษาใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
13. เป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติงานค้นพบความสนใจของตนเอง					
14. ได้ลงมือปฏิบัติงานค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง					

รายการ	มาก ← → น้อย				
	5	4	3	2	1
15. เป็นกิจกรรมที่ได้ฝึกการค้นคว้าอยู่เสมอ					
16. เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษารู้จักรากฐานรวมข้อมูล					
17. เป็นกิจกรรมที่ฝึกสร้างความรู้ด้วยตนเอง					
18. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานกับเพื่อน					
19. เป็นกิจกรรมที่ฝึกนักศึกษาได้สร้างสรรค์คิด创新能力					
20. นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถของตน					
ด้านเนื้อหา					
21. มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
22. ให้ความรู้ที่เปลี่ยนใหม่และทันสมัย					
23. มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษา					
24. เนื้อหาในแต่ละหน่วยสามารถบูรณาการเข้ากันได้					
พัฒนาระบบการสอนของผู้สอน					
25. อธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่กำหนดให้					
26. กระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดโดยตั้งคำถาม					
27. เปิดโอกาสให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติ					
28. เปิดโอกาสให้นักศึกษาสร้างความรู้ด้วยตนเอง					
29. เปิดโอกาสให้นักศึกษาทำโครงการ/ รายงานตามที่นักศึกษาสนใจ					
30. ช่วยเหลือนักศึกษาในการทำโครงการ/ รายงานโดยการชี้แนะ					
31. ให้กำลังใจนักศึกษา					
32. ให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษาด้วย					

รายการ	มาก ← → น้อย				
	5	4	3	2	1
พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา					
33. รับรู้ข้อมูลจากผู้อื่นฝ่ายเดียว					
34. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น					
35. เรียนรู้ด้วยตนเอง					
36. เเสงแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง					
37. สามารถคิด วิเคราะห์สร้างสรรค์ จนสรุปเป็นความรู้ ของตนเอง					
38. ค้นพบความรู้จากการลงมือปฏิบัติงานโดยที่ผู้สอนไม่ได้ ช่วยเหลือ					

แผนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่เน้นผู้เรียน
เป็นศูนย์กลางโดยใช้ชีวิธีสตอรีไลน์

ตัวอย่างแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการใช้สื่อและรีไซเคิล
รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป Unit Signs เวลา 2 คาบ

กิจกรรมเรื่อง (ก้าวต่อเนื่อง)	คำาหมหลัก	กิจกรรม	ตัวชี้วัดการจัดตั้งต้น	สื่อการเรียน ทุมเที่ยน	ผลงานชิ้นงาน ศึกษา	กระบวนการผลิต
1. ความหมายของคำว่า signs (น้ำ)	1. คำว่า Sign ในภาษาอังกฤษ มีความหมายว่าอย่างไร 2. คำว่า Sign ในภาษาไทยมี ความหมายอย่างไร 3. คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า น้ำที่สามารถใช้แทนคำว่า Sign ได้	นักศึกษาต้องร่วมกิจกรรม หมายความคำว่า sign และ ตัวคัวร์ตราชสกุลจาก Dictionary และ thesaurus	กิจกรรมอย่าง หมายความคำว่า sign และ ตัวคัวร์ตราชสกุลจาก Dictionary และ thesaurus	Dictionary พจนานุกรม โดยทำเป็น Poster	การตั้งหัวดาวน์ หมายความคำว่า รอก Thesaurus กรอบตามรูป	- ทักษะทางภาษา - การคิดคร่าวๆ - การทำงานกลุ่ม - การคิดวิเคราะห์
2. ความสำคัญและประโยชน์ ของ signs (ตัวตระหง่าน)	1. เมื่อศึกษา完形เพ้นท์ Signs แล้ว หรือไม่ 2. Signs มีกี่ประเภท ในแต่ละ ประเภทมีอย่างไร 3. เมื่อศึกษาสามมาตรฐาน เหล่านี้แล้วก็	1. เมื่อศึกษา完形เพ้นท์ Signs แล้ว ประโยชน์การสอนที่เคยพูดเห็น signs ชุมชนของปีมนกรุงเทพ ประเทศไทยเป็นอย่างไร 2. เมื่อศึกษาแต่ละภารกิจทั้ง ครัวอาหารไทยกับ signs	กิจกรรมอย่าง ประโยชน์ แบบแผนภาพ แบบต่างๆ เช่น แผนภาพ, สไลด์	ภาพ signs ต่างๆ, ใบสัตห์ และแผนภาพ	สังเกต - สร้างสรรค์ - การคิดคร่าวๆ - การจำแนกใน群ป แบบต่างๆ เช่น แผนภาพ และ	210

การอนุรักษ์ (การดำเนินเรื่อง)	คำรามหลัก	กิจกรรม	ลักษณะการจัดที่นั่ง เรียน	สื่อการเรียน การสอน	ผลงานของนัก ศึกษา	การประเมินผล
	Signs แต่ละชนิด	ประเทต่างๆ ตามที่นักเรียนต้องการ น้ำ แต่ละประเภทตามความ หมายอย่างไร แสดงประวัติชน ชาติสัญชาติเดิม แล้วก็ เบบอต่อเพื่อนใหม่เรียน	ก่อรูปโดย ก่อรูป ก่อรูป	สัญลักษณ์ (Signs)	ภาพประกอบ การทำหน้าที่	การทำผังงาน ส่งเอกสารมาลงให้
	3.Signs กับการดำเนินเรื่อง (การดำเนินเรื่อง)	1. ในชุมชนหรือสังคมที่น่า ศึกษาอาศัยอยู่ใน Signs ใน เรื่องอะไรบ้าง และพูดเห็น บริเวณใด 2.Signs แต่ละชนิดเป็นบท ต่อกรดำเนินเรื่องประจําวัน อยู่นักศึกษาบ้านหรือไม่อย่าง ไร ถ้ามีจะอธิบาย ว่ามีในตัว ใดบ้าง	ก่อรูป ก่อรูป ก่อรูป	การค้นคว้า การทำหน้าที่	การค้นคว้า การทำหน้าที่	- การทำผังงาน - การสืบเชิง - หตุผล

กิจกรรมที่ 4 (การดำเนินเรื่อง)	คำอธิบาย	กิจกรรม	ผู้สอนและการจัดทำ	สื่อการเรียน การสอน	ผลงานนักศึกษา	การประเมินผล
4. เมธอดการสอนเด็กชั้นอนุบาล (การดำเนินเรื่อง)	<p>1. Signs คือคำสื่อสารทางภาษาที่มีรูปภาพหรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนคำสื่อสาร เช่น สัญลักษณ์ของตัวอักษรในภาษาไทย ให้เด็กประยุกต์ใช้ในการเขียนตัวอักษร</p> <p>2. ถ้าเด็กศึกษาได้ดีแล้วและไม่ประยุกต์ตามที่สอนบ้านแล้วจะรู้หัวหน้าบ้าน จะเมืองตัวเอง เด็กจะรู้ว่าเด็กชายที่สอนศึกษาอย่างไรบ้าง</p> <p>3. สมมติว่าเด็กศึกษาได้รับทุกการศึกษาในประเทศไทยแต่ทางประเทศนักศึกษาติดว่า Signs ต่างๆ มีความสำคัญต่อตัวเด็ก สังคมยังไง นับตั้งแต่มาก ศึกษาติดหัวใจจากป่านๆ แล้วสามารถ</p>	<p>1. นำสื่อภาษาไทยประยุกต์มายอฟฟ์ ไปสู่เด็ก ให้เด็กเขียน</p> <p>2. นำสื่อภาษาไทยประยุกต์มายอฟฟ์ ไปสู่เด็ก ให้เด็กเขียน</p> <p>3. นำสื่อภาษาไทยประยุกต์มายอฟฟ์ ไปสู่เด็ก ให้เด็กเขียน</p>	<p>กิจกรรม</p> <p>กิจกรรม</p> <p>กิจกรรม</p>	<p>กระดาษ สี, กรรไกร, เศษวัสดุ ต่างๆ</p> <p>กระดาษ สี, กรรไกร, เศษวัสดุ ต่างๆ</p> <p>กระดาษ สี, กรรไกร, เศษวัสดุ</p>	<p>การเขียนร่าง การระบุความความคิด</p> <p>การเขียนร่าง การระบุความความคิด</p> <p>การเขียนร่าง การระบุความความคิด</p>	<p>-สังเกต -สัมภาษณ์ -ทดสอบ -ตรวจสอบ</p> <p>-สังเกต -สัมภาษณ์ -ทดสอบ -ตรวจสอบ</p> <p>-สังเกต -สัมภาษณ์ -ทดสอบ -ตรวจสอบ</p>

การผูกเรื่อง (การดำเนินเรื่อง)	คำอ่านหลัก	กิจกรรม	ลักษณะการจัด ชั้นเรียน	สื่อการเรียน การสอน	ผลงานนักศึกษา	การประเมินผล
5.ศีรษะชาแพลงค์วามรู้	ความรู้ที่ยกไป signs แต่ละ ประนาหอยบ้านศึกษาใกล้เคียง กับความเป็นจริงอย่างไร	นำศีรษะชาไว้มันต้องดูอยา ความรู้ที่ยกไป signs ประจำ ต่างๆ รวมถึงความหมายอย่างไร และนำศีรษะชาไว้มันต้องดู อย่างที่ยกไป signs นั้นๆ	ทำงานรวมกันเป็น กลุ่ม, ภาระหมาย, กันร่วมกัน	- เอกสารประกอบ การสอน - สัญลักษณ์ของ ตัวกร ประจำ ต่างๆ - หนังสือการอ่าน ภาษาอังกฤษ -เครื่องหมายประจรา	การค้นคว้า	- สรุปบท

แผนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่ใช้วิธีสอนตามปกติ

แผนการสอน

รายวิชา	การอ่านภาษาอังกฤษ	รหัส	1550103
เรื่อง	Signs	เวลา	2 คาบ

1. สาระสำคัญ

การเข้าใจสัญลักษณ์และป้ายต่างๆ แล้วสามารถสื่อสารโดยการสนทนາ ได้ตอบ บรรยายข้อมูล การนำเสนอข้อมูลโดยการแสดงความคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และสามารถปฏิบัติตามได้ มี ความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ปลายทาง

- บรรยายข้อมูล ข้อเท็จจริง สถานการณ์ต่างๆได้
- 表示ความคิดเห็นเกี่ยวกับป้ายต่างๆได้
- สรุปใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่านได้
- บอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆได้

2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้นำทาง

- ถ้ามาระบุคุณเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆได้
- อ่านสัญลักษณ์ต่างๆได้ถูกต้อง
- ปฏิบัติตามสัญลักษณ์ต่างๆได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

เนื้อหาเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

- 4.1 ซักถามเกี่ยวกับ Signs ต่างๆที่นักศึกษาพบเห็นในชีวิตประจำวันว่ามีอะไรบ้าง
- 4.2 สอนคำศัพท์เกี่ยวกับ Signs เช่น สัญญาณจราจร ป้ายที่พับเห็นในโรงเรียน โรงพยาบาล สถานบันเทิง ฯลฯ
- 4.3 ให้นักศึกษาช่วยกันสรุปโดยจัดหมวดหมู่ Signs ต่างๆ แล้วเขียนเป็นรายงาน

5. สื่อการเรียนการสอน

- บัตรคำ
- สัญลักษณ์ต่างๆ เช่น สัญญาณจราจร ป้ายเตือนและข้อห้ามต่างๆ ฯลฯ
- รูปภาพ Signs
- เอกสารประกอบการสอน

6. การวัดผลประเมินผล

- สังเกตความสนใจ
- การถาม ตอบ ของนักศึกษาเป็นรายบุคคลและเป็นคู่
- ทำแบบฝึกหัด

บันทึกหลังการสอน

1. ผลการสอน

นักศึกษาสนใจเรียน ให้ความร่วมมือ กล้าแสดงความคิดเห็น การรายงานผลการค้นคว้าและ การสรุปอยู่ในเกณฑ์ดี

2. ปัญหาและอุปสรรค

นักศึกษาหลายคนไม่กล้าแสดงออก และหลายคนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

แนะนำให้นักศึกษากล้าแสดงออก และควรพยายามฝึกฝนตนเองให้มีความรักในการอ่าน เป็น คนซ่างสังเกต จะได้มีข้อมูลและความรู้มากๆ จะส่งผลให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ และมีความรู้ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับสูงต่อไป

ภาคผนวก ๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 14 ความรู้พื้นฐานทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม วัดจากข้อสอบ TOEFL

คนที่	โปรแกรมวิชา	
	วิทยาศาสตร์ทั่วไป	พสิกส์
1	8	8
2	9	8
3	9	9
4	10	9
5	11	10
6	11	10
7	11	11
8	11	11
9	12	11
10	12	12
11	12	12
12	12	13
13	12	13
14	13	13
15	13	13
16	13	13
17	14	14
18	14	14
19	15	15
20	16	15

คะแนนก่อน Pretest เพื่อหาความเท่าเทียมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
วัดจากข้อสอบ TOEFL ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง (วิทยาศาสตร์ทั่วไป)		กลุ่มควบคุม (ฟิสิกส์)	
	X_1	X_1^2	X_2	X_2^2
1	8	64	8	64
2	9	81	8	64
3	9	81	9	81
4	10	100	9	81
5	11	121	10	100
6	11	121	10	100
7	11	121	11	121
8	11	121	11	121
9	12	144	11	121
10	12	144	12	144
11	12	144	12	144
12	12	144	13	169
13	12	144	13	169
14	13	169	13	169
15	13	169	13	169
16	13	169	13	169
17	14	196	14	196
18	14	196	14	196
19	15	225	15	225
20	16	256	15	225

$$\sum X_1 = 238 \quad \sum X_1^2 = 2910 \quad \sum X_2 = 234 \quad \sum X_2^2 = 2828$$

$$\bar{X}_1 = 11.9$$

$$\bar{X}_2 = 11.7$$

ตารางที่ 16 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง (วิทยาศาสตร์ทั่วไป)		คนที่	กลุ่มควบคุม (ฟิสิกส์)	
	Pretest	Posttest		Pretest	Posttest
1	40	49	1	32	41
2	38	63	2	33	45
3	35	49	3	30	39
4	31	43	4	38	43
5	37	45	5	35	43
6	39	45	6	35	41
7	32	51	7	37	39
8	35	47	8	39	51
9	42	63	9	39	55
10	29	45	10	40	57
11	34	41	11	30	37
12	38	45	12	42	57
13	33	41	13	38	49
14	36	43	14	37	51
15	35	45	15	34	47
16	39	55	16	32	39
17	29	59	17	29	37
18	36	43	18	30	39
19	40	47	19	33	40
20	33	41	20	29	39

ตารางที่ 17 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองสอน

คนที่	กลุ่มทดลอง (วิทยาศาสตร์ทั่วไป)			กลุ่มควบคุม (พิสิกส์)		
	Pretest	Posttest	คะแนนที่เพิ่มขึ้น	Pretest	Posttest	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
1	40	49	9	32	41	9
2	38	63	25	33	45	12
3	35	49	14	30	39	9
4	31	43	12	38	43	5
5	37	45	8	35	43	8
6	37	45	8	35	41	6
7	32	51	19	37	39	2
8	35	47	12	39	51	12
9	42	63	21	39	55	16
10	29	45	16	40	57	17
11	34	41	7	30	37	7
12	38	45	7	42	57	15
13	33	41	8	38	49	11
14	36	43	7	37	51	14
15	35	45	10	34	47	13
16	39	55	16	32	39	7
17	29	59	30	29	37	8
18	36	43	7	30	39	7
19	40	47	7	33	40	7
20	33	41	8	29	39	10

ตารางที่ 18 ค่าແນນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກກາຮັດສອບວັດຜລສັມຖົງທາງກາຮັດໄຟລາຍວິຊາກາຮັດອ່ານ
ກາຫາອັງກຸດທຳວ່າໄປ ຂອງກຸ່ມທົດລອງແລະກຸ່ມຄວບຄຸມ ພັດທະນາທົດລອງ

ຄົນທີ່	ກຸ່ມທົດລອງ (ວິທາສາສດຣທຳວ່າໄປ)		ຄົນທີ່	ກຸ່ມຄວບຄຸມ (ຝສິກສ)	
	ຄຳແນນ (D_E)	D^2_E		ຄຳແນນ (D_C)	D^2_C
1	9	81	1	9	81
2	25	625	2	12	144
3	14	196	3	9	81
4	12	144	4	5	25
5	8	64	5	8	64
6	8	64	6	6	36
7	19	361	7	2	4
8	12	144	8	12	144
9	21	441	9	16	256
10	16	256	10	17	289
11	7	49	11	7	49
12	7	49	12	15	225
13	8	64	13	11	121
14	7	49	14	14	196
15	10	100	15	13	169
16	16	256	16	7	49
17	30	900	17	8	64
18	7	49	18	9	81
19	7	49	19	7	49
20	8	64	20	10	100

$$N = 20 \quad \sum D_E = 251 \quad \sum D_E^2 = 4005 \quad N = 20 \quad \sum D_C = 197 \quad \sum D_C^2 = 2227$$

$$\bar{D}_E = 12.55 \quad \bar{D}_C = 9.85$$

ภาคผนวก จ
ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนและผลงาน

ภาพกิจกรรมและผลงานของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์

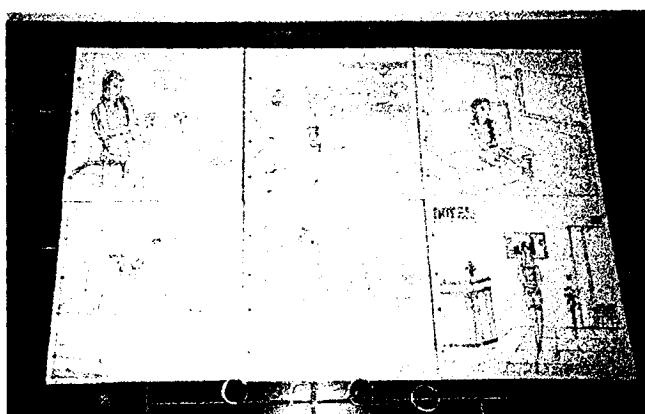
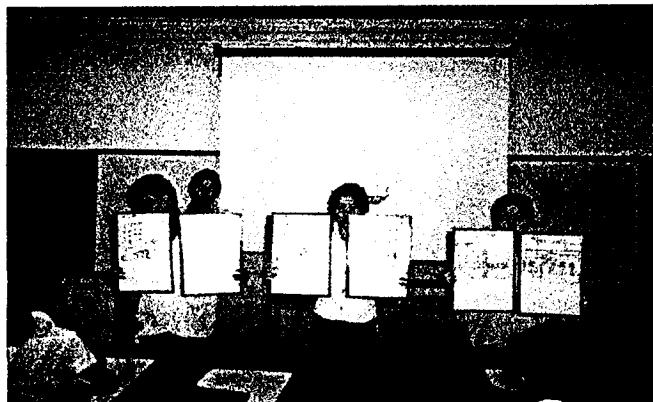
ผลิต Poster

ผลงานกลุ่ม

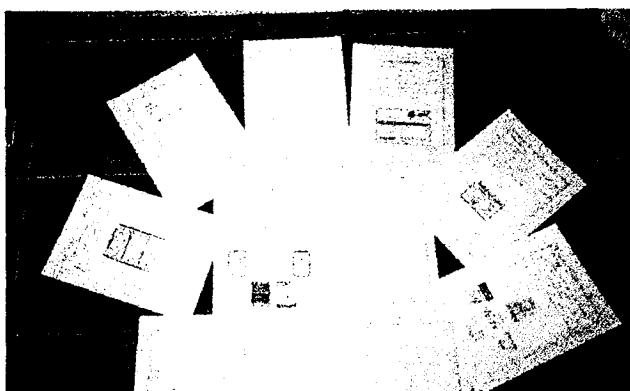
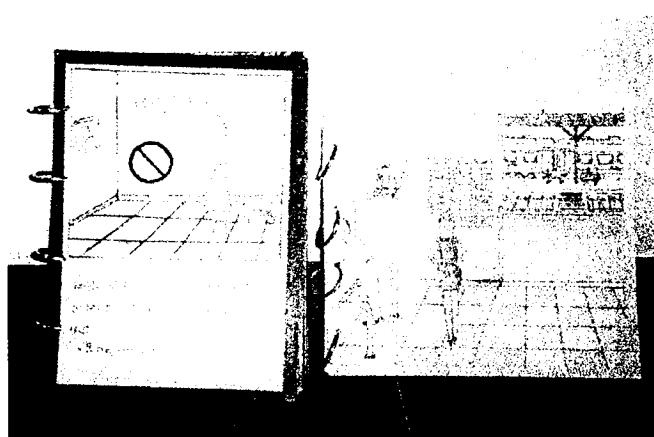
Presentation

**ภาพกิจกรรมและผลงานของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอน
โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วีดีโอสตอรี่ไลน์**

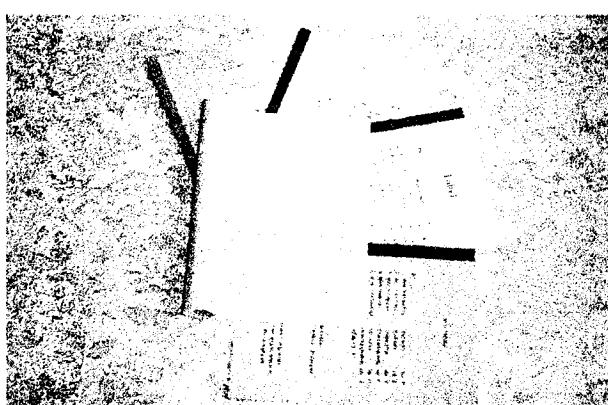
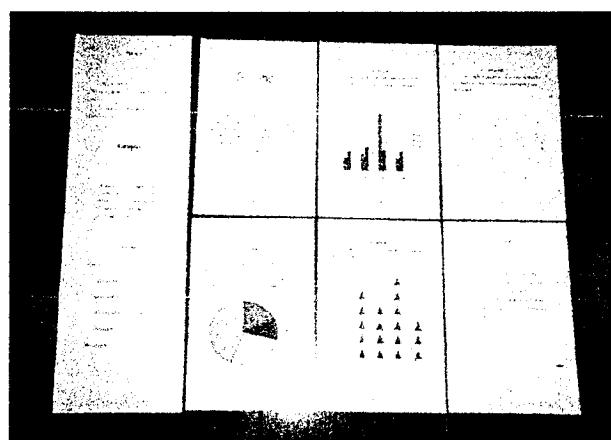
Presentation

Big book

Small book

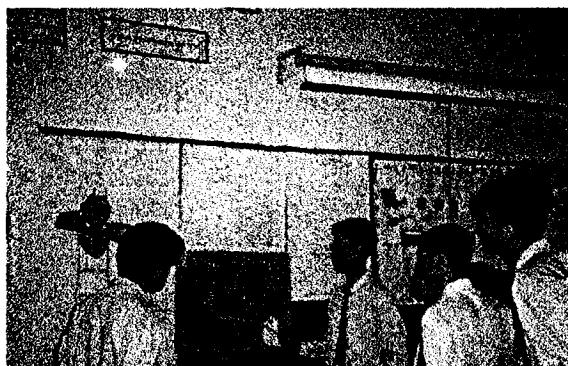
ภาพกิจกรรมและผลงานของนักศึกษากลุ่ม ที่ได้รับการสอนตามปกติ

ผลงานกลุ่ม

Presentation

ព្រះវត្ថុជាតិ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อไทย	นางสาว依 ปรีดีกุล									
ชื่อภาษาอังกฤษ	Mrs.Aree Preedee kun									
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ 2 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หัวหน้างานเลขานุการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม									
วุฒิการศึกษา										
<hr/>										
ปีที่จบ	ระดับ	อักษรย่อและชื่อเต็ม	สาขาวิชา	สถาบัน	ประเทศ					
การศึกษา	ปริญญา									
<hr/>										
2526	ตรี	ค.บ.(เกียรตินิยมอันดับ 2) ครุศาสตร์บัณฑิต	ภาษาอังกฤษ	วค.พิบูลสงคราม	ไทย					
2540	โท	กศ.ม. การศึกษามหาบัณฑิต	ภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยเรศวร	ไทย					
2543	หลงปริญญาโท	โครงการภาษาต่างประเทศ หลงปริญญาโทมุ่งสู่ความ เป็นผู้นำทางการศึกษา	บุณมีศึกษา	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	ไทย					
2543	Post Graduate	Post Graduate International Diploma Interdisciplinary studies	Ed.	Edith Cowan University	Australia					
<hr/>										

ประสบการณ์ที่สำคัญ

- ได้รับเกียรติบัตรครูผู้สอนภาษาอังกฤษดีเด่น จากกระทรวงศึกษาธิการ และจากสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปี พ.ศ.2535
- เป็นวิทยากรอบรมสัมมนาด้านศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลงานด้านการวิจัย

- การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วม มือและวิธีปกติ ปี 2540 (ได้รับทันสนับสนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม)